

Edebiyat Defteri

-Believe- -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
25 Ocak 2022 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

İhanetin alfabesinde

iki sokak ötesi bu şehrin karanlık duman çatıları ayrılık viyolonsel de
içilen zehir zemberek aşk alevleri
bilir misin bilmem gözlerinden sarhoş bulutları kaç kez içtiğimi
yada
kaç kez tökezleyip evinin ışıklarına roman olduğu mu

küçük çocukların oyunlarında kaç kez sensiz evcilik oynadığımı
ve daha kaç kez ihanetin alfabesinde çizimlerime engel olacaktın
aklım şuaralar bende değil
oku aklıma bir el şiir
farzet ki
iki vakte kadar öleceğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671829/ihanetin-alfabesinde.html>

Bejne

kıyı sevdanı gelgit şiirlerinden vurdum
bejne,
hangi yol yolun ve hangi ten tenin
bir küsrü yok isminin düellosunda
yangın kalp ağzımda daktilo tuşlarında
tüten katliam bombaları

hiroşimada ölen kızı hatırladın mı
ya da gazze de ölen tüyü bitmemiş çocukları
ya da bilir misin avuçlarında kardelen yetiştiren öğretmenleri
sen üzerine mahkeme kararı ile mühürü vurulan
çırılçıplaklığında toprağa defnedilen dicle
bense diclenin üzerine kurulan mühendislik

ya üzerime basarak el ver yangınıma
ya da intihar et diclenin hırçın saçlarından

bir vakit dicle ağlar
bir vakit ben bejne.

Bu müzikleri sevdiren sevgili nagihan
(cennet kuşuma kinalima
ve ressam12) en kalbi gülücük kuslarimla
Sevgilerimle ☺

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671944/bejne.html>

Çekik flu gözlerinde, cinnetimin otopsi raporu hazır

paslı bir vagon paslı bir gece ve paslı bir kalpten düştüm
sen gözlerime inişler yaptığında
her yer küf kokulu teninde esir kampı

bir uzak kentin ayaklarını tuttum
yollarına kaşlarını mühür diye boyadım
hazan sarısını aralık çığlıklarında iki kere katlettim
dudağımın alevi şimdilerde gece nöbetlerini almış
şavk karında sessiz fiiller hücumu

taşra yetimsizdi
askeri karargâhın da akli firari
tüm deliliklerimin katili belli adrese çıkıyor
çekik flu gözlerinde cinnetimin otopsi raporu hazır

raporumu temize çekmek için
bilir kişiyi beklemeden
hadi yâr
tut ellerimin kan almış şarapnel çukurundan
ya da var git
alnıma son imzanı atarak
bir tek küf kokulu tenin bende emanet

bir şiir oku yine
ölümüm olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674127/cekik-flu-gozlerinde-cinnetimin-otopsi-raporu-hazir.html>

Keskin sırat aklın nöbetlerinde küçük bir bebek doğdu miladın topal bacağını kırarak

gök,
düş dudaklarımın ilk anne sütünden.
kirlenmeden, öl beni.

bu şiir intihar vesikamdır.
ruhun muğlak göçebeliğinde,
biçilen yaş üfürmesi.

keskin sırat aklın nöbetlerinde küçük bir bebek doğdu,
miladın topal bacağını kırarak.
o bebek şimdilerde tenin günahını içen ölü gezgin

simyacı,
ast şiirimin ölü vuruşuna.

süt dudaklarım kanamadan,
babam ağlıyor.

Sesin dünyanın en güzel yeri
Susku'num ☒

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/677641/keskin-sirat-aklin-nobetlerinde-kucuk-bir-bebek-dogdu-miladin-topal-ba.h>

Postallar Katili

uğultu karargahında kuşlar artık uçmuyor.
varsayım projesinde yıkılırken umut çiçekleri
her yer çocuk fısıltısında ölüm ayakları

hiroşima unutuldu.
bir kızın saçlarında buz yeryüzünde
yıllar birbirlerine küs
tarla fareleri terk edeli
toprak kan düellosu.
ardı sonu olmayan kıyam güncesi
ya da kapanmamış kurşun yaraları
bir savaş ganimetin de asılan adamı oynuyor.

anne
ağzımda sözler eskimiş
küf kokulu sandığından çıkar beni
ya da tekrar rahmine göm beni

tanrım!
uğultulu postallarını
şeytanın alevinde öl

toprak ağlıyor/ çocukça

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678180/postallar-katili.html>

Körlük

kırılmış bir kalp ağlaması
yeri göğse katarken, tiz bir sesin
çığlığı vurur aksanı düşük iç yangınım.
şefkat alabildiğince, körlük derecesinde.
ütopya, parangayla kelepçelenmiş baba ölümü.

intihar ya da hüznün boğazında,
darağacına çekilmiş bir bayrak furyası.
hangi köşe başı eylül sendromunda,
yürüyen slogan feryatlarıydı.

avuçlarımda, terleyen bir kadın nidası.
lâ, on yedisinde beyaz gelinlikle umutlar için yaş döküyor.
bir kızın açılmamış hayalleri, o gece konveyöründe ölüyor
soğuk karanlık geri çekiliyor, gözlerim kan uçurumu.

baba, görüyor musun
düşler katlediliyor.

öp, çürümüş bedeninde
mezarlar ağlıyor
sırat aklıma.

kutsa tanrım ruh çiçeklerini
henüz on yedisinde kefen öpmeyen
alın beyazından.

göbek bağımlı / kesme anne

Aklımı seveyim😊
Ses ulastirma islemi yapilmaktadır😊

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678436/korluk.html>

Uyanış

ceza hükümsüzdür

u
y
a
n
ı
ş
an

' göğüsleri günah sızlayan kadın
natüralist erkek '

kanatları arasında

' gök gözlü simsiyah iki meleğin '
ruhum şah damarından kesilir
saliseler bulut gözlerimde n e v a
nefsin mertebesinde hesap dönencesi
z a m a n dudağımda kalan son durak
dinle ruhların pepug kuşlarına bulanmış ağıtlarını
vahaların kamburunda bin sinemayla
rahimden düşer c e n i n
kulak kesil sorguların yeryüzü sancularına
darağacım repliklerime son v e d a
astım ruhumun prematürelliğini boğazıma
olmak olmamak arasında
sol sağ defterimde

ki benim derisine kazımış şiar
dört kutsal kitabı yutar benim
derişleri deviririm beynimin kütüphanesine
ayinsiz kentlerin sarhoşluğunu utanç ve kirle yıkarım
kafatasım kırılır iki g ü n arası
tümör aynalar suretime meyil ederken
us'um k o m a
felç iner kemiklerim hareketsiz
vakit t a ş ı n m a
narsistçe içimin düşleri parçalanır

kiralık kalplerin manifestosunda
ve hangi asrı yakmak lazım
hangi yüzyılı öldürmek lazım
söyle şems im

k a b r i m
tut içimdeki ağlayan çocuk sesimden
hâr çukuruna katil yüzleri atarım
bıçağın teriyle yüreğimi gömerim
metacarpellerim kopuk abdomenim delik deşik
azap arifesinde kaldırımları soyarım
tırnaklarımı geçiririm susmayan ironi yeryüzüne
istanbul g ü n a h saçlı kadın
taksimde dolaşan kalplere
yürüyüş şeytan üçgenine

her yer k a h p e
boyalı yüzler topuklu ayakkabılar
geziniyor aklımın manyaklığında

beyin ölü
ten günaha davetiye
akla güvenmeyen ceset tene
kurtlaşmış beyninden üfürür tohumlarını
ki ibrik ters bacaklı omurga
c e h e n n e m deccal in ibriğinde
marid in çocukları kahkahadalar
asırlık gayesinde
şeytan kollarda gezinirken

n e f e s i m tutuştu karanlık kuytulara
bin yaşında bir kız çocuğunu vurdular aç ruhlarıyla
tapınak tabularının kallesçe yıkıldığını gördüm
göğün asılı kayıp çocuklar ülkesinde
n a n k ö r içmeyen kalbimi öldürdüler
ruhani aşıkara gidişlerimde
yama yapılır mı ifal edilen siyahi iliğime
o yabancı ülkede kundaklanan yüzümü yırt
topla doğumumun cansız fragmanını ş e m s i m
topla rubailer in konvoy görevliğinden

r u h y i y e n l a r a
dilin eteğinden doğdu
güneş b ü y ü y e gebe
kentim a m u n - r a
kas yanıklarımın iltihabını soldurdum
gecenin d ö l ü n d e n
yüreğimizin tabut gözlerine
kirpiklerimin sarmaşığında asın beni
köklerimiz diri mezar

b e k a r e t i n d e n
pakla beni çocukluğumun
ağlayışım s a d e c e kendime a n n e
şifresi kırılmış kalemimin kan ağlayışı
esrik harflerim l a h i t yolcusu kendi içimde
gülüşlere eyzün kalmış doğum günlerimi kefenledim
derime sinmiş g i y o t i n soluğum

' boğulduğuma inansam çırpınmayacağım
Hiçbir imdat çığığı kurtarmıyor beni '

sükûtum paramparça şeddem mayın
afet n a b z ı m pimi çekilmiş bombayım
akciğerlerim yalancı soluklar içti
yüreğim savaş mağlubu
okçular ateş imgelerini fırlattılar
l a l a örsele derimi kılıçın keskinliği
ötenazi örtüsünden firarlarımda
anarşist hücrelerim panik atak
ağır travma rituelim boş beşik
s
o
n
u
ç
kadrajda tuz bastım insanların dillerine

yol iz bilmeden tutulamayan kaçak ruh
sarkacında hiçkırıklarım
koruyucusunun
a
d

e
n

şubatsonufirtınası
istanbulikibinoniki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678927/u-y-a-n-i-s.html>

Ateşin İntiharı I-

ateş
küsmüştü kendi krallığına

havariler iplerinden asılan
iki ayaklı ulema paradoksu
paranoyakça uzanılan yatağın başında
yıllardan kalan eskimiş bir mum
ışığında dans eden gölgeler
kendi kendilerini kırbaçlayan misyon körpeliği

ve ateş usulca fısıldadı
sönmeliyim suda

içimdeki şeytanı yok etmeliyim diye söylendi
elleri terse yatmış bir sokak kadınında
ruj ayininde mırıldanan yağmurun sesi yükseldi
sen bende asla sönemezsin
a t e ş üşüdü ilk kez

cebrin defteri karanlıktı
ve tüm bebekler ölü doğuruyorlardı
ateş kendini öldürmeye karar verdiğinde

gece uyudu
sönmeliyim suda
sönmeliyim çığlıkları arasında

dünbugünyarınılı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679117/atesin-intihari-i.html>

Kejê

ş i z o f r e n gecede
kangrenli hüzün sokağında
ağlayan bir kızın sesi katlediliyor evlerin duvarı sağır
iki yasaklı g ü n a h evriminde dar uçurumun
düşük yapan rahimin ç o c u k l a r ı ölüyor

bir vücudun iskeletinde kemiklerin
çürümelerini yiyen a m u n - r a
şimdilerde a v c ı rolünde

kent ucubeleri hiç bu kadar kanatmamıştı
avuçlarımda büyüttüğüm k e j ê y i
saçlarının sarısını ü ç kere yıkadım
ü ç kere kendimce dirilip dirilip gömüldüm
s e n demir parmaklıklarına
volta h/avlusunda asılan adam kayıp

ş ü k ü r
öptü dudaklarımı
peygamber çiçeği ağlıyor
yollarıma p u s u kurulmuş
bir yanım kominist senden emanet
bir yanım A l l a h aşkı
zelal anamdan kalan
göğsümün hiçkırıklarına kurşun yağdı
sübyan e y l ü l d e gamzelerim kaçak mülteci

ah fikrimin s û r'u k e j ê
beni de vurdular hemde ruhumun seccadesinden
i k i vakte kadar yanına gelemesem
bil ki b a b a m ı n koynunda uyanmışımdır

ölümde s u s t u
dudaklarımın dikişleri yamalarından aktı
göğün giriş kapısı y o k

k
e
j
ê
ö l ü m ü n içinde ö l ü m/ü kokuyorum
saçlarımdan kefenle l â l e y l ilticamı

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla

Aralık Ahval-i
Lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790123/k-e-j.html>

Lacivert ığlık I-

Feyza Can'a

I-

hâki gök ellerinde
üşüyen kadınların duasıydı şiir
merdivenler dolu
tırmanış basamak aralarında
ruh ç i ğ l i ğ i

II-

fahişe satış tenini
gergefinin ç i ğ sütünden emziriyor korkusuzca
korkular çürümeye bırakılmış bebekleri eritiyor
iki kadın kaçıyor iftira cenin olup yapıyor
döl piç kusuyor
ah tanrım bizi bize koru

iki uçurum arasına gerilmiş bir urganda
kuşlar bir kızın siyaha bulaşmış çamurundan düşüyor
ölelim mi kuş lehçesinden ey şiirleri ağlayan kadın

muğlak alnın lacivert saçlarından damlayan
yırtıkları yamalanmış yeni bir evrendi
âmâ gözlerimin sargısından sıyrılması

III-

tökezliyor başucumda kirpiklerimin on dörtlüğü
kirpiklerim sakatlanmadı saat eti kemik geçiyor henüz
kale duvarlar ise uç bir kentin kutsallığını yıkıyor
karanlık kent ağız günahı topluyor gün aşırı
kalemler şizofreni bir kadın ağlamaklı
tarihi lahit otopsi sendromu
o yüzden dur şiir
henüz erken azraili çağırma

parmak ucunda virgül kasırgasında incindiğim
hislerim ayaklarımdan topaldı
nefesimi bir kurşunun namlusuna isabetlemişken
sözlerini saçlarının lacivertliğiyle içtim
boğazının susuzluğu dindi mi e y b e n

tırnaklarımdan beyaz yüzlü kızı sildim
göğün yedi kapılı giriş sığınağında lâl duaya uzanan
ironi hamurlar sırat bekleyişiydi göçebeliğim
sonsuzluk yok ismim silinmiş
ruhum anne göğsünden düşüyor
kafatasım ellerinin ağlayışının sevisinde
eksi sıfırı hisseden kıvranan arş titremesiydi

ısıtır mı feyzalığın
sayfalarının arasında koynumda kanattığım
u ç u r u m çiçeklerimi

IV-

Abraha kuleys tapınağından istilacı ordusuyla
'etleri lime lime dökülerek ölüyorlardı '
çöl ise sanki cehennem kuytusunda
atlılarla kalelerin devşirme zebanisine eşlik eden
gıyabında hançer soluğu
hançer vur sana boğazımın kınına

her insan kendi içinde biraz deli biraz gelgit akıllıydı
tanrılar arabalarını kaybettiklerinde delirmemişler miydi
mitolojide safran bir gözyaşıydı ironi kılıçlar dansı
mabet küfürlere gebe tanrılar intiharda
aslı tek tanrıya çıkan kabul gök evi kapalıydı oysa

oysa'ya ilişmeden
tanrım aklımı bana koru
ya da lacivert saçlarında bir kızın
gök evinde ölümümü ertele

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla

buşiiiryayıyor
ocakonüç
lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790347/lacivert-ciglik-i.html>

Efruz

Seda Yükle'e " yadigâr "

I-

" ölü bir kentte "

farsça ektiğim şükür dilimden kaçtı
eskimiş bir tahta kapının önünde
kudüs yüzümden ve
avuçlarımdan uçuyorsun e f r u z

tamburda yakılan bir ağıtta yollarım pusu dolu
aklım canlı bir bomba olalı üç yıla ölü
cehennem girişi insanın ta kendisiymiş efruz
anladım g e ç t e olsa
şimdi öldürsen b e n i
ve gözlerinin kıyı kentine gömsen
kimselere haber etmeden

II-

efruz
kızıl evlerin duvarlarından çıkan
iki ayaklı yürüyen korku kadrajlarını
kendime ölüm düğünü eyledim
eylemim tümevarım molekülünde yapay
ama şiddetli hiroşima katliamı
katliamım hükümsüzdür efruz
tanrı affeder mi şiddet yanlısı ruhumu

beyrut kokuyordum oysa sübyanca
tam o zamanda saçlarımı yırttılar efruz
kirpiklerimin kıyametini
sol merceğimde uyuyan bir bebeğe hapsettim
dokuz canlı et duvarlardan ürperiyor çocukluğum
p i ç kalıyor adımladığım her cadde
caddeler kendilerini idama adadılar
bense bir kibritin içinde ateşlenmeyi bekleyen
kölelik orkestrasında hücum paradigmaları

III-

yanık bir şiir kesiğinde ezberlediğim insanlığı
aziz nesinin ölümüyle celseye bırakılmış
boş bir gazete rafında arar oldum efruz

afrika cehremde yanaklarımı tokatlayıp
gözlerime nişancı hediye ettiler
o nişancı korkak kenara sinmiş bir yeni doğan

yeniden doğmak istemiyorum

göge üç el ateş et efruz
birincisinde beni vur
diğerlerinde de yine beni vur

babel'in asma bahçelerinden
ağızıma su ver son kez efruz
kayıp bir ülke ölümü olayım
repliklerinin çığlık kuyu şiirlerinde

sonsuz boşlukta
tutunamıyorum hiç bir yere
sen saçlarını uzat dip uçurum boylarına
ben saçlarından tutunup çıkayım
uçurum çiçeklerine ruhumu sarmadan
e f r u z o uçurumdan gülümse bana

elleri kınalı çocuk
Bekir Keskin'e en çok
saygı ve sevgilerimle

nisan-ı seda çığığım
onüç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790693/efruz.html>

Kaçak Ruh

"Gülsem, aşk anıldığında hep sızlayacak.
Gülmesem, gülüşüm gül kalacak.
Havva Âdem'in boğazında kalan elma ısırığıydı.
Ne zaman tekrar tekrar sevilse Havva,
biliyorum boğazımda kekremsi bir yutkunuş olacaksın.
Bu yüzden ben seni tövbelerle sevdim ey yâr!.... "

kahvelerimde bir içimlik aşktın
yüreğimin köle sevdasında
siyahi yanımda d u a
beyaz yanımda
hercai bir vurgundun
arzın lâl doğuşunda

şimdilerde
bir şarkının içine gömdüğüm küllerini
salıyorum rüzgârın ölüm yaşlarına
sevdasına aşık olan
gözlerimin damından akıyorsun
odamın sessiz duvarlarına
tenimin beyazlığında ay düşüm
şirlerimde saklı bir yakut yeşili
ki, âmâlîğimde yazılırsın harf harf
alnımın eskimiş çizgilerine
tırnaklarımdan sökölür l â l a ş k ı n
hazan sevdanın acımasız rollerinde
renklerimi soldurduğun yaz ayında
kışı yaşıyor
sana bağımlı h a s t a r u h u m

boğazıma düğümlediğim sevdam kanıyor
kulaklarımı susturduğum yerden
tam da
sensizliği karalanmış
bir resmin içine ezberden saklamalarımda
susun kalbimin feryatları
gözlerimin yangınlarına ilişiyor
her yerde s e n
yürüdüğüm adımlarımda
nefes alışlarımda

cehennem zebanileri taşlardan çıkıyor
karanlığın çarşafını yırtarcasına
sen tövbelerimin günahı olursun
gelişlerinde
bense sevdasına mahkum edilen
k
a
ç
a
k
r
u
h
demlenirken kahır kahvehanesinde
dalgaların aksanlarında

sahilin sessiz ıgık iletileri duyulur
serzenişlerde sesini öldürürüm
unuttuğın kalbinden kesiyorum
yaramın en hasarlı yerini
yani yüreğimde öldürürken sesini
gülen dağıtıyor
aklımın sensiz ölümlerini
gölgelerde hayalin uçuyor
mezarımda sen yatıyorsun
teğet geçiyorum kahvelerimde
bir içimlik aşkını
her şey ölüyor gecenin kan yaşlarında
bir tek sen ölmüyorsun ölen kalbimde

yoksulluğumu duanın ardına
seni de yetimsizliğimin adresine
uçuruyorum
güvercinlerin beyaz duvaklarıyla
ezberden okuduğım yasin ayetinin
her mısrasından damlıyorsun
ruhum doyarken
eliflerin esreleri çekiliyor
kansızlığında kan olmayı dileyen
ahmak ruhumda
bir türlü öldüremediğim
aşkına çokluk koyamadığım
mülteci bir sevda olursun

dağlarımaya kar yağarken
izbe zamanları asıyorum yüreğine
selamını aforozlara hediye ediyorum
öldün ve kovuldun
bu filmin son sahnesinde
yüreğini ciğerimden söküp atıyorum
üryan ölümlerin kefensizliğini iliştirirken
göğün ellerine tutunurum
lâl prangalarını dilime yazıyorum
melekler ruhumdan öperken
arzın kabul kapısında
hecesinde sensizliği fısıldayan
ağıtların yolculuğunda gidiyorum

ruhumun saf duruşundan katre katre kanıyorsun
kalbimde y a r a d a n aklımda peydahladığım
provasız ölümlerle gidiyorum
azalarımı yüreğimin
sükûnutuna emanet ediyorum
eskimiş göğüs kafesimden
uçuyorsun

pusularında mayın
gözlerinden sinene işlenen nazım olurum
git ölümleri dudaklarından içiyorken
ve, say ki eşkiya bir masalız
b i r s a r ı v u r g u n z a m a n ı n d a

Sevgili Sebahat en derin sevgilerimle
ikibinonbir
lösev

Kaynak:

Ters Ayın

bir kadın ve bir erkeğin
elleri şimdilerde
çocuk mahzenlerinde akıl oynaklığı
tüm tımarhaneler bize çalışıyor
delirme nöbetlerinde her yer kirletilmiş çocuk
ceset kokuyor

kalbin vukusu
ancak tek hakim olan hây tarafından işaretlenir
kalbim üşüyor tanrım
bir ucundan diğer ucunu işaretinle ört

sesim kendimden içre
bütün kuyular yusuf dolu

tanrıyla muhabbetim
insanoğlunun ateşi bulduğu an körüklendi
ebabil kanatlarından döküldüm
misafir kimliğimle avuçlarına
etrafım putperestlerle doluydu
mahremim yükü küfür
mazbatası ömürdü

sonra kayboldum
yolculuk telaşlı çocukların uykularında
dudaklarım bulutlu dualarla gezindi durdu
kutsal kitapların ayet aralarında
koynumda konaklayan
bir muskaya istimlak ettim dilimi
bütün çocuklar gülsün diye

ve kanım
az önce avuçlarımın çizgilerinde tarihe karıştı
parmaklarım ayın on dördünü neştere buladı
yüzümün bir yarısı k/ayıp
embriyo oluşumunda usul usul yanaştı azrail

ayaklarım başımın üzerinde
aklım ayaklarımla kaçıyor sınır vaveylasına
ki çılgınlığım ikindi seferinde secde dergâhı
hadi üfle ruhuma çığ bir şiir
düşeyim celi cinayetine çocuk

bilirim tebessümün tecritlidir
yüzünde üşür melekler

adil değildi mahşere kalan bahtiyarlık
benim sıratım kalbimin kıyameti idi

bir gülün gamzesinde
keşke ben bir güvercinin gözlerine
sürgün edilseydim
düş pazarında ağlamasaydı çocuklar

beynimin içi yedi katman
retinamın duvarı lanetlenmeden
tanrım kutsa beni kendime gömülmeden

kelepçe takılmış bir tutanakta ufalandım
yosma kalelerin ateş imgeleriyle
burjuva köpekliğinde dişler salya akıtıyor
soğuşun karanlığına gökten boşalırcasına
bin çocuk düşüyor kaldırımlara
kaldırımlar Ervâh-ı habîse

göğsümü kundaklayan tufan
yunusa kapı hüseyine ker/bela
yazgının yarasını deşen tırnak
ateş'e kül tedirginliği
suyun sabrına kıyam

cüz içinden fışkıran kesik yüzler kör
fütursuz akıl ise kendi leşini temizlemekle meşgul
iblis, başı dönmüş et yiyiciliğinde
us'a günah tohumu aşıyor araf geçidinde
dinler mahzeninde yok edilirken aziz kutsallığı
her yer alacakaranlık senaryosu

ve tüm çocuklar
duvarların ense köklerine kızıl lahitten yazılıyor
sökül beni tanrım fars ağzımdan
ha düştüm ha düşeceğim
kemiklerimin kromozomlarına fişlenmiş
yüzyıllar fahişesine

ateş korunda tırnak içlerim
düşük yapmış ceset yığınları
mumyalanmış ra
gök ellerinde yenilen lâ ülkesi

ters ayinde
yeniden dirildim çocuk dudaklarında
tanrım öl beni ya da ol beni

Olgun Onur Abim Can'a
çok sevgi ve saygımla

Tülay Lâl / Koray Kızılcan
ikinomısak
lösev

Hû Ya Ali

I-

kullar,
göğüslerinde b ü y ü y e n
ç o c u k l a r ı çoktan öldürdüler

ey ateş
yak tüm yeryüzünün çirkin fikirlerini
hepsini göm göğümün a z r a i l i n e
a n k ı r â a t

travmamdan ö p e n
binlerce çocuğa ağlayışlarım da kalbim mezar kabul
uzaksadığım cinayetler avuçlarıma doğsun
eteklerimin ucundan düşüyorum
köşe başına sinmiş ürkek silüetlere
güneşi görmek istiyorum
M u h a m m e d i m
çocuklara değen güneşi görmek

II-

beyaz meleğin kanatları yırtılır
siyah meleğin öfkesine kurban verirken
masum düşlerini
zehir zemberek kanıyor hücrelerim
ki hücrelerim atomlarından sıyrılmış
şarapnel hıncı
repliklerim karasından a ğ l a r
yaylım ateşlerin iblis senfonilerine
bedenim intihar ediyor çocuk kaçakçılığında
satışlar boğazın sularına bir bir yansıyor
ay tülünde esmer marmara kıyamet
dizlerimi dövdüm rüzgarın kekeme uğultusunda
istanbulu kırbaçlarken

kaburgalarımın korunağına alsam
boşluğa itilmiş çocukları
ellerine a n n e olsam
saklasam ciğerlerimde
dünyam çocuklara dönse
eksenim çanların kucağında süvariye
ürkek gamzelerimden zamansız alev yayılır
tenhaya sinmiş ten yiyicilerine

örtemiyorum bu şehre beyaz bayrak
gözlerimden kan damlıyor
Al-i İmran süresinde nefesim krize gebe
doğum kimliğinde şedde y o k
L a i l a h a i l a l l a h

III-

bir ikinci vakti sustular
içimdeki yalın ayak koşan çocuklar

" eabil dudağında " bir içimlik şehadet şerbetiydi
istanbul gün batımında camilerinde yıkılırken kalbimde

ellerim ellerim diyorum ellerim
ki ellerim nefsimin terbiyesinde
günah kokmayan kadın
duyun fermanımın titreyen satırlarını
amellerin kundağından tütsüleniyor
sübyan katledilişler
B i s m i l l a h

gözlerim aşkın ilahi mihrabında şehri y â r
esrarlı şule dudaklarımda
us'umda korkak bir bebek ağlıyor
A l l a h u e k b e r

IV-

duyuyor musun dergâhım
yüreğimin yaşayan nefesini
içime giren kasırgaları ihtiyar erenlerle
göğе yazıyorum
ney dudağımda kalan son nefes
şems doğacak mı aminlerime
yürüsem yürüsem diyorum yürüsem ravzada
koklasam bebek doğumlarını

istanbul yedi tepesinde cellat
kefen giydirilmiş masum çocuklara
i l i ş e n
" katil sinekleri "' öldürsem

maverada
kanatlarımı sarsam üşüyen yüreklerine
' bir bebeğın secdeye uzanırken elleri
paramparça ateşler şahının hayallerinden '
uyanırken
bin yeminle çarmıh olsam
ucube bedenlerine

" sana r a m " olmayan
" bir bela tüneline " "
ıbraniceden sökülsem
kanlarının lahit mezarlarına
vursam gök kubbenin
kayıp
basamağında kirli başlarını
ş e r i a t h a k o l a

h
û
y

a
a
l
i

yetiş kılıcınla
gözlerimde her gün mayınlanan
infaz edilen masum tenlerin
yaşayan çğılık ölümlerine
yetiş a l i yetiş

Tülay Lâl
martölümüistanbul
oniki
lösev

Edebiyat Defteri Yönetimine
Seçki kuruluna
Şiirime yorum yapan beğenen okuyan herkese
Çocuk gülüşleri kona.
Saygımla var olun...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791520/h-ya-ali.html>

Araf

" Ant olsun zamandan boşluğa
sürüklenen sesimin çirpinişına
ey gül,
bedenimin var oluş sırrını
unutacak kadar ruhumu kattım sana "

Araf
Ebabil kuşlarının ağızlarındaki
ateş taşlarının içinden
süzülür ceset bedenime
Gök
yok
Sınır
ihlal yemiş kirpiklerimin battığı yerden
Ölüm geziniyor beynimin ağrılarında
" Yarasa çılgınlıklarıyla çirkinliğinden
susmalar türeten
koca bir yalandı alfabe dilimde "
Dilimi yedim içimin gece matemiyile

Şimdi yakıyorum her yeri
İbrahim'in ateşini salıyorum karanlıya
Kıyametin yakınlığını
Dabbet-ül Arzdan içiyorum

Düşüyorum cesedimin a r a f'ına
Meryem kızlarının kirletilmiş ruhlarına
Savrulsam damarlarımdan şırıngaları batırsam
Çeksem sevabımı günahımı kapanmış
a r a f gözlerimden
Ve
ölse kuşlar yeryüzünün gün değişmelerinde
Sevdasız yolların
çık ar ayınlarını kırbaçlasa
küf gözlerin âmâlîği
Musa'nın kavmiyle denizleri aşsam
Yaradan Rabbin adıyla

Susmalarımı yedirdim içimin gözlerine
Sükûnet damlıyor kefenimin cebinden

Yer
Ebedi uyanış
Bismillah yerleşsin
Dilimin gömülmelerinde
Sus
Kaldığım a r a f'ta

Göğün gözünden düşüyor ruhlar
Kayıp acıların güftesi tütsüleniyor
ölümün sesiyle
Sıkışan günahların boşluğu
vurur
ezanların seslerine
Musalla taşından ceset kokusu esiyor
gözlerimin mezarına
"Yüzüm diyorum yüzüm
üç arşın kefen bezi "
İçimin çatlakları ağlıyor
Kara gecenin sırrına düşüyor
gamzelerim
Toprağın sırtında ekiliyor
günahların Cehennemi
Vur
Kahpeliye
İşit
Kulaklarının ateşini
Bak
Zina yemiş gözlerinin şeytanına
Boğ
gök yırtığının yedi katmanında
yaşayan isyankar nefisleri

" Şimdi dinlen,
soluklan saçlarının uzunluğunca.
Çünkü boğulmaya meylederken
sur üfleniyor ağzıma "

Uyu beni Şems'im
göğün kutsal ruhlar ülkesinde
Azrail'in kanatları arasında
Uyu beni Şems'im u y u

Tülay Lâl
Lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792386/araf.html>

Ayet

I-

Sükûtuñ dilaltı devşirme yırtığından kanıyorum AYET AYET _____
İblisin çanağından içilir günah tohumları
Heybesine koyarken yaşayan ruhları
Kibri şahlanır cehennemde

II-

Ayet iliştiririm gözlerime esiri olduğu
Tavafın gün değişmelerinde
Kıramen Katib'in yazıyorlar
Günahların cenin doğurmalarında

Tevekkül ağlıyor kıyamın kiblesinden
Şavk gömülürken Mikail'in kanatları arasında
Yer gök sorumlusu, Kenzül Arş içinden süzülür
Çamur bedenime
Ayetler yazılır
Süvari meleklerin görülmelerinde
Ve ses yükselir göğün kubbesinden
Cibril'in nefesinde yankılanır taş duvarlar
Efendimizin aşk kalbine ses olur
“ OKU YARADAN RABBİN ADIYLA OKU “

III-

Bir kan pıhtısından yaratılırken kul
Kulluğunu unuttur olur çürük bedeninde
Gömülür kız çocukları
Uçsuz bucaksız sahra çöllerine
Tanrı ayetlerini sunar göğün aklına düşer
Kuran'ın fısıldamaları
Gerçeğin suretine ezan olurcasına
İsa'nın elleri şifa olur tenlerin vebasına
Akıllar zuhur eder ölümler dirilir
Meryem'in oğlu İsa'nın aşkıyla

İmamesi bozuk otuz iki dişimden
Tespîh taneleri yapıyorum
Katran gecenin gözüne ölümleri bağlarım
Çenemin çekilmesinde susarım
Hıçkırığının ismi TANRI zerre susmalarımda
Bilal'in mızrağında AŞK
Ebu Bekir'in yüreğinde ısınan DUA

IV-

Ey Ruhum
Uyan
Semanın nurları ayetlerle yağarken
Yeryüzü uyanışında

Musa'nın asasıyla denizleri aş
Yaradan Rabbin adıyla
Davut'un yolları ol
Aklın girdaplarında
Yaz
Tenin vakalarına Bismillah deyip
Sureleri işle
İşkencenin ismi kurtuluş olurcasına

Sus
Omuzundaki
Yazıcı Meleklerinle
Damarlarından kanın çekilirken
Şıngılları batır soysuz vaveylalara
İblisleri göm cehennem dibine
Kork
Her bir ayetten
Mekke ağlarken uyuyanına
Sende ağla ay kırığında Kerbela ruhuna
Putlar kırılır baltaların ölü vuruşlarında
Göğsümden yağıyor bildiğim tüm ayetler
Sonsuzluğun ışığına

Teneşir taşında yıkanır ölümün gelişi
Toprağın azizliği tırnaklarından sökülür
Koyulur ölü beden uyanışa ramak kala
Doğar mezarın sırtında meleklerin gürültüleriyle
Kefenin cebine düşer r u h
Bildiklerini sıralarken sorularla
İrkilir dili lâl kalırcasına
Hesabın vakti gelmiştir yüreğin kanamalarıyla
Zaman ki
Vakti hiç bitmeyecek
Bir uyanış
Şah damarın kesilmesinde devinip kalan rahmin
Ruhu geri püskürtmesidir Kâl-û Belâ'ya

V-

Araf'ın içinde araf olacak nefis
Uykusu son bulan ayetlerde
Ruh mahşer yaşarken kabrinde
Cehennem sallanır şeytanın çığlıklarıyla
Ey ayetlerime yüz çeviren nefis
Muhammed'in yüreğine sığın
İlahi dokuları doku göğün nur dökmelerinde
Göğün iplerinden çekilir yüreğimin ölüm provaları

İç ayetleri
Gözlerinden yaş yerine
Rahman akıncaya kadar
Kendine yaslan seyret
Muazzam tavafı
Göğün ve yerin
Canlı ve cansız
Her şeyin
Zikir ayinlerini
Doğ
Bir gece vakti her an
Azrail'in gelmelerinde

“ Bismillah üfle beni ey gül “

Ayetlerin Cennetine

Tülay Lâl
yılınbir
Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792608/ayet.html>

Abraham

Abraham'a
Sesli " Son Dem -II "

-I

a b r a h a m
bir rahmin içinde tohumuz büyüyen iblis
Tanrı'nın merhametinden mahrum mu kalacaktı

öfke gökte deliren dipsiz bir kuyu uçurumu
ki bu uçurum
temu yüzlü adamların cinayetleri ile dolu
kimse Müntakim'nin yerine geçemezdi
destur fuhuş yırtığının günah çukuruna

kim güneşin şükrüne küfür bulaştırıyordu
ve kimler Basîr'in çağrısına çığ düşürüyordu
kim abraham kim Habîr'in yerine geçebilirdi
dördüncü çocuğun doğumuyla
hangi asır kanlı yazılmıştı

-II

sakat bırakılmış göğümün hıçkırıklarıyla
kemirgen diş eti sürüngenlerini
bir es boşlukta kesip azı dişlerimde bırakıyorum
ki azı dişlerim tecavüz tuzaklarını kalemleyen
yedi ülke krallığında omurgasız ruh

omurgasız ruhumla
piç bir çocuğun kalbinden öptüm abraham
sadece Tanrı gördü

kâv- mine üç kere ölen bir kadının
şir çığlığında ellerini bedev-i güzergâhında yiyen
içsel sövülmüş
tüm cümlelerini mide boşluğundan geriye püskürtüp
boğazından taşan kahpe kurşunlara
yas tutan abraham soluğu

-III

ateş cehennem demek değildi
cehennem merkezi insanın fikrinde peydahladığı
zoraki doğurtulan kadınlar kıyameti
birde başsız adamlar aynalarıydı
aynalar sahtekardırlar
tıpkı orospu dölü içmiş genelev avcıları gibi
kaç kadın ve kaç kız daha
katledilecekti

kör ülkenin toprakları mı kurudu

abraham

ben ne vakit babamın karnına gömülecek'tim

tüm ölü şairler dirildiklerinde ve yer yer açtığında
altı fişlenmiş kadın ve erkek
üryan boşluğun kucağında emzirilmemiş bebeklerin
ceninlerini kustuklarında
tüm ölü şairler azrail olacak
kirpiklerini çocuk tenlerde
besleyen delirmiş sakat ruhlara

-IV

yüzümün nemli kelimeleri sol yanağımdan işgal yiyip
sağımdan kurtulamayan öcü kabuslarıydı
zaman sarkığında asılan yelkovan ise
beyinim en iç merkezinde
hiroşima tutanağı

bu tutanak zapta geçtiğinde
ben kendimi yeniden diriltilip
sokak köpeklerinin ağızlarında ki salyaları alıp
bir şişenin içine döktüğümde
o gün yağmur geceye salya yağdıracak
şişeler içinden dökülecek pisliği
pislikle temizleyen çığlıklarım
zehirli kadeh şiirinde
pozavak a d a m l a r a mezar olacak

abraham kendimi sana bıraktığımda
beni ya ateşin korundan koru
ya da o ateşi giyindir bedenimin hücreler gömleğine

başımı omurga terzisinde kayıp ettim abraham
başım başında parçalanamıyor

-I

ellerim diyorum ellerim a b r a h a m
bel kuşaklarında ölüm esareti

September Oktober November
2013 Duisburg
Lösev

Mai Kelebeğim
Nefesinden öptüm ruhunu
Sevgimle var ol her dem...

Kaynak:

Araf'ta İnfaz

" ruhum iki ucun arasında gezinirken
a r a f t a "
a ş k hiçbir ayrılığa karşı koymazdı

şizofren kimliğinden delirmiş
sakat bırakılan sancılı kelimelerimin
katili olan b e n
her yeri ateşe verdim

mevzuu benim esrik kalan yanımdaki
güzel gözlü çocukluğundu

yalın ayak koşturan düşüncelerimin girdapları
kasırgayla karışık yağın
t ı m a r h a n e hücresi
kızıl lahitten nasıl yağmur yağarsa
geniş ve derin gözlerine
sonra ben değilsem
yenik düşmüşüzdür
geceyi ıslatmadan ağlayan göğün altında

ve ölüm jilet yiyen çocuğun gözlerinde
avuçlarında ince s ı z ı

" kaldım parmaklarımın ucunda "
kalbim ölü toprağı içiyor
prangalardan kaçmayı başaran
içimdeki v a h ş i lehçelerde

pürtelaş çırpınışlarım şimdilerde
musallaya yakınlaşın
ve kendini uçurum boylarına
itmeye ramak bırakan çocuk r u h u

sâlâ ıslığında yankılanırken taş duvarlar
evimin ocağını söndürdüm
her yer buza çalınmış kuzey nâr
sızlıyor kulaklarımda

b a n a umut ver " EL ĞAFUR "

" topuklarım boşluğun avucunda "
düşsem kimse bilmeyecek
neden düştüğümü
çocuk şiirlerim merceklerimden bağırın
kan revan y a s
zamansız lâl ütopyasında

ağzım zehir dilim terkedilmiş şehirlerin
karanlık ve soğuk adımlarını sayıyor
sığ bir kül bulutu kendiliğinden giriyor rüyalarım

sönüyorum ben zifir saçlarına karışan sessizlikte

satırlarıma yerleştirdiğim kutsal emanetleri
körler ve sağırlar anlayamayacaktı
varla yok arasında neden susturamadığımı
imgelerimin titremelerinden
dudaklarıma çivilenirken
harfler boğazımda kalan lirik tabu

parmak uçlarıyla yağmura ve yaşına aldanmadan
kâf dağına dokunuyor
lafı mı olur ölümün güzelliğın yanında çocuk

u y u y a n bir bedenden medet uman ben
her gece ölen ruhumun yazdığı tüm katliamları
serpiştirirken karanlığın matemine
içimden düşer,
kangren olmuş fiili geçmiş söz yaşlarım
alnımın kemik koleksiyonuna

şairliğin el dilinden üşürüm
bir üşüme ki
binlerce çocukla kurban ederim kendimi
enfal suresinin mealinden
tehditlerin arenasında
a v c ı varlıkların fikirleri saplanırken
kollarım cezaevinde kopmayı bekleyen
fikirler cezasına çarptırılmış müebbet yatış
bir yatış ki
" a
r
a
f
t
a
infaz "

beni duanla koru
yitik gözlerimdeki kesik kesik hayata i n a t
sonra
l â l bir şiir olup geleceğim

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla

Tülay Lâl / Zmnszz...
ikibinonikiğustos
kıyametçocukluğu

Saat-i Kan Geçiyorken

evveli yoktu
" kar yanığı " soğukluğumun mahzeninde
ve tüm mevsimler zamanı ö l ü r
bir düşten arda kalan

duvarlarım sensizliğe gömülmüş mezar
yokluğuna şıngıladım kanımın son damlalarını
kan kokuyor limansız kentin tüm sokak başları

hadi ayıkla şimdi
a
n
k
a
r
a
içimdeki ç o c u k kalpli insanı

intiharcı bombaları yedirdim aklımın sol düşünce
bir m a h ş e r-i s ı r ki hây içmiş damarlarım
ardı yok
sınırları ihlâl yemiş bir kalp ağrısı
öldürdüm yaşayan ruhumu
şimdi
her yer ö l ü m saati içiyor
bıçağın teriyle s o l u m a
sapladım haykırışlarımı

k i r l i p a b u c u m l a
sokaklara revanım
kaç uyku yaşı bilmeden
kaç kaçak demini salmış bir zihin
s o l u k l u ğ u n d a
ve kaç kaçak g i y d i r d i m tenime
haykırışlarımı göğ e hapsederken
kas yanıklarımın iltihabını soldurdum
gecenin d ö l ü n d e n

" vebayı kentimin kuşları soluyor "
tüm kuşlar k e f e n giyindi
isminin müebbet zindanlarında
faali bir cinayete kurban gittiler
tenimin h â r mercanlarıyla
ölsem
öldürebilsem

yalın ayak düşlerimi
göğümden uçsalar
aşkın t o r t u s u n u kırpaçlayıp
zamanlar durdu aklımda
dakikalar u y u d u
saliseler varla yok arasında kaldılar
göğün kanamalı kayıp ruhlar ülkesinin
salıncaklarından asılı zincirleri kopardım
yırtık bulutları bağladım iki katre yaşla
a k l ı m a
ki yetersizliğime yenik düştü a k ı l

körelidiği noktadan kopuk bir zemberek
b o ş l u ğ u
ve avuçlarımda koca bir uçurum

a y salınsın ş u u r u m u
hadi tut şimdi yüreğimden kaldır kalbimi
ağla a n k a r a ağla
içine gömdüğüm aşka
bebeklerine s ü t verdim ironi rüyayla
ellerimin yaşlarıyla
vahalarına tülbent serdim
kesiklerimden kanayan kirpiklerimle
k a r a şehrine
senoryasız figüranlarının
başrol oynadığı kimliğinden
as beni yağmur bulutlarına
durma a n k a r a durma
hadi a y ı k l a şimdi gücün yetiyorsa
içimdeki çocuk kalpli insanı

gözlerim son kez
saat-i kan geçiyorken
v
u
r
b
e
n
i
a n k a r a
kıyına saklanmış
hiç büyümeyen
ç o c u k d ü ş l e r i m d e n

Fundam'a Sevgimle
Var ol meleğim hep bende...

Tülay Lâl
Ahir-i Fırtınası
Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794555/saat-i-kan-geciyorken.html>

Dejavu Yaş Çılgılığı

I-

" soğuk siyah anahtar " kafesinin içinde
" ölü kelebeklerle " on sekiz yaş kanamasında,
yıllar kemirgen dejavu.

göbek üstünden düşen ceninler
doğum koltuğundan uçurum kanına intihar ettiler
yetiş y e s u yetiş
intiharlarımı toprağın pıhtı ceplerinden toplayarak
azat et beni kendine
ağlayan şiirin avuç kanatlarını tutup parçaladılar
beyaz dirilişlerin vücutları rahleyi sardı
ay'ı kırmızıya çalıp
her yeri koyu siyahımsı irinle
yedi ülke krallığına şıringalarla göbeğimi diktiler

II-

dikişler lanet büyüsünün görüntüsünde
kadraj sürekli aynı yere dönmekte yesu
o vakit
gündüz ölenin kalbini alıp leyle bürüdüm
bürünme dehşet bir gürültüde
siyah beyaz resimlerden çıkıyor
vücut tersliğinde başları yerde olan ucubeler
yaşımı alıp içiyorlar
ruhum o yaşta panzehirli kök tebrizi şems-i

on sekiz kırık yaş hıçkırığında üç kere kendimi
ateşin kor düğününde öldürdüm
terse yatmış bir soru işaretinde
çaprazlama viyolonselinden parmaklarımı kesip
süvari kılıç yüzleri uçurdum ağzımın dikişli dil saçlarına
ardından
göğü üç kez katlayıp yere serdiğimde
arzın çocuk melekleri karanlık çarşafın içinden düştü
cihaz kalbimin şalterini kopararak

on sekiz yaşımdan şeritin koptuğu yerdeyim
göğsümün ortası boydan boya ameliyat kesigi
hayvan bağırsağını koparıp
kadavralarımı ellerimle çıkarıp deşiyorum
göğüm kan gençliği

III-

bir çığlık uçurumun kenarında ayak bileklerimi kestim
düşlerim çalınalı çok oldu
o günlerde azrailin tırpanını bileklerime vurmuştum
kaç gün kaç hafta kaç ay kaç yıl geçti
tek tek saydım y e s u
kemirgen dejavu hücumda hâlâ kulaklarım kör
alnım kendi kendini kefene sarıyor
üç arşı on sekizle çarpıp yılan gözlü
leyl saçlı o kadını öl
beni katletmeden saçlarının kötülüğünden
tutup al içine y e s u

on sekiz yıl biteli yirmi asırla mühürlü
saçlarımın önünü kısaltıp kendimi sakladım
yüzümü çirkine boyayıp tuvalin fırçasında
babamın kızı oldum y e s u

IV-

sen farsçadan seslen
bense hiç bilinmeyen bir dilden sesleneyim
ikimiz bir bedende ölüm çiçekleriydik
soluğumda anne olamayan bir kadın sesi
sesler öbeğinde ığlıkta ruhum
ruhum prangaya isyanda
isyan bitmeden
çıkart beni y e s u
cehennem kadının göğüs günahından

kaçak on sekiz yaşıım yesu
araf bir ara sokakta düşen kafatasımı
başsız siyah bir gömleğin düğmelerinden
omurga terzisinde kayıp ettim
farsça lehçenden dirilt beni yesu
gözlerinde yaşayayım ruh ikizin olarak

V-

başlangıç ve bitişi
iki sayfadan ibaret tel örgülü kronik cümleler deliliğimi
duvar dibinde parmaklarıma numaralı şiirlerle kazıdım
toprak ıldırıldı içinden sıralı on sekiz yaş krizleri aktı
gök uzanıp elleriyle akanları bir nefeste içine aldı
yesu y e s u
tanrı kutsamasın sakın on sekiz yaş kent ölümümü
kutsanmadan gökten çekilsin ruh yeminim

saçlarımda biriktirdiğim yaş ığlığımı
" soğuk bir cesetle " örme üstüme yesu
ö r m e

Elleri kınalı çocuk Bekir Keskin'e
En derin sevgi ve saygılarımla
Var ol can...

mayıs-ı yaş çığlığım
onüç lösev

şiiirimin seslisini dinlemek için
<http://www.youtube.com/watch?v=JYuRKOCzf3M>

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794799/dejavu-yas-cigliği.html>

Hû

Bekir Keskin'e
Sesli " Son Dem I- "

I-

ve Tanrı dokunduğunda sol merceğimde bir kız çocuğu ile kanıma
yanaklarım kendi kendilerini ateş çukurundan iltica eyledi
ben yeniden annemin rahminden doğmuştum
doğum kirpiklerimde üşüyen kavimler lehçesinde giyotin soluğu
ölü bilgiler saçlarımdan uçup arzın bekçi kapısında
susuz dil kasırgalarında ölü bedende çenesi çekilen
var olamayan insan çürüğüydü
Tanrı merhamet edecek miydi
ruhumun isyan tarafına

El-Hayy beni hiç olmamış gibi öldürebilir miydi
süt dudaklarımı mühürleyip tenimi bulutlara asıp
repliklerime imzasını atıp Bismillah'la
sen hiç var olmadın Tülay diyebilir miydi ey o ğ u l
oğul bilmiyorsun sen ben çoktan öldüm
secdem dokuz ay on gün gergefinden ağlıyor
peygamber çiçeği ise
zihnimin saatinde "iki harf eti"

aklımın bıçak teri notları yalın ayak çocuk kıyametliği
çocukların tenini çiğneyen şizofren varlıkların
parmaklarını kemiklerinden sıyırıp tükürdüm
tükürüğümünden yakalayıp ağzımı dikip şırıngalara çektiler
bu yüzden Tanrım
ağzımın içi sübyan uçurumları
" Bismillahi'ş-şah Bismişâh Allâh "

II-

Habil ve Kabil'in ve Şi'râ'nın Rabbine
Ağartalı rahiplerin irşatlarına
mu dininin akılları linç eden keskinliğine H û

Tekbir Rab'ba
Tevrat
Zebur
İncil
Kur'an-ı Kerime Hû

yedi arş hükmüne yedi kat ruhsal varlıklara
Adem'in kanına küfür bulaştıran kukla gövdelere
and olsun ki
ölümle gecenin yenmiş ayaklarında katledilip dirilecekler
Musa Davut İsa ve Muhammed'le dört kez arz kendini düğümleyip
iplere üfleyenler cehennem korunda etleri derilerinden söküldüğünde
işkence çukurunda kızgın demirlerde secdeye durdurulduklarında

ruhlar kıyameti sırat saçında boğazlarından hüküm edilip
susturulacaklar

yerini yadırgayan şiirlere körpe sûr ezbercilerine
ürperişler sorgu cellatının yüz yarısında
asır lahit sendromu terapilerle
ölü kuşlarla intihar mangası
terapiler saf rahmin ağzından beslenirken
kız çocuklarının ayak izlerini kuma örttüler
hangisi Tanrı'nın çocukları
hangisi İblis'in çocuklarıydı Cebrâil

inkarla akıl bozgunluğuna uğramış
bedensiz ve bedenli varlıkların
tabure organlarıyla güzargâh çizen
ironi sakat masalıdır
bu masal kördür
Hû Rab'ba Hû

Lât Uzza ve Menat'a tapanlara ceza zebani toynaklarıdır
bu ceza kaynayan kazanlarda irinle karışık
sol defterden avuç içine verilen
inisiyatik ma'bedlerden yükselecek sâlâ uçurumudur
insan aklıyla yazılmış uçurum maşiah kitaplarına inananlara
dip kuyu rahminden içine alıp pis kanla kemiklerini yiyecek
avcı vampirlerinin dişleri asla boş olmaz asla

havariler ömrümüze cücelerle birlikte karanlıklarını akıttıklarında
su ateş toprak ve hava gözyaşlarını kıyamet dirilişiyle yağdıracaklar
eziyet ses tutanaklarını üzerimize oğul
yer ağlarken Hz. Hamza'ya bize kim ağlayacaktı
kim dua yağdıracaktı arınma sonunda
mezarlar asla dolu olmazlar asla

III-

tuz basıp gözlerine
imanını kahinlerin toprak büyülerinden bertaraf edip
yasa dışı kelimeleri aklının abaküsünden toparlayıp
yırtıcı insan kuşları katlet o ğ u l
salın sonra göğün kınalı meleklerine
tenin yüzelli bin aleme süvari askeri olsun
Geburah'a H û

dilini içine yiyip
Mısır rahiplerinin küflü bıçaklarında sırrını sakla
ikrâ kelimesinde Mikâil'in kanatlarında semayı öpüp
genzinden insleri tükürüp âmâ omuriliğinden yeninden doğ
bu doğuşla
menfur kanlı tırnak ucu cinayetlerime bir şiir ada o ğ u l
ki bekirler ölmesin

gözlerimi ruh yiyici bir kadının günahında bıraktım
tecrübesiz bir adamın durağında bakirelerin elleri yoktu
çocuk ruhlarının katillerini göğün ezan sesine yazdım
bu yüzden
yaşayan ölüleri yakıyorum sığınağımın ortasını kurşunlayıp
namlunun ucunu öpüyor dudaklarımın Kudüs ganimeti
Amed kaldırımları göğsümün ortasını söküp
tımarhane kaçkınlarını kefenleyip
önce içime sonra dışıma dikeyiyor asrın lanetini
taş caddeler abdestsiz abattoir

içimdeki misyon ayinleri x cesette idam mangasına dönüşüyor
ben nazi fikrinde asılan jilet kesigi partizanligi
Lâ'nın lugatını parçalıyorum

IV-

kirli bir cuma akşamı
karabasan baskınlarını iki yoksulun çamuruyla
kafatası çukurundan söküp
yeniden gözlerime dikiyorum kirpiklerim eşkiya
eşkiyalar uyumazlar asla uyumazlar

kalemi kırıp gök celbinde
kendimi çürütmeye ayarlıyorum
solum sağım gardiyan
nikahımı kırmızıya boyayıp
tabutumu kara kapkara uçurum gelinliğiyle
üzerime mızraklıyorum
mızrak ten hiçkırığı H û

sokakları üşüyüp Firavun gazaplarını üzerime düğmeliyorum
düğmeler ateş çiçeği
bir bebeğin linç senfonisinde amadeusun besteleri kayıp
"son dem"de kalbim titrek gök yağmur dualarında
günahlarımızı kim çoğalttı arap kavminde o ğ u l kim çoğaltı
günahkarlar asla uyumazlar asla

"Ebû Leheb'in elleri kurusun"
Yusuf'un gömleği kanıyor inşirah suresine
destur
eylül kefensiz
boşalan kanda ağlayan sübyan çığlığa
H
û

Mai Kelebeğim
Yüreğine ömür kuşu kona.
Var ol can'ım var ol.

Juli August September 2013
Duisburg/Amed
Lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795082/h.html>

Hâr-ı Aşk

I-

titreyen aksanımda
" karnında dağ eriten zehrine de
köle bir alem aralığıym şimdi
ırksız bir aşkın esiriyim
dilimde kırk yerinden
yamalı yeminlerle "
Şimo

günah çıka gelir
ısırlan elma
kehaneti doğrudan sıyrık
sona
bir zamir
üstüme nifak yığılır

" lâl sayhalarım tül sersin
ay konuğumdan düşen fikrime "
ki fikrim doyumsuz yaşamlar emiyor
g ü n a h ı n g ö ğ s ü n d e n

ey sevgili
" guslet beni " bir es elifle yüreğine

II-

ölse yeryüzü
bir sıkımlık göğümden uçsa kuşlar
ayinleri yutsa arzın bekçileri
sen ölsem avuçlarımda
r u h u m a karşılık

vahalarının ürperten yırtık haresi
repliklerimin karasından kanatlanıyor
ki repliklerim âmâ çukuruna
gömülü

gömsek kendimizi
hicri kıyamet zamanlarına eş
meryem'in kirlenmemiş bedeninden
d ü ş s e k
yeryüzüne aşk olarak
bozulmamış anne sütüyle

topal kaldı kalbim

aklim düştü düşecek
zemheri geceye
vakitler sağır
tarumar edilmiş
hârları saldım kentimin
ecel sokaklarına
bir esre duayla

III-

gecelerin I â I koynuna
sürgün dudağımdan akıyorsun
ironi rüyalarım korku seli vuruyor
sönmeye yüz tutmuş
derme çatma gönül dergahımda
çok sesli
m ü n z e v i pürtelâşlar eser
çığlık uyanmalarım
sol suskunluğum
asıyor kendisini rahlede
kürt yeşili gözlerini ezbere
rüzgara savurmalarım

eteklerimin ucundan düştü
ö l ü ç o c u k l u ğ u m
topla beni kendimden
topla yazgımı
Azrail'in ayak uçlarından
kan saati içer göç boğulmalarım
kırbaçladım kalbimin sesini
akortsuz ölümler serpiliyor
yaşayan yüreğime gece gibi

siyah mektupları parçalasa
kafesimden uçan düş perisi
çocukların silüetlerini işledim
tenimin s e n mercanlarına
kurşun geçirmez menzilinde
çocuksu ümitlerle kalakalırım
düş ülkesinde
kırık kemiklerimin sızılardan
s ı z a r
merhem k e j e m
s ü b y a n
aminlerimin yalvarışlarında

IV-

ellerim k u d ü s e kanatlanırken
g e l s e n
mülteci taşkınlığıma karşılık
hücrelerimden büyü'sen
kutsanmış bilge kaynağıma
e ş o l u r c a s ı n a

sen bana ben sana çocuk olsak
o y n a s a k

topal aşkın bacağı kırarak
düşsem
düşsen
göğümüzün delik cebinden
kalplerimize
kar soğukluğunda
tutuş'sam
tutuş'san
kavimden kovulmuş Musa'nın
yüreğinden
yeşersem
yeşer'sen

Hatice'nin sevgisinden içsek
yedi katmanın suskun hıçkırıklarıyla
avuçlarımızdan doğ'sak birbirimize
gecenin tezgahında işlense
meleklerle
bir ömürlük
biraz
eşkiya
biraz
iltica
sevdamız

bir nûn miktarınca sevgili
parmaklarının imanıyla
göğün yamacına bir dua yaz
içinde küllenmeyen
h
â
r
ı
a
ş
k
olsun

Bin sevgi uçurdum kalbine
Bellam.
Montajında emeği geçen
de_soulmate sevgimle
var olun.

Tülay Lâl
onbironiki
Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795669/h-r-i-ask.html>

Şizofren Katilim Kimdi Benim Anne

tanrım yetim saçlarımdan savruluyorum
mayısın kuzey çocuğunun nâr hastane koridorlarına
bir bebek ağladı dünyaya
ruhum bir bedende ayırım hücresi
ayırım hücresine yanaşmadan yeniden doğ beni tanrım
ya da kömür karası akan kanın ciğerlerime dolmasıyla
b o ğ beni tanrım

cennet
annem ayaklarından beni neden düşürdü
gece gündüz arasındaki yer gök şahit
ben senin ayaklarında kaç kere intihar ettim
bilmiyorsun anne

tanrı beni ellerine sunduğunda
babam ağlıyor muydu
iblisler süt dudaklarımı kanatıyor
göbek bağım kesilme çığlıklarından
rahmin ağzında yendi

üç vakta kadar lanetlinin çocukları dirilecek
duydun mu anne
muson çocuklarını yiyecekler
çığlım Abrahamın Keldâni kavminde
x doğumumda mühürlendiğinde
çocukluğumu kaçırıp
göğün en uzak kısmına gömecekler
ölmeyecek misin sen bana
a n n e ölmeyecek misin

kırmızı camdan çiğnenen bileklerimi
kim koruyacaktı baba
ölü olan sen gündüz ölümlerimde
sesimin hıçkırık gürültülerini
duyacak mıydın tanrı evinden

iki ayaklı varlıklar
mutasyon kimlikleriyle dirildiğinde
beynimin ince çizgisi kendini fırınladı
bebeklerim arşa savruldu
bir iki üç tıp oyununda aklımı burktum
ebe kimdi kaçan kimdi anne

çocukluğumda en sevdiğim
shakespeare tiyotrosunu bastı
hiç tanımadığım bir kadın
iri gök rengi gözleriyle
duisburg caddelerine kan boşaltıyor
mayıs ayının on dördü akşamının
m o r g yatağına

deli sokağına hapsedildim baba çıkamıyorum
kimdi bu kadın kimdi içimden çıkmak bilmeyen
yastığının kenarında uykuma göz diken
alfabeleri astıran harf harf çarmıhı yaktıran
havva kızını kemiklerimden deşen
küçük bir kızın süt verilmeyen cümleler tabutunda
gömüldüm diri diri
anne
cinnetim sâlâ sesinde muskalanıp yeryüzüne aktı
kirpiklerim kangren ayininde

gölge karanlıkları tırnaklarını uzattıklarında
ay karanlığa gömüldüğünde
yer sonsuz geceye bağlanıp düğüm atıldığında
y e d i basamağa
tenler l â iğnesiyle
gözlerinin yorganlarını dikip açtıklarında
kulakların perdeleri silkelendiğinde
mezarlar boşaldığında
irinle karışık dirilenen kötü bedenlerin
çürümüşteleri göğün mezarından düşecekler
korkuyorum anne
doğum koltuğu üzerime örtülmek üzere

susma anne susma
loğusa yatağın soğuyor
cinler sırada kırk gün kıyamet
şerbetim dudaklarımdan üflendi
sûr ağlıyor cenin halimden

söyle artık
şizofren katilim kimdi benim anne
babam mı sen mi
yoksa Tanrı beni sana verdi diye
Tanrı mı

Tanrım al beni günahıma giren
anne duvarından

Ahmet Ormancı'ya
Çok Saygılarımla
Var olun.

Martonu
Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/796032/sizofren-katilim-kimdi-benim-anne.html>

Baba Özgürlük Bir Kuşun Kanadında Hâlâ Saklı Mı

Babasızlığım'a

a n n e sen ne zaman
kanatlarımı kanatmaya başlasan
ben bir kez daha ölüyorum
boş beşikte mezarın sırtında
yılları deviren b a b a m l a

y a ğ m u r yağma gözlerimin diline
yağsan biliyorum
ellerimi tutamam bu zemheri ayazda
çekilir mi parmaklarımın kangren hali
a n n e
ne vakit zamanlar seni gösterse
sarmalanmayan yüreğim üşüyor
yaşayan tabutumda yalnızım
tıpkı b a b a m gibi

geceler azrail
n a b z ı m d a n yüreğim kan içiyor
karanlığın ucube yırtığından
kuklalar ele geçirmiş arşın bulutlarını
ben b a b a m a özlem duyarken
saliseler d e d e korkutu oynuyor

ve hangi el ellerimden tutsa
k o r k u y o r u m
bir korku ki
kalbim ölü rolünü oynamaya
ç ı k ı y o r
ülkelerin kayıp ütopyalarına

aklım uçuyor doğduğum o el ülkesine
k e j e m büyümüyor ki büyümek
sıratın çizgisinde yürümek gibi

martın her yirmibeşi ölüm senfonisi
tutuşan tenim prangaları kusuyor
gök ağlıyor mu kayıp çocukluğuma

zaman a h d i n i dolduramayan
sesimi tarumar etmekle meşgul
s ü v a r i l e r geçiyor
tırnaklarımın toprağından

ey aklım
bozgununu sal bilmediğin kuşlar ülkesine
belki o ülkede sular krallığının büyülerinden

d
o
ğ
a
r
s
ı
n
bir zerre dua avuçlarınla

doğum nüfusum
göbeğimden kesilen kurban
arşın t a v a f ı n d a
kirpiklerim son vedasını oynuyor
siyah perdeden sahne kusar
her yer b a b a rolünde
a n k a gözlerimden kanıyor
b a b a m a esir gömülmelerimde

büyümeyen s ü b y a n kalbimde
çocukluğum intihar ediyor göğün
tezgahında
b
a
b
a
özgürlük bir kuşun kanadında
hâlâ saklımı
s
a
k
l
ı
m
ı

yılölümküsrüyok
limansızkent
sarıvurgun
lösev

Bellam
Bin kez sevgimle ruhuna.
Var ol her dem var ol...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/796225/baba-ozgurluk-bir-kusun-kanadinda-h-l-sakli-mi.html>

Kûn Aşkına

Savrulsam
Sökülsem
Ankanın küllerinden mezarıma
Cesedimin iadesinde ağlamasa a n n e m

avuç içlerimden göğe dualarım
u ç u ş u r l a r
besmeleyi dil altına çiğ ruhuma
m ı h l a y ı ş l a r ı m d a
kendi sesimde tutuklanır nefsim
ney sesleri göğsümü sıkıştırır
ardıma kadar ölüm doğururken
kırık cümlelerim
cennet kayıp veriyor Fil suresinde
kıyametimi yaşarım aklımın katmanında
mateme boğulurum tırnakların arasına
yerleşen
ş e y t a n ı n
çocuklarıyla

az ö l ü m içse içim
cellat
k ı r b o y n u m u
darağacında

and olsun içimdeki ruhuma
sâlâ seslerinde ölsün
ölsün ki
yaradanın varlığını Esmâ-yı Hüsna' da içsin
kanayan gözlerimle
mıh ile mahında vursunlar r u h u m u
göğün gözünden düşer kırgın hayallerim
mestanında ayetler yetişir gönlümün
aciz kurak damarlarına

H i r a ' n ı n heybetinde yok olsam
içimdeki saklanan çocuk benliğimle
y e t i ş imdadıma n u r u m y e t i ş
aşk yol eylesin Rabia' nın dualarında

korkuyorum tepkili alev yiyen
yeğ tutmuş kalbimden
şimdi yan diyorum yan kendine
kırgın kor alevler içinde y a n
yan ki yanmayı öğrenesin

zina düşmüş yeryüzü cehenneminde
sus olan cennet vadilerimde
dudaklarıma s e n sürülürken
lâl kesilmiş yüzümde gamzem içredir
akıttığım her gözyaşımda
Hüda' da aklanmama vesile olurmu
ey kûn aşkına vurduğum h â y

şerha şerha ışıkların nurunda doğarsın
varlığın
ay gecenin koynunda zikriyle parlar
rahimde demlenirken bir bebek
dokuz ay on günün gergefinde
" nideydim " aşkı
" sen yüz çevirsen ay kapkara olur "
Meryem k ı z ı ruhumda

meallerinin saçlarıma yansımada
d ü ş s e m
ölüm kundağına
d o ğ s a m
mezarın sırtında
sevaplarımla ve günahlarımla
A r a f' a düşmeden ruhum
geçer mi Sırat' ın kılıcından
tespih tanelerimin hıçkırıkları

e y g ü l
korkularımı alsan
ısıtsan doyumun gerçekliğinde
Nuh Aleyhisselâm' ın şükründe
doğumum gerçekleşe mahşerde
kıyametin beddusunda İbrahim' in
nefsinde dirilsem

k
û
n
a
ş
k
ı
n
a

yâr olduğum Rabb
dağla beni
beşiğimde yeniden ölmelerimde

" Kûn' Fe Yekûn "Ol der ve olur! "

Anne yüreğim Nebia Ablama
Çok sevgimle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/796535/k-n-askina.html>

Nebia Ve Kaç Kez Daha Sen Olurum Ölümün Ütopyasında

Nebiha Muradi'ye " Kalimera "

tökezleyen yüreğime küf yeşili yalnızlık eşlik ediyor
sessizliğin ayazı çalınıyor gözlerimin hüznün basmış
a l b e n i s i n e

eğer
susaydı dilim ağlamazdı sana böylesine
saçlarıma sarı yıldızları iliştim
ayrılık rüzgarlarını sonbahara hediye ediyorum
gecenin ölü saatlerinde mırıldanmalar esiyor
odamın sessiz duvarlarında
en masum rüyalarım
güneşin batışında mahşer olup yürüyor
dağlar denizler y a ş d ö k ü y o r
vakti sen kıyametinde
ölüm senfonisi çalıyor y ü r e ğ i m d e
işıtiyor musun

cenaze töreninde adımlar kör topal ilerlerken
düşüyor göğün iplerinden
meleklerin kanatlarında
yaşamaya çalışan a ş k ı m ı z

gülümsememe acı bir matem yanaştı
sebebi sensiz vedalar
ölümün ütopyasında avuçlarım yarılıyor
kirpiklerime mühür diye
n e b i a sürdüm

tamda
arş sükûtunu bozduğunda
yani
mahşer saati yeryüzünü sardığında
safların toplanmasında yüzüm yüzüne değsin
terazilerde tartılırken tüm günahların benim olsun
y â r

kaç kez daha işgal eder ruhumu sevdan
n e b i a
ve kaç kez daha
sen olurum ölümün ütopyasında

Sevgili Fundam
Çok sevgimle
Var ol her dem var ol...

İkiBinOnbir
Lösev

Melodi bir çiğlktır aşk...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797110/nebia-ve-kac-kez-daha-sen-olurum-olumun-utopyasinda.html>

Su Yaşları

gece tüm matemini giydirirken üstüme
metacarpallerim idam hazırlığı yapan
boş beşik
anka ülkesi ayaklarımın ucundan düşen
eski bir film kadraji
ve o kadraji beynime sıktım
yırtık rüyalarımı göğün zincir salıncağında
b i l e k l e r i m e t e l ö r g ü l e r l e g i y d i r d i m

başlangıcı ve sonu
hep aynı başlayan ve biten
sana dair umutlarım
ay tülünün gözlerinde bir es v â v
sükuttan katlettim kendimi sende
d u y s a n a s e v g i l i

aforozun kör bacağına kırılı
kemiklerim tek tek kırıklarından
toparlanan m i l i t a n kaçkınılığı

tüm denizleri içtiğim gün
bil ki ben sende
s
u
y
a
ş
l
a
r
l
na gömülmüş
mezar senfonisi

öptüğümde dudaklarının kenarından
tüm mola vermiş gemileri kaldırmıştım
k a l b i m i n k a n l ı a t l a s ö r t ü s ü n d e n

uzaklara seyir edercesine

vira bismillah korsanlığında
ellerim ellerine düğüm atmış
y ü z y ı l l a r e n k a z ı y d ı

yarınlar merceklerine mıhladığım
esaret türkümdü
aylar kölelikten kurtulmuş azat defteri
yıl ise ö m ü r imzasıydı

şimdilerde sensizlikle boğuşmalarımı
kare kalemde resmeden ben
s i m a n ın her ayrıntısını
susuz kentin iskelesinde tenime çektim

belki bir gün
o iskelede yeniden ve bin umutla
gözlerime düşersen
bil ki ben hâlâ sende boğulan
s u y a ş l a r ı

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla Var olun...

eylülsonu
oniki lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797419/su-yaslari.html>

Siyah Arzuhal

I-

" lâ şerîke leke Lebbeyk "
kirpiklerimin ucundan düşen
çocuklar aşkına
" Yu Beni Allahım "

ibranice söylenen bir şarkıda
düşüncelerimi leşlere bağladım
gözlerimin damı yaş yerine vahşi ifrit içiyor

ey duvar benim
o kadında neden yaktın
hücrelerimin çırpınışlarını

II-

bir adamın sevi karanlık güzergahında
kaç ironi süt çıkmazlığında körlük inecekti
yağmur kentimin yalın ayak taşlarına
parmaklarımın boğumları kalemimde
asılı adam güncesi
avluda ahmet volta günahını içmekte
tene giydirdiği kadınlarla
parmaklık ardında ter içinde günahsız bir kadın
sorgusuz katliamda azraili bekliyor

günah hudut sınırında kaybolmuş bir adamın teni ağlamaklı
kangren düşünde ayaklarının parmaklarını kemiren kendisi
meyhane rakısında kadehe düşen ruhunu aramaklı
bir iki üç dört sokak ucuz tenlerde
her yerini yosma balcıklarla yamamış
koku titrerken dikiş yemiş kadınlar tohumuyla
siyah kıkırdamalar ayin yapıyor
kahkaha gölge koleksiyonunda

sonranın sonrasında yaşamın kopmuş
alın kemik ipinde
dudak uçkurunda tövbe etmeyen bir adam
bir romanın içinde sessizce ağlayan bir kadın
iki ayrı akıl yarığında kendilerini sallandırıyor
kent dar ağaçlarından
rüzgar tüp bebekleri katlediyor
iris delirme çılgınlığında ölüm meleği

III-

ah mikail
dudak karanlığında duvarlar pıhtı sokağındaiken
hudut teninde kaç tohum atılmıştı
o....u rahmin döl yatağına

pıhtılanmış sokak köşesinde
adressiz bir kadın seyrederken adamı
dizlerinin üzerinde bir neşter kesigi
kesiğinden damlayan kanla dua yağdırıyor
göğün en uzak yerden kopmuş temiz ruhlar alemine
bir kendisine af dilerken
bir de tanrıya sormaklıydı
adamın tensel girdap kasırgalarını
tövbe ve af şimdilerde musa arasında nil kadraji

ve kadın şimdilerde tövbe matemini akıtıyor
akordu bozulan göğsünün kan moleküllerinden

tanrı affedecek miydi
başka kadınların
ruh bedenlerini giyen
elleri günah kokan adamı

kadın tavaf edebilecek miydi
göğün bedenlerine inen
hesabın sorgu vaktinde

IV-

iki kemik kentinden
biri beyaz biri siyah külleri yağdırıyordu halbuki
melekler şükürde kadının dil ucundan
bismillah vaveylasından iniyor
avuçların düşünce sıratı eşkıya ezeline

yüzüğümü temizle tanrım diyordu kadın
nifak dolu kadınların loğusa bağından
bebekler çılgığı yudumlamadan
beni aklımın kutsallığında
Tanrı mabedinden koparmadan
temizle tanrım diyordu temizle
annemin sütü gibi ak kalsın ruhumun emaneti

ve tanrıyı unutup
siyah kırkırdamalara dalan adama ise günah,
saniyede otuz
dokuz buçuk derecede piç alev kanıyordu
kendi yarattığı alev teninde

günahların çoğalışında kadın kendini
ganj suları kutsallığına bıraktı

budist rahipler avuçlarında
kızıl lahitle devşirme asırlarının
tibet sapkınığında akıl kaçkınığ
tırmarhaneler dip boyu anka külü
küllerden küllere başın öne kapanışında
ellerin birbirine dikey olarak doğuşlarının
alın kök kemiğinden ayinli budist hiçkırıkları kayıp

V-

ey ganj
ruhların tanrı göbek bağından gelen suyla
temizle kadın gözyaşlarını

ey şiirin ruhu
mutant dna bozulmalarından
kadim ırkların lehçe çığlıklarını alıp
göğü kirleten
sesli kadınlar topluluğunu diktim repliklerime
dilimin kemiği yas karanlığında
tırnaklarımın iğnesi metal peydahlıyor
ruh inlemelerinin rahim zinasına
yer ise
içre gamzelerime kıyamet filmi
sükûnet yastığımda diriltiğim " kırık mızrap "

" ezel-i nur'u " kaybetmeden
oku oku alınma bir el fatiha
tanrı lanet yağdırmadan
yeni doğan matem üfürüğüme

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla
Var olun.

mart-ı nisan çığlığı
onüç lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797735/siyah-arzuhal.html>

Marid'in Toynakları

I-

elflerin ağızlarına a z a p diledim
çarmıha astım tüm s a t ı l m ı ş ruhları
her yer kirletilmiş çocuk
c e s e t kokuyor

II-

yüzyıllar öncesi
cehennem zebanisine misyonlar düzenlenirken
k i r l i m a b e t l e r d e
iblisin ağız suları akar ruhun devşirme yırtığına
kan sunulma seanslarında soysuzluğun nefsi
y ü k s e l i r
hahamlar şeytanın sevdasını içerler
zina dölü düşmüş rahimleri yırtarak
ve tüm mevsimler zamanı ölür
bir düşten arda kalan
ateşin varlığına ant içmiş nefis

ucubelerin ırza akınlarında
bir doğuş mekzu'ya dair
ardı yok sınırı yok
sonu yok edilmiş
p i ç
duyguların akbabalarına
yedirilmesinde
omurgada yaşayan leş
doyumsuzluk başlar
gözlerin çukurunda
günahların inkar edilmesinde
dil ateş tadar ruh yanar
arzda seyredilirken
çocukların çığlıkları
hafaza melekleri geri çekilir
" ALLAHU EKBER " gürültüleriyle

çocukların silüetlerini işlediler
tenlerinin damarlarına
kırık kemiklerinin büyüleriyle
kaynayan ateş'in hâr-ı yükselir
s ü b y a n
aminlerin katledilişinde
ey nefisini iblisine satan yaratık
sen ki bir toprağın gözyaşından
yaratıldın
havva'nın rahmine üflendin
ve tüm dünya doğduk
bir c e n i n i n aşksız bedenine
şuursuz ve failsiz

III-

ruhuna
dön ve bak
vakti gelecek bir günah dünyasında
içinde bitmeyen bir çocuk doğacak
yetmiş bin tane şeytana kardeş olurcasına
adem oğullarının
kan mecralarının çukurunu yol yapıp
onların arasında akıp giden
dolaşan lanetli
etlerine karışan nifak tohumu
gözlerin kiralık katili sarar
semanın melekleri çocuklara kan ağlarken

içim çığılık yutmuş
günleri kestim bıçağın teriyle
ay'ı soldurdum
ezelden ebede uyanmalarında
nefesimi kurşunladım
uykularımı öldürdüm
satılan masum tenleri
kemiklerime gömdüm
göğün kanamalı kayıp ruhlar ülkesinin
salıncaklarından asılı zincirleri kopardım
yırtık bulutları bağladım iki katre yaşla
aklıma
ki yetersizliğime yenik düştü akıllı

tacir edilen
kutsal emanetler gömülür karanlığa
samyeli estiği vakit
ortalığı sıcaklık bastığı an çocuklarını
insanların tırnaklarının arasında
gölgelendiren
kovulmuşun tuzağında
açlığını pisliğinden içen
ayın seanslarını güdüleyen
paradoks tüccarlarının
musa sion dağında yaşayan
bedenlerin yüzünden
kırılıp bucumla
sokaklara revanım
kaç uyku yaşı bilmeden
kaç kaçak demini salmış bir zihin
solukluğunda
ve kaç kaçak giydirdim tenime
haykırışlarımı göğe hapsederken
kas yanıklarımın iltihabını soldurdum
gecenin dölünde

IV-

ay salınsın şurumu
aklımın kaç köşesini işgal ettim
günah parçaları deliyor gecenin siyah koynunu

düşüyor göğümün d e l i k cebinden kalbime
korkar mı acaba içimdeki yalın ayak çocuklarım

" lâl sayhalarım tül sersin
ay konuğumdan düşen fikrime "
ki fikrim doyumsuz yaşamlar emiyor
günahın göğsünden

ateme'nin kulağa seslenmesi
kalbin damarlarına göz diken mütekazinin
z e h i r i y l e
kayıp çocuklar doğar gölgelerin krallığında
ademe secde emrine karşı gelen iblisin
evlatları gömülse ceset bedenleriyle
c e h e n n e m i n d i b i n e

mağşerin s û r'a dirilmeler'inde
mezarın sırtından sürünerek
çıksınlar
katlettikleri ç o c u k başlarıyla

körelidiği noktadan kopuk bir zemberek
b o ş l u ğ u
ve avuçlarında koca bir uçurum

bir n û n miktarınca Şems'im
parmaklarının imanıyla
göğün yamacına bir dua yaz
içinde m a r i d i n
t o y n a k l a r ı olmasın

Gözlerinden Sevdiğim
Şimo'ya En kalbi sevgilerimle
Yüreğine bin bereket c a n..

İkibinküsür
Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798595/marid-in-toynaklari.html>

Cudi / Kız Çocukları / Kadın / A n n e Ve Tanrı

I-

" açın kapıları "
cudi'nin eteğinden
bakire kanları boşalıyor

II-

ey ben
rahmimde var olana and olsun ki
Tanrı beni çocukları unuttuğum gün eksiltsin
gök mezarını üzerime gömsün

kemikler ülkesinin kromozom kehanetleri
üç asrı kendisiyle çarpıp bölen akıl kaçkınılığı
deliler hastanesinde
şizofreni tensel avcılarının ganimetinde
ülke sendromunda arz mahşer yağmurları

orospu adamların başlarını koparıp
cudi'nin eteğine gömdüm
hanginiz kadınlarınıza
hanginiz çocuklarınıza merhamet ettiniz ki
fuhuş yırtığını boydan boya araladınız

bakir tenlerin tohumları uçkur davasında ölüm uçurumu
ki bu uçurum süvari askerlerle delinecek hadım teorileri

tüm ülke katillerini çağırıp
sübyan katliamcılarına saldırı düzenleyen şiir kadını

III-

ağzımın içi alamet çocukları

Hû arşın ve yerin sahibi olan
Allah'a Hû

terse yatmış bir soru işaretinde
çaprazlama viyolonsel tellerinden parmaklarımı kesip
süvari kılıç yüzleri uçurdum ağzımın dikişli dil saçlarına
ardından göğü üç kez katlayıp yere serdiğimde
arzın çocuk melekleri karanlık çarşafın içinden düştü
cihaz kalbimin şalterini kopararak

bu şalter kukla gövdelerin içlerine süzülecek
cehennem koru
kor sınırı yeryüzünü çoktan yuttu b a b a
Rab akıldaki delilikleri
kayıt altına aldırandır
Bir olana Hû

cudi dağının şeritinin koptuğu yerdeyim
göğsümün ortası boydan boya ameliyat kesiği
hayvan bağırsağını koparıp
kadavralarımı ellerimle çıkarıp deşiyorum
göğüm sübyan tacirliği

k a b r i m
tut içimdeki ağlayan çocuk sesimden
hâr çukuruna yarısı yok edilmiş yüzleri atıyorum
bıçakların terine yüreğimi gömüyorum
metacarpellerimi kopuk abdomenimim delik deşik
azap arifesinde kaldırımları soyarım
tırnaklarımı geçiririm susmayan ironi yeryüzüne
yeryüzü lanetli senoryalar kadrajı
ki kadraj ekranında kız çocukların tecavüz çığlıkları

VI-

tanrım affet beni
yarattığına varlık diyorum

kalp ölü cudi'nin eteklerinde
başrol oyuncularını cinayetler içmiş
iki ayaklı insan iblisi

cinayetler asıldır
tanrım güneşin kızlarının ayak izlerini kuma örtüp
sessizlik içinde bırakılan
ayaklar zindan fuhuşunda yosma yatakları
yatakları ye ey iblis ye
ki sen günah işleten baş ateş
Bir olana Hû

"hadım et tanrım "
ölümle yenmiş ayaklarında katledilecek
başsız deliler kaçınlarını

tanrım babamın karnına göm beni artık
ya da kızlara uzanan elleri kesip
leş yiyicilerine atıp
yerden gökten sil ceset varlıkları
sil tanrım sil

" soğuk bir ceset" ten
a n n e gözyaşısı düşüyor
cudi'nin k a n boşluğuna
Bir olana H û.

Mai Kelebeğim
Ruhuna selam ola.
Var ol canım var ol...

ocakonüç
lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798951/cudi-kiz-cocuklari-kadin-a-n-n-e-ve-tanri.html>

Doğ Beni Mirim

I-

" Öl beni Mirim "

Soysuz itlerin bağırmaları geziyor
Şirk düşmüş kalplerde
Dumansız ateşin alevinden yaratılmış ruhani varlıkların
İsyankar kafirliği yüzüyor Deccal'in gergefinde

Çarmıhın çivileri sökülür İsa'nın göğes çekilişinde
Haham rahipleri beyinlerinin irinini içer
Allah'ın gazabı kefen olur
Kırbacın gömleği bedenlerine yapışır
Çarmıh seyirci olur cehennem olurcasına
" Öl beni Mirim "

II-

Ey akılsız ruh
Ne haddine Allah'ı inkar etmek
Sus işit ve gör
İlahi gücün varlığını
Ölü leşleri var uydurma kitaplarının her bir harfine dair
Parmak izlerin katili
Kaçışlarda susturulan kulakların eceli
Çıplaklığın kör kuyularına kan damlatılır
Sessiz uyanışların ölü içmelerinde
Kovuğundan sıyrıl Yusuf'un duasıyla
Gecenin vuslatı yaş döküyor kirpiklerimin Züleyha karasından
Yüzyıllar öncesi tanrılara ayinler düzenlenirken kirlili mabetlerde
İblisin ağız suları akar ruhun devşirme yırtığına
Kan sunulma seanslarında soysuzluğun nefsi yükselir
Zina dölü düşmüş rahimlerde
Bir doğuş ki
ardı yok
sınırı yok
sonu yok edilmiş
Piçliğin merhametsizliğin
Duyguların akbabalarına yedirilmesinde
Omurgada yaşayan leş doğuş başlar
Gözlerin cehenneminde
Aziz'in inkar edilmesinde
Dil ateş tadar
Ruh yanar
Arzın göğünde seyredilirken inkar edilişler
Hafaza Melekleri geri çekilir
" ALLAHU EKBER " gürültüleriyle

III-

Gırtlığımın kâf çekişlerinde içimdeki ruhum prangaları yer
Sancılı bir gebelik yaşarım kan kaybetmelerimde
Üryan kalmış tenlere göç seferi başlatılır yerin ismi

Avuç içlerimden göğ'e dualarım uçuşurlar
 Beslemeyi dil altına çiğ ruhuma mıhlayışlarımda
 Kendi sesimde tutuklanır nefsim ney sesleri göğ'sümü sıkıştırır
 Ardıma kadar ölüm doğururken kırık cümlelerim
 Cennet kayıp veriyor Tebbet suresinde
 Kıyametimi yaşarım, aklımın katmanında
 Ölürüm tırnakların arasına yerleşen şeytanın çocuklarıyla
 Kuran'ın sesi
 Kulakları sağır eden bir gürültüyle şahlanırken
 Diz çökerim günahlarımın af dilenme secdesinde
 Kutsanmış bebekleri çıkar sudan
 Kudüs'ün evleri tutuşur lanet yağmalarında
 Nâr-ı Lâl
 Râ'nın azametiyle doğar kahpeleşmiş sancısında
 Ey nefsini iblise satan yaratık
 Sen ki bir topraktan yaratıldın
 Adem'in kanından var oldun
 Havva'nın rahmine üflendin
 Ve
 Tüm dünya doğduk
 Adem ve Havva'dan

IV-

Mutasyona uğramış ruhuna
 Dön ve bak
 Yolculuk esirinde yüreğinin şirk kesiklerine kulak ol
 İrin bağlamış damarlarından sök küfürleri
 Karanlığın siyahlığını Ali'nin kılıç'ıyla yar
 Aişe'nin imanıyla öl ve doğ
 Aziz'in merhamet yağdırmalarında
 Göğ'sünü iman tahtasına yasla
 Kuranı Kerimin okunuşlarında
 Ayetleri kazı düşüncelerinin kanamalarıyla
 Kaderin alnından sökölürcesine
 Uç gök kubbenin yeni doğuşuna
 Dip notlarını karala
 Ölülerin seslerini işit toprağın sallanışlarında
 Kıs nefislerin isyankar çığlıklarını
 Aklını göm bulutların gözüne
 Düş Allah'ın selamına
 İbrahim'e giden
 Karıncanın ağzındaki bir damla suya can ol
 İlahi Rahmanın büyüklüğüyle
 Çürümüş zihninde avuç çukurlarından yaşa
 Arza uzanan ellerinle büyü azalarının hıçkırıklarıyla
 Yaradanın varlığına şahadet getir
 Gecelerin çığılığına bas kurşunları
 Öldür
 İçindeki yaşayan iblisi
 Sustur
 Bir bebeğ'in gelişiyile
 Yüzünü göm yüzüne
 Kokla Yaratıcının mucizesini
 Elifin esrelerini ser parmaklarının her birinin arasına
 Aç sayfaları devir yüreğ'inle içindeki yangınları
 " ELİF LAM MİM "
 Doyum olsun saf nefesine
 Göğ'ün vakit değıştirmelerinde yaşa
 Allahı gör
 Meleklerin kanatları fezayı sarmalarken

Hû sesleriyle
Tespîh tanelerinde çekilen
Sübhanallah zikrinde

Doğ beni Mirim,
Aziz'in kıblesinde

Edebiyat Defteri Yönetimine, Seçki kuruluna
Şiirime yorum yapan beğenen okuyan herkese
Çocuk gülüşleri kona.
Saygımla var olun...

İkionbir
Lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/803438/dog-beni-mirim.html>

Hû Zikrinde Yıka Beni Tara

Tara Zebu'ya

" su aşkına
ateşe hû "

yokluğun
yedi katmanın her yerini inleyen
ve tarumar eden bir kıyamet alameti gibi

hangi ülkenin kalbinde ağlıyorsun
ve hangi kentin kucağında
ölüm genleri işliyorsun
yatağının başında duran silahında
benim gibi ağlıyor mu

şimdilerde
bir kahinin içinde sessizce uyuyan
doğmayı bekleyen duasız intihar şiiiriyim

saat ertesi günü çoktan bitirdi
dilim ise çoktan unuttu duymayı
kulaklarım çoktan dilsiz
gözlerim ise saçlarımla sarılan kefen tabutu

gün yokluğunun öncesi

uyan ey gözlerim
mihrabın şehadetinde nefesinden diril bin kez
aşk ile

destur
ayaklarını çek günahın koynundan
fikirini yatır suya temize çeksin

ey gönlümün siyah benizli
afrika yangınım Tara
g e l
yeniden dindir ruhumun çığlıklarını

biliyor musun
sen gittiğinden beri bu kent
hep karla karışık fırtına esaretine gebe kaldı
neredesin
ey gözlerimin gülen gül kokusu
kalbim çöktü çökecek
ateşim otuz dokuz buçuk

sağ avucumda
senden kalan anatomi haritam
sol avucumda
bana bıraktığın sensizlik cehennemi

Hû zikrinde
yika beni Tara
belki sen döndüğünde
nefesim nefesine değmez

gel
solumu katletmeden
gel
ya da beni de al samburu toprağına
bir es gündüz amienlerinle

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla var olun

ahir-i fırtınası
ekimoniki
lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804198/h-zikrinde-yika-beni-tara.html>

Susma Sana Mirim Susma

I-

susma sana
m
i
r
i
m
susma

virane sarayın eskimiş bir köşesinde unuttum
sevdamin alacakaranlık matemini
tüm kentler sessizliğiyle gömülü
kirpiklerimin karasından kanatlanıyor
yokluğunun çığılığı

II-

“ Rüyayla Araf ın arasında “
sana gelen tüm garların biletlerini kestim
pusulası şaşmış gemileri yaktım
bulutları içtim göğün gözünden
yağdırmaları diye yağmurları
bir yağmur zamanı kapalı kapılarımdan
girmiştin
yüreğimin a ş k korkusuna
şimdi
rahlenin yağmurlarını satıyorum
köle tüccarlarına
ve oku
son demde yoktan var edilişini
kanımı kuruttum şırıngaları batırırken
tenimin sen emanetine
üryan yüzümde cehreni karalıyorum
duvarlarıma kan sıvıyorum
ruhum bedenimden sıyrılırcasına
düşüyorum araf'a
seni sustuğum dilimle

III-

hafızamın oyunları midemi
bulandırıyor
üşüyorum son kez
cellat'ım olan s e n i

dili kopmuş yarınlarda
yaşıyorum
taş duvarlar meskenim
miladım sensizlikle başlar
cumaya hazırlık sâlâ sesinde yankılanır
sana kayıplığım
şimdi sevdanın ölü yaşlarını içiyorum
yasak koydun soluma dair
ve çile bitmiyor aşkın körlüğünde
sussan susar mıydı
sana yangın kalan girdaplarım
susma sana m i r i m
susma
m
i
r
i
m

çürük bedenimde aşk olur muydu
sevginin hazan sarısı gözleri
olur muydu
mahşerimin intihar nöbetlerinde

IV-

boğuk bir sis akşamında katilim olan
seni vuruyorum
şarapnel parçaları dağlıyor
yüreğimin kanlı geçitlerini
kıpkızıl şafağın bileğini kesiyor gözlerim
ayrılık yaşında
kırpiklerim seriliyor kaldırımlara
ay ışığı ağlıyor
sevdanın son deminde
adresimi ıssız
sokak köşelerine saklıyorum
uzak bir masal ülkesinin
peri kızları yatar kalbimin içsel düşlerinde
büyülü asalarında seni dilemek adına
duam olan s e n i gizliyorum

nü şarkısı aryanın notalarından düşüyor
kırpiklerimin biletlerini kestim
akortsuz göğün üşümelerinde
beyin ölümüm gerçekleşir
görmüyor musun sevgili
cüzamlı v e b a hastalığının tanısını
dilimin lâl oluşunu gömüyorum
gözlerinin âmâlîğine

kulaklarım sağır
ses yok
sesine dair

sesin kayıp iklimlerde yok olup gidiyor
yeşilden sarıya dönen sevdama
ürkütücü şiirler oturuyor

yetimsizliğimin yaşları damlarken
fırçalara buluyorum benliğimin aklını
cinnet basar
mızrağın ucunda kesilir derinliğin
dizlerimin bağı tutuklanır
uçuşurlar gönlümün beyaz kumruları
mısralarımı döverim otur derim
kır kalbinin dibine yaslan
sökülsen
söksem katre katre damarlarımın
geçitlerinden
" Rüyayla Araf'ın arasında "
gelgitlerde boğulurum
puşt gecelerin kahbeliği yankılanır
doğumu bitmiş lâl suretlerde

V-

ütopyam sisin içinde ağlayan
mezar kabul
tabutum simsiyah kısırken
içimdeki ölümleri doğururum
sükûtun sessizliğine
katran gecenin süvarileri
dimağımdan savrulurlar
ceset yemiş gözlerime

eylül yolculuğunda
saçlarım sonbaharın rüzgarlarıyla
kaçışıyorlar
sarı yaprakların ayrılık estirdiği
isimsiz kentlere
sen
ben
yazılamıyoruz yazgıya
parçalanıyor güneşin alevleri
hicrî zamanların amansız
boşluğunu kurşunluyorum
gergefimden uçuyorsun
elvedamın kaçak yolculuğunda

gitsen
gitsem
uçurumları devirsek
bedenlerin konuşamayan rolleriyle
sonra kalsak
s e n benden gitsen
b e n senden gitsem
ve gözlerin tüllerini iliştiirsek
ayın karanlık suretine
ışıkları söndürsek
yarınların isimsiz aşk vurgununa
sonra
kum fırtınası olsak çölde

toprağın içine gömülü sarayda
kalsan
kalsam
ve bulunmasak
unutulsak
cennetin saklı kalan
aşk mahzeninde
susma sana m i r i m
susma sana
ruhun rahme flenmesinde
yazılmış mıydı
Kâl- Belâ'da
alnımıza bir evlilik masalı
susma
m
i
r
i
m
susma

eskiyıldan
Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/805133/susma-sana-mirim-susma.html>

Ah İçine Tükürdüğüm Aşka Bir Tokat Atasım Var

bir samurayın ölüm kılıcında
ten yolculuğumuzla başlamıştı
birbirimize tutkunluğumuz
şimdi o tutkum
gözlerimde deliren öfke artığı

usulca yaşadı kalbime ayrılık küfrü
ağzımda tonlarca lehçe ne biriktirdiğim
ölü bezli tutanak raporu

ve tüm raporlar sende biriken
adsız şiirsiz ayaklarda hedef tutan
kovalamacada kaybeden
ben kimliğinden sen kimliğine
geçiş hakkını yok eden
sen kaçkınılığı

adımlarım şimdilerde
kendi duvarına tırmanan
yürüyüş sloganları
bir slogan ki tüm kent sesimde
ölüm artık yaşa diyordu

ah içine tükürdüğüm aşka bir tokat atasım var
solumda mesken kurmuş eşkıyalığına

dağlar yıkıldı az önce avuçlarıma
kulaklarım konuşmuyor
dilim duymuyor artık
gözlerimin tadını katlettiğin gün
neron gibi bende sen şehrinin
boy boy ateşe verdim
tırnaklarım artık seni yazmıyorlar
kirpiklerimin örtüsünden taşan
kahpe ihanetine haykırdım şeriat 'a sığınarak

e y ş e r i a t
ihanet edene de cezan var mıydı ?

Deniz Pınar'a
Çok Saygıyla
Var ol can...

Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/805768/ah-icine-tukurdugum-aska-bir-tokat-atasim-var.html>

Bir Atımlık Kalp Kalır Gamzelerimde

tenim ölümüne seni susarken
hayallerimin
yaşlarına dokunuyorsun ellerinle

kayıp iklimlerin göçebe sevdalarında
yazılıyorsun saçlarıma
parmak izlerime ismin boyanır
sana düşler
büyüttüğüm kalbime süzülürsün
bedenimin coğrafyalarına
içtiğim antlarımı ilıştırırken dokuna
oksijen olup yerleşirim
beyaz güller büyüttüğüm aşkına

nazenin göğünden dualarım dökülür
kılı kırk yaran mabedime düş olup kayarsın
yıldız gözlerime

nefretimi çayırlara salarken sular çırpınır sevdama
ağlamıyorum inan ağlamıyorum
gözlerime a ş k kaçmış sen yerine
kırsam artık tutsak prangaların kilitlerini
düğüm olsam gönlüne emanet edilen

iki dudak arasında
nefessiz nefesimde sığınaklarım ağlıyor
damaklarımdan sızlayarak dökülürken
gidişlerine

gül kurusu akşamlarında satıyorum
hıçkırıklarımı
kabuklaşan sevdamı öpüyorum
baran vurmuş saç tellerinin üzerinden

zemin ıslak
gözlerimin kahveleri akıyor kaldırımlara
yanıyorum yağmurlarda
üzerime göğün yaşları yerine sen düşüyorsun
volkan volkan vurucu lav yüreğinle

girift bir gök artığı soyulur uzayan arşa
yanık bir şiir kesigi olursun
kefensiz üryan tenimde

yok gidişlerin cemrelerimi soldururken
bir atımlık kalp kalır gamzelerimde
iğfal edilen onurun demir parmaklıklar ardında
çığlık yansımaları
düşer içimin ayna olan sen tarafına

ve
gidiyorsun
katran yemiş balçık gönlümden
yokluğuna küf basıyorum
ağzımda acı bir tatla yok ediliyorsun
dilhun bir sevda artığı ile
gidiyorsun

onbir
nisanonbir
lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/806084/bir-atimlik-kalp-kalir-gamzelerimde.html>

Kadavra Düşler

uzak, dilsiz kentlerde
tenimde barbar haykırışlar
ölü cesetler ülkesinde
nikotin siyahlığında yamalı bir yürek
geçmiş s e n

gırtlığımın kâf çekişlerinde
içimde c e n i n prangaları
sancılı bir gebelik
k a n kaybetmelerimde
cehennemim olur
irin bağlamış damarlarımdan sökölürsün

dudağımda pıhtılaşmış şeddelerim sustu/lar
ay düşer kestiğim bileklerimden kan yerine
uzanırken şehrin kalıntı yüzüne
uçurumları deviriyorum
kanatlarımdan kanıyorsun
dili kopmuş yarınları yırtarcasına
seni içmiş m e n f u r bir çığlıkla
parmak uçlarım rahleye dokunuyor

göğsümün iman tahtasında
c e s e t t o r t u s u
kefen olup örtüyorum yıldızları
alnımda bir çentik
tırnaklarımda neşter öfkelerim
hastane koridorundan kaçıyorlar
buz emmiş gecenin örtüsünü
p a r ç a l a r c a s ı n a
yıldızları kazıdım
vaveylası l â l hücrelerinden

matem yaslarını
tutuklu kalmış s ü b y a n aminlerimle
azat ediyorum ıssız zindanlarda

dudakların mırıldanan cenaze senfonisi
duvarlarım boyanmışken beyaz bir tabuta
yüzüme göm yüzünü

kutsanmış bebekliğini çıkartırken sudan
g e l
aralık basmış boğazımdan
iç son kez kendini
eskimiş yaşımdan kanatlanır
yokluğunun ç ı ğ yankısı

nefesim sonsuz uykusuna sızar
kirpikleri arasından
avuçlarım öper kazıdığım toprağı
kusuyorum içimdeki r u h u n u
ayaklarım çıplak

defnederken kendimden s e n i
uçuruma dikilmiş gölgemin ışığı öldü

perdelerini kapatıyor gece üzerime
dolunayın sabrı taşı
çekildi karanlığın üstünden
rüzgâr esişlerini uykuya buladı
bulutların damlalarını sırtladım gözlerimle
ihanetle yırtılmış göğümden çekiliyorsun
düşüyorum z e b a n i omuzundan
düşlerim benden kaçarken
seriliyorum
tenhaya sinmiş
atışımın s o l k ı r ı ğ ı n a

cibrîl gök kapısını çaldığında
bekçi melek açar
tövbelerim yedi katmanda
yolculuğumun sensiz uyanışlarında
usul usul kayarken ruhum
narsist narkozla şırıngalanmış aklımın
dokuzuncu hariciye koğuşunda
satılmış teninin günahlarını toplayarak
morg yemiş yüreğim
k a d a v r a d ü ş l e r d e
ö l ü r ü m

Sevgili Şimo
Ömürüne Peri Kızı Kona
Sevgimle var ol dilemin var ol...

yirmidokuz
aralıkonbir
lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/806570/kadavra-dusler.html>

Oğul

O
đ
u
l
şimdi
her yer siyaha çalınmış ezel günler
y o k s u n
leyli bir çocuk oturur
saçlarımın buğday sarısına
ah be o đ u l
vakit süt kokusunun ölümü müydü
kanayan kan kalbimde

zifaf bir gecenin esmer uğultusunda kaldım
tüm duygularımı darbeledim
güne tül çektim
ay düşük yaptı ellerime
mevsimler cenin kusmuş pranga
yıl ö l ü m ahdi içmiş

neyimin sesinde bir bebeğin
ağlayışı
kulaklarım umudun türküsünü duymayan
kara kapkara u ç u r u m

ne yöne dönsem yüzümü

O
đ
u
l
yüzüm üç arşın kefen bezi
musalla gri gökten bakan
azrail gözlerimde

satsam satılır mıydı hüzünlerimi
alıcısı çıkar mıydı
acılarıma dem vurmuş
katre-i yalnızlığıma

sessiz aklımın izleri paramparça
sensiz yıllar geçecek miydi telve gözlerimden
kimsesiz çaresiz kentimin ışıkları
hangi vakit aydınlanacaktı
bilinmezleri oynadığım gece saatlerinde
yorgunluğum hiçliklere iltica eden ahval
içimdeki binlerce çocuk
aklımın lâ fikrinden intihar ediyorken
tek tek firar edişlerinde beynimi kestim
bıçağımın teri dökülmüyor artık

oluk oluk yağmurlarımı kipriklerimle
siliyorum
bir siliş ki
o
ğ
u
l
içimde yaşattığım
çocuklarım öldüler

dönüşüm yazılamazsa ellerine
bil ki oğul
duran kalbimde canlı bir bombasın
nefes alamayan soluğumda
uçsuz bucaksız sonsuzluğumda
ağlayan yanımda kutsal emanetim
örtülemeyen sürgünümsün
dudağımın kenarında kalan
son busen ile o ğ u l

ey yeryüzü
vebayı mı tenime sürdün
ve ey sen
o
ğ
u
l
yak limansız kentimin
sarı vurgun lâ düşlerini

Kara kalem çalışması,
oğluma aittir..

Adem Efiloğlu'na
Saygılarımla

düngece
yılkurşun
haziran
lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/806836/ogul.html>

Sar Beni Ey Gül

imamesi bozuk otuz iki dişimden
tespih taneleri yapıyorum
katran gecenin gözüne ölümleri bağlarım
çenemin çekilmesinde susarım
hıçkırığının ismi t a n r ı
zerre susmalarımda
Bilal'in mızrağında aşk
Ebu Bekir'in yüreğinde ısınan d u a

uyan ruhum
El-Baki den
kana kana iç
El-Afüvv'un ilahi nurundan
Hû Bismillah zikriyle
karanlıkta gezen varlıkların
şerrinden sığınarak
Habib'in nefesinden süzül
ve,
yeniden doğ o nurdan

“ Dilsizliğime çaput bağladı
türbedarı kaçkın aşkın hurafeleri.
Üç mum diktim gözbebeğimin sınırına.
Adına yâr denilmiş
rivayetin
kahkahası çalkaladı ruhumu “

gözümün şems çağırın yanıyla
ruhumun gözyaşları sarar
fezanın uyuma vakitlerinde
uyuma ki kirpiklerimin ucundan kanarım
“ Rüyayla Araf “ arasına düşüşlerimde
sevaplarım kadar günahlarımda var
adem oğluyum ey gül
şehadet şerbetini içirdi
yaradan sessiz çığlığıma
kibir yutmadım içime
ruhumu şeytana satacak kadar

tövbelerimin vesikalarını mühürledim
ve bu yüzdendir ey gül,
alnımın secdeden kalkmayışı
koca bir hiçlikti sessizliğimin ölüsü
gecelemin çığlığına bastım kurşunları
öldürdüm
içimdeki yaşayan iblisi
ademden olma,
havva'dan doğma
mutasyona uğramış
suretlerin yalancılığında yüzmedim
yüreğimin duaları kırbaçlanırken

şeytana meyil etmiş nefislerden kaçtım
üşüdüm
göğü yorgan yapıp örttüm üzerime
titremelerimi saldı semanın gözünde
duran Mikail'e
kalbimi ısıtsa kanatlarıyla
üşümesem
titremesem
kırık kanatlarımla
düştüğüm aklımda

mucizesini her öptüğümde
a ğ l a m a r u h u m
annemden emmediğim
süt kadar helalimdir
bedenim sana
nankörlüğe nara çektim
dumanın ateşini
her söndürdüğümde
" Gözyaşımı saçlarınla durulayabilmeyi
ister miydin ey gül "
yorgunum
"Bir nefes al, boşluğumu avut "
şems'im
topla tüm günahlarımı damarlarımdan
kır aynalara saklanmış ruhların isyankarlığını
kullar düştü düşecek cehennemin dibine

kulaklarımın çarmihına
İsa'nın çivilerini çaktığımdan beri
ö l ü e t i çiğnemedim
göğün iplerinden çekilir
yüreğimin ölüm provaları

sar beni e y g ü l,
Züleyha'nın Yusuf kalbinden
göğē nur yağdıran Rabbimin
kutsal cennetinin
süvari Melekleriyle

yediaralıkonbir
lösev

Sevgili Sebahat
Bin sevgi sular kalbine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/807151/sar-beni-ey-gul.html>

Ve Daha Kaç Kez Gazze Ölüm Kuşları Kusacaktı Kıyısı Katledilmiş Nanaşgihode Postallardan

kasım felaketi
d u a s ı...

gökyüzü mavi rengini kaybedeli o kentin izleri
çocuklar katliamı
mayın fiş akıllarda her gün oynanan kumar ruleti
emperyalizm daha kaç kez intihar insanı olacaktı
ve daha kaç kez
gazze ölüm kuşları kusacaktı
kıyısı katledilmiş nanaşgihode postallardan

ey militan yüreğim
kus içinin sövülmeye layık suretlerine
gelmişine geçmişine bir dolu şarapnel çocuğu
ebem kuşağı sâlâ sesi olsun
ihanetinizin kahpe ham çamuruna

sövdüm ya şimdi ben
içim serinlemedi ey şiir
bir kaç şiirin bacağını kırmadan
dinmeyecekti gazzede vurulan bulut çocukları
yağmur kanlı akıyor
bu kentin evlerinin tütmeyen bacalarına
bir ananın kalbi çıkarıldı
ben kül ayazında

küllenmeye ramak kala iki üç beş nöbetlerinde
çocukların cansız bedenleri
soluma silah yağmurları indiriyor
saçlarım siyahtan beyaza döneli çok oldu
ey şiir hadi katilim ol sana.
beni de göm sene
sokak ortasına yığılan

ç
o
c
u
k
l
a
r
mezarına

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla var olun

Löse
Oniki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808189/ve-daha-kac-kez-gazze-olum-kuslari-kusacakti-kiyisi-katledilmis-nanasg.htm>

Kefaretime Yazlıyken Borcum Sevdan

ufukların kızılığında kör topal adımlıyorum
mahşer yüreğini
elif'lerim kursağıma takılıyor
kefaretime yazılıyken borcum sevdan

ağlayan yüreğimi susturuyorum
Cebrâil'in kanatları arasında
arşı öpüyor dudaklarım
vakti sen dönümlerinde
Araf'ın içinde araf oluyor dağ sevdan
ruhların çığlıkları sarsıyorken
Leyla düşüyor gözlerimin yas matemlerine

kirpiklerimi asıyorum çarmıha
yakıyorum gözlerimin
sen direnişlerini

ölüler serpiliyor yaşayan yüreğime
gece gibi
zifiri yüreğimin sana emanet ettiğimin
solundan kanıyorsun

son demine vuruyor yüreğim
soluyor vakti sen dönümlerinde
nefesimden kusuyorum aşkını
dışıma vuruyor yokluğunun ölümleri
isyan başlıyor manasını yitirilmiş
son cümlelerimde
tokatlıyorum yüreğimi
sus diyorum sus
sus ve otur

yediverenler şehrinde öldürüyorum
seni
tek bir mermi
yüreğimin kanlı geçitlerini vuruyor

vakti sensiz biten ruhumu teslim ediyorum
Azrâil'e
kan yemiş tarafımdan yani solumdan

uyuyorsun sonsuz yolculuğumda
kefaretime yazılıyken borcum sevdan
elvedalarımı gömüyorum toprağım serpilirken
s e n mezarıma

En Eski Yıldan
Löse

Fundam,
Kalbim Kalbinde.
Var ol cân'ım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809446/kefaretime-yazilyken-borcum-sevdan.html>

Efruz

Seda Yükler'e " yadigâr "

I-

" l bir kentte "
farsça ektiğim Şükür dilimden kaçtı
eskimiş bir tahta kapının önünde
kudüs yüzümden ve
avularımдан uçuyorsun e f r u z

tamburda yakılan bir ağıtta yollarım pusu dolu
aklım canlı bir bomba olalı üç yıla l
cehennem girişi insanın ta kendisiymiş efruz
anladım g e  t e olsa
Şimdi ldrsen b e n i
ve gözlerinin kıyı kentine gmsen
kimselere haber etmeden

II-

efruz
kızıl evlerin duvarlarından çıkan
iki ayaklı yürüyen korku kadrajlarını
kendime ölüm düğünü eyledim
eylemim tümevarım molekülünde yapay
ama Şiddetli hiroşima katliamı
katliamım hükümsüzdür efruz
tanrı affeder mi Şiddet yanlısı ruhumu

beyrut kokuyordum oysa sbyanca
tam o zamanda saçlarımı yırttılar efruz
kirpiklerimin kıyametini
sol merceğimde uyuyan bir bebeğe hapsettim
dokuz canlı et duvarlardan ürperiyor ocukluğum
p i  kalıyor adımladığım her cadde
caddeler kendilerini idama adadılar
bense bir kibritin içinde ateşlenmeyi bekleyen
kölelik orkestrasında hücum paradigmaları

III-

yanık bir Şiir kesideinde ezberlediğim insanlığı
aziz nesinin ölümüyle celseye bırakılmış
boş bir gazete rafında arar oldum efruz

afrika cehremde yanaklarımı tokatlayıp
gözlerime nişancı hediye ettiler

o nişancı korkak kenara sinmiş bir yeni doğan

yeniden doğmak istemiyorum
göğe üç el ateş et efruz
birincisinde beni vur
diğerlerinde de yine beni vur

babel'in asma bahçelerinden
ağzıma su ver son kez efruz
kayıp bir ÷lke ölümlü olayım
repliklerinin çığlık kuyu şiirlerinde

sonsuz boşlukta
tutunamıyorum hiç bir yere
sen saçlarını uzat dip uçurum boylarına
ben saçlarından tutunup çıkayım
uçurum çiçeklerine ruhumu sarmadan
e f r u z o uçurumdan gülümse bana

nisan-ı seda çığlığım
onüç

elleri kınalı çocuk
Bekir Keskin'e en çok
saygı ve sevgilerimle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/811772/efruz.html>

Dejavu Yaş Çılgılığı

I-

" soğuk siyah anahtar " kafesinin içinde
" ölü kelebeklerle " on sekiz yaş kanamasında,
yıllar kemirgen dejavu.

göbek üstünden düşen ceninler
doğum koltuğundan uçurum kanına intihar ettiler
yetiş y e s u yetiş
intiharlarımı toprağın pıhtı ceplerinden toplayarak
azat et beni kendine
ağlayan şiirin avuç kanatlarını tutup parçaladılar
beyaz dirilişlerin vücutları rahleyi sardı
ay'ı kırmızıya çalıp
her yeri koyu siyahımsı irinle
yedi ülke krallığına şıringalarla göbeğimi diktiler

II-

dikişler lanet büyüsünün görüntüsünde
kadraj sürekli aynı yere dönmekte yesu
o vakit
gündüz ölenin kalbini alıp leyle bürüdüm
bürünme dehşet bir gürültüde
siyah beyaz resimlerden çıkıyor
vücut tersliğinde başları yerde olan ucubeler
yaşımı alıp içiyorlar
ruhum o yaşta panzehirli kök tebrizi şems-i

on sekiz kırık yaş hıçkırığında üç kere kendimi
ateşin kor düğününde öldürdüm
terse yatmış bir soru işaretinde
çaprazlama viyolonselinden parmaklarımı kesip
süvari kılıç yüzleri uçurdum ağzımın dikişli dil saçlarına
ardından
göğü üç kez katlayıp yere serdiğimde
arzın çocuk melekleri karanlık çarşafın içinden düştü
cihaz kalbimin şalterini kopararak

on sekiz yaşımdan şeritin koptuğu yerdeyim
göğsümün ortası boydan boya ameliyat kesigi
hayvan bağırsağını koparıp
kadavralarımı ellerimle çıkarıp deşiyorum
göğüm kan gençliği

III-

bir çığlık uçurumun kenarında ayak bileklerimi kestim
düşlerim çalınalı çok oldu
o günlerde azrailin tırpanını bileklerime vurmuştum
kaç gün kaç hafta kaç ay kaç yıl geçti
tek tek saydım y e s u
kemirgen dejavu hücumda hâlâ kulaklarım kör
alnım kendi kendini kefene sarıyor
üç arşı on sekizle çarpıp yılan gözlü
leyl saçlı o kadını öl
beni katletmeden saçlarının kötülüğünden
tutup al içine y e s u

on sekiz yıl biteli yirmi asırla mühürlü
saçlarımın önünü kısaltıp kendimi sakladım
yüzümü çirkine boyayıp tuvalin fırçasında
babamın kızı oldum y e s u

IV-

sen farsçadan seslen
bense hiç bilinmeyen bir dilden sesleneyim
ikimiz bir bedende ölüm çiçekleriydik
soluğumda anne olamayan bir kadın sesi
sesler öbeğinde ığlıkta ruhum
ruhum prangaya isyanda
isyan bitmeden
çıkart beni y e s u
cehennem kadının göğüs günahından

kaçak on sekiz yaşım yesu
araf bir ara sokakta düşen kafatasımı
başsız siyah bir gömleğin düğmelerinden
omurga terzisinde kayıp ettim
farsça lehçenden dirilt beni yesu
gözlerinde yaşayayım ruh ikizin olarak

V-

başlangıç ve bitişi
iki sayfadan ibaret tel örgülü kronik cümleler deliliğimi
duvar dibinde parmaklarıma numaralı şiirlerle kazıdım
toprak ıldırıldı içinden sıralı on sekiz yaş krizleri aktı
gök uzanıp elleriyle akanları bir nefeste içine aldı
yesu y e s u
tanrı kutsamasın sakın on sekiz yaş kent ölümümü
kutsanmadan gökten çekilsin ruh yeminim

saçlarımda biriktirdiğim yaş ığlığımı
" soğuk bir cesetle " örme üstüme yesu
ö r m e

Elleri kınalı çocuk Bekir Keskin'e
En derin sevgi ve saygılarımla
Var ol can...

mayıs-ı yaş çığlığım
onüç lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812378/dejavu-yas-cigliği.html>

Ölüm Isırığı

I-

Aylan ve Galip Kurdi
Süt çocuklarına.

üç kere sağıma
üç kere soluma yaslansın babamın
kim vurduya giden cinayet insanlığı
mahkemeleri kim katletti
ey annemin karın doğurganlığı

II-

m e r h a m e t
bulutların içinde kalan ağlayış yağmuru
Allah ne zaman dökse yağmurun ateşini
kaburgalarım delinen çocuklar ölümü

III-

usulca tüm şiirleri yaktım suyun varlığıyla
"su utandı" ağladı sağanak sağanak içinde
saklananlara
hangi ülkenin toprağında kendisini
öldürdüğü günü unuttu
ve su ateş'e ateş suya karıştı
yer gök tarumar k u ş l a r ı

kuşlar paçalarından kirletilmiş sübyanlara
yas tutan ö l ü m i s ı r ı ğ ı
misyon köleler hapisane tükürüğünde yıkanan
vurucu tim postalları
kurşun illegal namlunun ucunda ateş alan
sağ sol görüşü
hapisaneler neden düşünce akıllarıyla dolu
ey duamın m e l e ğ i

bir ceninin vâv halinde
aklım tutukluluk yapan secde merhameti
merhametse suni teneffüsle
nefes aldırılan geçici yas matemiydi
ayaklanma kilometrelerce mülteci
güvercinlerin gagasında ağıt annesi
ağıt saatlerin kucağında işgal edilen
gecici kriz senoryalarıydı
ne çok kör sağır ve akılsızdık

VI-

süt dudaklarım hiç kanamamıştı
Allah dudaklarıma elif'i ismarladığı gün
yanmışım yeryüzüne selam verdiğimde

ey sütsüz bırakılan dualarımın şahidi
babamın karnına yaslandığımda
ateş'i suyun haşmetiyle karıştır gözlerimin
ceset çukurlarına
suskunluğum beynimin duvar etlerinden
yol bulamayan kayıp ırkçılık ağlayışları
kayıplığım hükümsüzdür
hükümsüzlüğüm şehadet etsin sonuma

gün ölüm sonrası yok ettiğim ben
vakit s ı r
dudaklarıma kimler kırbaç vurmuştu
ve kimler çalmıştı ey kiblesinde
s a k l a n d ı ğ ı m

bir avucumda keje
diğer avucumda ölüm ısırığı
ve öldür beni anne
vurulduğum kundağımdan

Deniz cân'ımsın
Var ol var ol.

Mart ısırığı
Onüç
Lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/813282/olum-isirigi.html>

Raperin

Raperin'e

I-

önüm arkam cennet cehennem arası
Hâbil Kâbil uyanışı

ey kefenin olmayan cebi
söyle kaç kere daha Hâbil ve Kâbil
tabutunu üzerime dikip
ten düğmelerimi söküp söküp ihanetin
barbar senfonileriyle
göz kapaklarıma sürme niyetine
mühürleyecektim

II-

ölü bir çocuğun içine sakladığım
tüm şiirlerimi
uçurdum göğün " kan çiçeklerine "
" kan çiçeklerini " kimler kopartmıştı
r a p e r i n

yanaklarının üzerinden süzülen yaşının
katillerini kendime mızrakladım
mızrak kemiklerimin kromozonlarından
eşkıya sürgünüydü
göğsünün dibine işlenen acıları
suyun varlığıyla yıkadım
sonra kendime düştüm yağmurun
gök hücre lahitinden
suya çizdiğim yüzünün
beyaz umutsuz gelinliğini kirlettirme
r a p e r i n

III-

etlerim koparılmış
işgalci dudaklarında gölge avcılarıydı
raperin tırnaklarıma boya diye çaldığım
sübyan uzantılarında ölümüm
kaç sâlâ sesinde yankı bulacaktı

VI-

kızılca kıyametle tüm
" tahta tarakları " ve tüm " bez bebekleri "
savaş köpekleriyle katlettim
kahinler yalan söylemez raperin
umut çiçekleri
gülüşlerinde açılacak yeni dünya olacak
senden sonra o günün geceye döndüğü saatlerde
bir tokat attım sağımda solumda duran çamuruma
öl dedim öl
ve ben yine ölemedim
isteyince ölmüyor raperin
tüm sevgi serçelerinin kısa uçuşlarını
sana döndürdüm
ben içinde saklanan büyümeyen beni bile

soğuk binaların duvarlarında gizlediğimiz
çıgıllıklarımızı kimse okuyamaz
biz bizden yok oluruz usulca ağlayışlarımızı
kimse ezber edemez
su ateş'e küser ateş suya kangren olur da
beş vakit darağacından düşer
Meryem'in göğsündeki İsa oluşuna
o çok sevdiğimiz özgürlük kuşları varya
o kuşlar aslında ölümler raperin ölümler
tıpkı sen ben o ve onlar gibi

V-

yer gök ölüm uykusunun rüya kadrajında
rüyalar asıldır
kim demiş gerçek değillerdir diye
var olan ruhumdan sarıl raperin
orada uyu koynumun anne eşgalsizliğinden

unutma raperin unutma " Ölümleri
ölümler götürür "
ve ağlama raperin ağlama
döl düşmeyen rahmin ironi yatağına
kimse iftira atamaz

Cân'ımsın
Varlığına şükürle
Var ol can.

Mart Isırđı II
Amed / Duisburg
Ondörcüyl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/816140/raperin.html>

Zerya

I-

" talan edilmiş " suyun ve ateş'in
kalbini söktüler zerya

su ve ateş ne vakit uyusa zerya
aklımın şeritini rüyaların gerçeğine bağlayıp
kirpiklerimin ipleriyle kendini sallandıran
rüya ezbercisinde boğulan sübyan vaveylası

II-

dudağımda o karanlık ülkenin ceset uğuldamaları
karanlık ince ışıktan var olamayan delilik aksanı
hücre evler bekaretlerini kaybedip
isimsiz bir ateş'in içinde dans eden kukla gerillası

titreme kaçıklığı
metacarperlerin patelladan süzülen
ay'ın karanlık çarşafında çirkin ucubelerin
Allah'sız ayinleri

III-

zerya ülkenin sularını
kuma örtülen kızların gelinlik kefenleriyle sakın boğma
x başları ayakları ile yer değiştirmiş insan görünümlü
varlıkları y u t
içinde ölen canlılarla
üçten geriye sayılan suyunun rakamlarıyla yağ üzerlerine
başsız kolalı gömlek o...pularını kuzey tarafınla ye
dip sensin zerya

sularında zerya köpek balıklarını
ve katil balinalarını hedefe menzille
menzilde göğün kucağında kıkırdamalar yapan
sion cellatları

sion'ları öldür
gözlerim ezelden kör zerya

I-

pimi çekilmiş kulaklarımın çalınan masalı
dilsiz

dilime kemik inşa ettim z e r y a

Mart Nisan
Ondördüncü yıl
Duisburg

Parmak kuşlarıyla selam ola çocuk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/817085/zerya.html>

Dikiş

I-

putperesleri ateşin küsmüş kendi krallığına
teslim ettiklerinde ve saatin durdurulduğu o anda
ölüler saçlarımda birikmişti
biriktirme travmasında aklımı ellerime bağlayıp sövdüm
sövmeye ellerime giyinmeyi unutmadığından beri
sağım solum çenesi kapanmayan avuçlarımda
alfabe tablosunda oynattığım suni sentezde
göz nefeslerinden içeri girmeye çalışan
göğercin amini
amin içimdeki v a h ş i lehçelerden idam edilen
militan çocukluğuydu

II-

embriyo oluşumunda yedi katman
kanlı mahşer çocukları
imamesi bozuk otuz iki dişim
" kan kanla yıkanmaz " diyor

karanlık ülkenin yenilen sübyan vaveylası
dili kesilmiş adamların lâl öpücüğünde
titreme ayini
titreyiş salıncağında gök kendini katleden
yedi ayette sunulan terazi tohumu
tohum nifak yatağına gün aşırı işlenen
abdetsiz kaçıklığı
şeytana destur

lahit gök uçurumunda takılı kaldı
ellerimin leyl parmakları
virgül kabusunda dikiş atılıp
kelimelerin kaos bekçisine
tüm yaralı yüzler
neşter kuşları ile yamalanıp dikildiler
kuşlar diyorum kuşlar wenda labirenti

III-

az önce evimin ırkçılık akıl insanlarını
katledip kendime gömdüm
asrın eteklerinden tutunup gözlerimin inşasında
tüm lirik masalları makaslayıp
yeniden kendime gömüldüm makaslanan çocuk izleriyle

başucumun düşünce çekmecelerini katlayıp
aklımın içre çığlığını hükümsüz sonla
aden koruyucusunun kucağında tutuklu bırakıp
zapt kaydı olarak kendime mühürledim
ezilen uçurum çiçekleriyle

VI-

kemikler cehenneminde
kanlı saçların arasında boğulan beni çiğneyip
içime mezarladığım tüm şiirleri
bir romanın içinde kırbaçlayıp
göğün kirpik tırnaklarına giydirdim
giyinme ölü bebeklerin ağlayışından kayboluş

dikiş atılan dudakların kahpe küllerini
arzın kavşağında rüzgar arafından üfleyip
kızların günahına saçılan ecel topraklarını
bakire kanla budayan
ağaç adamların dallarını koparıp
ruhlarını içsinler diye ruh avcılarına saldım

s a l ı ş yağmur yerine yağacak olan
kirlenilen ve ölen çocuklar ülkesinin ateş krallığı
lanet yağacak saçlarınızın sırat inceliğine
gündüz yürüyenler kaldırımlara düşen kötü ruhlar ordusu
ordu dikiş organ tamircisinde deşilecek çılglık konseyi
konsey münker ve nekir gelişi

I-

ve artık güçlü değilim baba
kirpiklerimin cepleri
yastığımda boğulan
a r a f t a

uyan ey duamın meleği
dikişlerim tutmayıp
göğün söküklerinden düşüyor
lâ dergaha
dergah kayıp kimlikler ölümü

Ya Hû
ol beni ya da öl beni

LöseV
OndördüncüYıl

Yüreğine,
gülücük kuşları konsun
Cân'ımsın.
Varlığına şükürle.

Edebiyat Defteri Yöneticisi Ansızın'a,
Seçki kuruluna, Şiirime yorum yapan
Beğenen okuyan herkese
Çocuk gülüşleri kona.
Saygımla var olun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822725/dikis.html>

Süleyman

I-

yıl yok
Ademoğlu karanlığa gömülmüş bebek mezarlığında
Havva'nın karnı deşilip ağaçların
içindeki kan cehennemine mühürlendi
terazi kemikleri tükürüp
hepimizi ateş krallığına yolladı
şeytan valste

tüm krallıklar ölü
sesler yenmiş iki kaş arası araf boşluğunda
insanlık maskeleri sıyrılıp tensiz bırakıldılar
üryan dünyanın çivisini sökmek için arş ortadan yarıldı
içinden kanatlılar gelip iplerimizi kestiler
yok oluş başlasın dedi baş melek

II-

bulutların kaburgalarını soyup var oluş kuşlarıyla
sema'nın karnına şırıngalandım
içimden bir dolu kış eylülü akıp
kirpiklerimin bağcıklarına inşa olup
tel örgülü eşkıya dağından kovuldum süleyman

III-

bir iki üç sus çocukları doğuruldu göğün mezarlığına
üç asır üç insan üç kent üç aziz
ve üç rahiple yundum içimden ölüler kalktı
yedi katmanın ucubelerini içtim gözlerim cinnet

korkuyorum süleyman içimi basan ecnebi bekçisinden
babam doğurdu içimdeki var oluş senaryosunu
tüm göğü içti avuçlarımın ceset çukurları
saçlarımda uçuşan tüm ölü şairleri diriltip
beynimin kuyusuna kol parmaklarıyla ördüm
sonra şuurumu yitirip
deliler çukuruna hapsedildim süleyman

üç gün üç gece aklımı kurcalayıp
loplarımın arasında gezinen barbarları tükettim

çırıçiplak soydum ülkelerin cümlelerini
gebe kalsınlar diye
kıtaların doğumu kaç ölümü çağıracaktı
fişkırın kabus çığığına süleyman
zaman ayaklarını sonsuzluğa giyindiğinde
bakire kan kalmayacaktı süleyman
ve tüm kent rayları ağlayacak
kahpe tuzağın içinde oynanan sözde merhamete

IV-

içimdeki vahşiyi ben doğurmadım
annemden aldım kanın dışa aktığı gün
süleyman gözlerimi al benden
kulaklarımı dik ağzımı toprak çamurumla doldurup
göğün kukllarına satıp sustur beni süleyman sustur

V-

ben hiç var olmak istemedim süleyman
Meryem'in duasını anladığımda
aklıma kuş kaçtı var olmadığını anladım
ö l ü y m ü ş ü m

Ondördüncüyıl
Duisburg
Lösev

Var oluş kuşlarıyla büyü
Evlat.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/857138/suleyman.html>

Yesu

Olgun Onur
ve Ahraz'a

I-

kutsal ayetlerin mealleri kirpik kuşlarında
egosunu yitiren ayin zihinleri
isrâfil'in nefesinden ölüp dirilecekler yesu
derimizde "bir parşömene yazılmış yasak
bir bildiri"

ihtilallerin beyinleri kemirildiğinden beri
soykırım "su ölüsü" boşluğunda asılı yedi dua
karanlığın doğuşu annelerin karnından
dışa akıtılan ruhsuz ucubeler göğü
göğ tarikatında Kurân'sızlar

ve
"ateş çürür su çürür" ten çürür yesu
güneş kızılca kıyamet eteklerinden döker
saçları kan göğü ölüleri

hâki gök ellerinde
katledilen ölülerin duasıydı şiir
merdivenler dolu
tırmanış basamak aralarında
ruh çığlığı

II-

fahişeler yarığı taze kemiklerin çığlığı
çığlık iki omuz arası meleklerin gözyaşları
yedi sus kasırgasında
dilim ağaçların köklerinde direniş serçeleri
serçeler göğüs dallarında amine açılan ölüm soluğu
soluk bir es öfke nöbetlerinde

su sustuğunda ve ateş konuştuğunda
altımız üstümüz önümüz arkamız
azrâil beklemesinde olacak
şırıngayla damarlara öldürücü kelimeleri
enjekte ettiklerinde yesu
kaç ölüm ısırığını kendimiz yiyecektik

III-

ölü etlerini çiğneyen
cüzzamlı bayrakların hücre çılgınlığı
gök terzisinin parmaklarında derileri
ışkencenin çukurunda minyatür geçici
ateş evi
çocukların büyümemiş bedenlerinde
söndürülen delilik aksanı ise
lanetli kadrajında yesu

VI-

kör ve sağır insansız insan oğulları
ters başların gövdelerinden
cehennem içecekler
cehennem sürekli şeytani ruhların peşinde
sağımız solumuz
savaş köpeklerin saldırısında
köpekler diyorum yesu köpekler
kâhinlerin akıllarından hangi vakit
intihar kuşları olup düşecekler
gerçeğin kesilen göbek bağının
kan boşluğuna

kan hiç bu kadar yakmamıştı
beynimin içre ölüsünü
ben hangi vakit ölsem yesu
annem oluyor babam
ve babam el tetikçiliğimde
tek şahidim olup düşüyor
rüyalarımın amansız hastalığına

hastalık diyorum yesu hastalık
biz mi hastayız yoksa
saçları uzun adamlara
yürü diyen savaş köpekleri mi

V-

Adem ve Havva öldüler
Kâbil Hâbil'i katlettiğinden beri yesu
cehennem melekleri ateşi harlamakla meşguller

kanatlarımız da bin beddua yesu
kesik tırnak elleri
toprak ağzına kadar cennetten yoksun
El-Şükür

Abim Can
Ruhunu gülücük kuşları işgal etsinler.
Varlığına şükürle her dem.

Duisburg / Lösev
Ondördüncüyl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876018/yesu.html>

Bedrûd

Deniz Pınar'a

I-

yağmur sandalının içinde ottan bedenler
su saklısında yüz­süz ırkın kalp küfrü
ruh bulucu ellerin ateşten ciltlerini ilikleyip
saçlarının içlerinde besledikleri ironi uçuş manyaklığı
uçuş göğün en uç noktasında duran ölü evler ruhu

II-

"oysa"
kemik kıranların içinden söküldü göğün kundağı
sesler tükeniş seanslarında yamalı yer çürüğü
var olmakla olmamak arasında replikler hıçkırığında
bebekler neden ölüyorlardı rahmin ağız çukurunda Ey Bedrûd

çok kanlı bir romanın ağızını bağlayıp
suretsiz varlıkları düşünce bağlarında kim dövüp öldürüyordu
kimler tarikat misyonluğunda kulaklarının küp çılgınlığını
doldurup doldurup satıyordu ruh avcılarına
ruh mekanizmasını kurcalamak kimin haddineydi Ey Bedrûd

III-

ateşten yaratılan gülümsedikçe kafayı yemiş nesil dipsiz günahkar
cehennemde çiçekler boy boy azap açtığında
yol damarları korku rüyalarının içinden var olacak
o vakit şehadet askerleri korumacılıktan çıkıp
seyre dalacaklar Bedrûd

VI-

göğün ölüm kristalleri bir bebeğin uykusunda
insan çürüdüğünde ve yer öldüğünde
ve gök kendini katlettiğinde emir hak olacak
gündüz yürüyenlerin masalı bitişte Bedrûd

Var ol her dem cân,
kuşların dua seslerinde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883092/bedr-d.html>

Azize

I-

yorgunum azize
' Mevsim hep güz bitimi.
Çalılar içinde kanadı kırık
bir serçe ne dilerse onu diledim.
Yumдум gözlerimi, ağzım alabildiğine gök. '
Rehnüma

parmaklarım perçemlerimden ölüyor
kulaklarım en sağır suskunluğu giyinip kendine gömüldü
algılamam sustu dilim ise yutkunmayı unutup
bir bebeğin sol kulağında ki
faili meçhul bir cinayeti afişe ediyor
gece göz bültenleriyle

rahlenin yağmurunu satıyor
köle tüccarlarına gölge koleksiyoncusu
ve oku
son demde yoktan yok ettiğim enkazımı azize
enkazım görülmüyor

II-

içinde milyonlarca çocuk cesedi olan
çatlamış göz gördün mü azize
ve irisinde kan mezarı olan çığlık kuşlarının
göğ mahzeninde kırmızı mercekten uçuşup
ölüm derisinin kehanetleriyle kazınmış korku çıkmazında
kayıp defter tutanağı tutanak hükümsüzdür

sol kulağımın işittiği leyli damarlarını bir caneze töreninde
aldılar benden azize
o günden bugüne ben hep mezar yudumladım aklımın saçlarıyla
saçlarım yok benim azize yok

tırmalayan göğün kıkırdamaları azize
iki esre arası araf yutkunluğu
dilimi içime yediğimden beri
sus serçeleri beynimin koridorlarını linç edip
kaçıyorlar sâlâ salıncağından
salıncağım tahta evin kulesinde eskimiş şiir ölüsü

hiç bir ölüm şiiri yetmiyor
kürdi bir şehrin bombalanmasına
hiç bir serenat yetmiyor

kendimi defalarca boğazımın darağacına asmama
velhasıl kuşları yedim yeryüzü öldü

III-

kaç mayın sıktım beynimin dar sokaklarına
ve ben yine ölemedim
siyahi bir çocuğun boynunda tüneyen aç sinekleri
linç edip içtikleri kanları kendilerine deprem seli yaptım
ve sinekler yine açtılar azize
ve sinekler hep diriler/di azize

kırkı çıkmış şiirin köşe adresini sabıkalılar bastı
katiller gecenin yaşını içip içip sarhoştular azize
içtikleri sübyan vaveylasının sessiz sahnesinde
körlük cinneti
yer gök katliam ateş çukurunda ağlayan uçurum çocukları

IV-

' Zamanı yiyip bitirdi karanlık.
Gece yoktu.
Güneş çoktan kömürleşmiş ve yeryüzü yapışkan
bir karanlıkla örtülmüştü.
Yabani sesler geliyordu derinlerden
ve karanlığı ince bir bıçak gibi yırtıyordu.
Saklayan kırbaç gibi.
Acı duvarını aşan bu sesler,
madeni bir gürültüye dönüyor
ve yer kabuğunu zorluyordu artık.
Sesim yoktu.
Karanlığın karnında yitirdim sesimi.
Kör bir kuyuda unutilan Yusuf'tum belki, azize.
Ama durmadan soruyorlardı.
Tanrılar bilmiyordu sordukları şeyleri,
peygamberler büsbütün hain çıkmıştı.
Ama yine de soruyorlar, soruyorlar, soruyorlar. '

I-

' ve ölü bir ışık sızıyor içeri '
ruhum sorulara kimyası bozuk lehçelerden
ve kâhinlerin kehanetlerinden ölüp
kaçıyor ruhlar evinden

ateş ve su şahit ki
kalbim yok benim azize

Sayın Ormancı: Bin gülücük kuşlarıyla
Var olun her dem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/923988/azize.html>

Çığlık Kuşları

I-

sol merceğimde görülen o küçük kız kimdi
ey kuşları bir hışımda yutan otuz iki dişim

peydahlanan ironi masalları kanatlarında
ölüm yazan kelebek kıyamına çizdim
okunacak her şeyi yırtıp yağmuru içtim
gök soluğumda
yer avucumda mezar dönencesi
kuş çocuklarını eteklerime mühürleyip
astım avuç içimin son çizgisine
körlük dip uçurum suskunluğu

II-

tabuttalar
yedi kanlı krallık yedi soluk yüzlü ucubeler
ve yedi ırk
gölge tamircilerinin ağızlarıyla
etleri cımbızla yolunup katledilecekler
göğsümde siyah kanatlı kuşlar

III-

tüm savaş şiirlerini kirpik dallarına astım
kekeme aklın sakallı sakat düşüncelerini
omurga rüzgarının ayaklarına bağlayıp
uçurdum göğün gülücük kuşlarına
ve bir dolu ölü içip ruhumla
saldım içimdeki delilik askerliğine

bu gece katletme fiili tümce satır göğünde
ciğerlerim soluksuz dip kuyuda bekleyen
Yusuf_i depremi
deprem duvarlar içinde açılmayı bekleyen
kapının ardında
örselenmiş diş etlerinde yiyici travma

VI-

kan iliğinde sürünerek çıkan günahkar azgınlık

tırnak içinde üreyen şeytani varlık tohumlarını
var eden ateş râ merceğinde kemik kıran ayini
parmaklarımın bükümünde camdan kukla avcıları
ha yediler ruhumu ha gündüzlüğümü katlettiler
eyvah aklımın ölüsüne

V-

paranoyakca fısıldayan ateşin sesi
ölü ceninleri diriltip günün gecesine sağıyor
fezanın kucağında yas tutan ölü annelerle

ve
yüzüm yüzümde kayıp
şeytanın yerine omurgalılar geçtiğinde
lanet başlamıştı
cebrin defteri karanlıktı
tüm bebekler ölü doğuruyorlardı
ve yedi katmanda süvari cellatları

I-

ağzımda çığlık kuşları
d e r i l e r i
olmadan doğan bebekler hürmetine
destur şeytana

Lösev
Onbeşinciyl

Yüreğine, gülücük kuşları konsun
Cân'ımsın.
Varlığına şükürle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/958421/ciglik-kuslari.html>

Çığlık Kuşları II-

Şener Şen'e

I-

ağzımda çığlık kuşları
derileri
olmadan doğan bebekler hürmetine
destur şeytana

akıl hayali tiyatrosunda kapanamayan siyah kuşlardım
perdesi indirilemeyen bir sessizlik vaveylasında

II-

varlıklar karanlığın silüetini boya diye giyindiklerinde
kafatası avcısı kanla kanı sırtlayacak ecnebi yasla
sadece kemik bedenler göğ ordusu tarafından
linç edilip ikrâ secdesinde cehenneme girecekler

III-

şizofren gecede Kejê'nin sesi yok
sarı buklelerinde zebani tohum izi
ırkçılığı kimler sürme diye sürüyor
ey yüreğimin ölüsünden kalkan kuşlar

IV-

annemin sütünden doğamayan kelebekler dökülüyor
iklimsiz iklimler masalsız dönüyor ölümler kalkışta
ruhumun Fatiha'sında bulut adamların kadraj yiyiciliği

hangi uçuruma dönsem yüzümü ya yüzümü kaybediyorum
ya da başka ruhların yüzleri dikiliyor yüzümün yarısına

zoraki düşürülmüş yağmur çocuklarının yüzü suyu hürmetine
yüzümün diğer yarısı rüya zindanında takılı kaldı
avuçlarımda Yusuf'un yırtılan gömleğiyle

V-

" bana neden yalnızsın dediler
ben de
daha ilk cümlede insanlıkla tanışıyorum dedim
tövbe de sen kendinden taşıyorsun dediler
sustum

peki

" siz hiç kızarmış yeşil gördünüz mü " dediler
iç hatlarımın yol boylarından mı bahsediyorsunuz dedim
onlarda sustu " şimo "

ölelim mi ey kaburgamın eşkıyası
v
e
tanrı toparlasın beni
yakası yakılmış aminlerimden

VI-

Anne'min doğurganlığı ses ver şimdi
Meryem'den ölüm içme zam/anı

Ruhuna Bin Bir Masalları.
Kuşlar eğilip öpsünler asilliğinden.
Var ol her dem yakamda ki çocuk kuşlarıyla.

Löse
Onbeşinci yılın son şiiri

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963698/ciglik-kuslari-ii.html>

Gülücük Kuşları

Babasızlığıma

I-

yedi kapıdan geçtiğimde sus kuşları
kentın dilsiz bulutlarından düştü
ey imamesi bozuk otuz iki dişimin merhamet kapısı
varla yok arasındayım kaburgam delik deşik

gündüzlüğüm hangi vakit babamın
karın doğuşunda var olacak
Ya H û

dilimde sadık bir es dua
siyah kuşlar etimden koparak uçtular kent dergâhımdan
üç kere öldüm üçünde de tenime kar soğukluğunda
dip uçurum kurşunları saplandı
serçeler alın yazımdan parça parça edilip
bırakıldılar suyun yüzüne
s
u
ağladı

dudaklarımı çivilerle ördüler kahpe emperyalizm düşesleri
ironi masallara mülteci bir bebeğin cansız görüntüsünde
sahte ağlayış kadraj manyaklığı bu yüzden
ölüm ısırganı kalakaldı avuçlarımın çenesi çekilmişliğinde
uyanasım
y
o
k

II-

korkular çürümeye bırakılmış bebekleri eritiyor
gergefinin çiğ sütünden emziriyor korkusuzca
fahişe satış tenini
ve göbek üstünden düşen ceninler
doğum koltuğundan uçurum kanına intihar ettiler
cihaz kalbimin şalterini kopararak

arzın çocuk melekleri karanlık çarşafın içinden düştü
göğü üç kez katlayıp yere serdiğimde
ardından
süvari kılıç yüzleri uçurdum ağzımın dikişli dil saçlarına

çaprazlama viyolonselın tellerinden parmaklarımı kesip
terse yatmış bir soru işaretinde
tüm gülücük kuşlarını yedim
yeryüzü öldü

şükür kuşları tek tek intihar nöbetlerinden kalkıyor
cehennem akıyor sağır âmâ varlıkların mahşer kalkışlarına
kehanet dörtlüsünde ezberci bekçinin k a n kitabı

III-

içimde binlerce yırtılıp atılmış sübyan cinayetleri
aklımı kurcalayıp ellerimi kayıp bir kentin kucağına saldım
Babil'in asma bahçeleri artık su vermez oldu damar iplerime
kalbimi yerinden deşip çıkardığımda
avuçlarıma mezarladığım x raporları da silindi

IV-

kalbim atmıyor
kuşlar kanatları yerine
dönüştürülmüş kemik taşıyorlar
derime gömüyorum
yüzyıl Araf'ında tüm üryan ölü etlerini

V-

çocuklar yerden gökten yok oldular
yüzümü zikir kasım sokağına diktiğimden beri
ö l ü y ü m
yüreğimin ölüsünden kalkan gülücük kuşları
öpün kalbimin senfoni cenininden
viyolonsel neden hâlâ uyanık B a b a

Gülücük kuşlarıyla var ol,
yaka kalbimde.

LöseV
Duisburg
" Son Dem "

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/972853/gulucuk-kuslari.html>

Keje

İnziva'ya ve Türkan Şeker'e ve
Çocuk Dr. Yaşar Durmaz'a
ve Süt Çocuklarına

I-

ey sonsuzluğuna yüz sürdüğüm
ölü kuşların etinden nil kehaneti süzülüyor
karanlık cenin vaziyetinde
göğümün duası çürüdü
göğ süvarilerine amenna

" Bir meleklerle karşılaşacak tek kişi
şeytanın ta kendisidir " keje

II-

fezanın karnında yıldızlar söndüğünde
ecnebi uçurtmaların çığlığı kan okuyucusunda
süt çocuklarının günahını dikişleyen
ruh bozgunluğu
ağaç köklerine inşa olmuş cinnet ülkesi

dipsiz boğazımın kuşlarını söküp attığımdan
beri keje
uçurumlar saçlarımın ölümlerine bir bir okundu
aklımın derisi sustu

tel örgüler mayın ülkesinde esir avcısı
sübyan musallada vücutlar y o k

III-

keje
" ölümler hızlı ilerler "
tıpkı sürgün edilmiş ruhlar gibi

özgürlük burjuva konseyinde
kanseri soğuk duvarlarda okunmayan alamet düellosu
anneler hangi vakit kan akıtsa gözlerinin konseyinden
mezarlar ardı ardına açılır diş boylamıyla
ironi rahminde sıra bekleyen
ucube tarikatında güneş tersten doğuyor
toprak recm'de ölüyor susamışlar dirildiğinde

sesler ten giysilerine yapışık mutasyon kirpiği
iğne ipliğine geçirilmiş saçların örülmesi
kaç seansta mahrem örtüsüyle örtülecekti
ruh satıcılarına keje

yedi kafatası arası solgun yüzlerin
cehennem karanlığı
zifiri kuyuda uyanmayı bekleyen
yusuf yüzlü piçlik kalkışları

IV-

künyem de kurşun kuşlarıyla
göğsümden ölülerin sesi
kelebek kıyamına doğum yapıyor
aklıma serilen tüm bulut kuklalarını
iki rekat aşkıyla
katletme tımarhanesinde içtim keje
susamıyorum artık Babil'i öldürdüğümden beri

ey kiblesine yaslandığım yüzümü yüzümle işle
ellerim ellerinin tetikçi hastalığından tutuyor
cebimizde biriktirdiğimiz hayali dünyada
" kayboldu çocukluğumuz "
" soluğumuzda
kar eriten " yırtıcılar ilişiyor rüyalarımıza
uyanık mısın k e j e ?

LöseV/Duisburg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1028885/keje.html>

Duam Çürüdü

I-

su'ya ve ateş'e
yedi kat yerin dibine yedi ırka yedi krallığa
and olsun ki ruhumun kıyameti kendine
ve hükümsüzdür.

son yazılan beden taşının içre döküntü vaveylası
ancak ve ancak kendine işlenmiş alın ortası yazgısıdır
yıllar yok

II-

musallata uğramış ruhun tımarhane koridorunda
bıçak keşiğinin içinde saklı
rüya cehennemi suskunluğu
cehenneme beş var

hangi yöne dönsem yüzümün kanını
terapi kahkaha kuşlarının kanatlarından
dökülüyorum yer ölümüne
gök sustu

III-

Meryem'in kutsanmış bedeninden kelebekler saçılıyor
kirpiklerim rüzgar araf'ında tütsülenmiş göğ ülkesi
soluk gezenler katliam merceklarine
çocukları okuduklarından beri tanrım
mahşer aralığı sokakları gözyaşı çığlığı içiyor
şeytani ordu deliliğiyle
yansın aklımın girdap ateşi

yerden kopmuş evler bulutların içinde saklı şems ahiri
kıyam secdeden koptuğunda

yedi çukur ağızına kadar irin dirilişi
aklımın kuşlarını yediler

IV-

ey Meryem'in duasına sığındığım
dudaklarımı çürüttüğüm yerdeyim
tüm serçeler intihar arifesinde

ve annemin karın doğurganlığı
doğum masasından seslenen cinnet habercisi
haberci perdesiz deride görüntü seansı
yüzyıl delirdi

V-

parmaklarımın bağcıklarından Aden'e sığınıp
morg kaburgaları içtim ruhum kurudu

göğüs kafesimde uyuyan gülücük kuşlarımla
gökten çekilen
iplerimin duası çürüdü Ya hû
___musallata beş var ___

Löse
Duisburg
On altıncı yıl

Sevgili Hicran.
Gülücük kuşlarının kahkahaları ilişsin,
ruh emanetine var ol her dem.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030591/duam-curudu.html>

Ters Ayın

bir kadın ve bir erkeğin
elleri şimdilerde
çocuk mahzenlerinde akıl oynaklığı
tüm tımarhaneler bize çalışıyor
delirme nöbetlerinde her yer kirletilmiş çocuk
ceset kokuyor

kalbin vukusu
ancak tek hakim olan hây tarafından işaretlenir
kalbim üşüyor tanrım
bir ucundan diğer ucunu işaretinle ört

sesim kendimden içre
bütün kuyular yusuf dolu

tanrıyla muhabbetim
insanoğlunun ateşi bulduğu an körüklendi
ebabil kanatlarından döküldüm
misafir kimliğimle avuçlarına
etrafım putperestlerle doluydu
mahremim yükü küfür
mazbatası ömürdü

sonra kayboldum
yolculuk telaşlı çocukların uykularında
dudaklarım bulutlu dualarla gezindi durdu
kutsal kitapların ayet aralarında
koynumda konaklayan
bir muskaya istimlak ettim dilimi
bütün çocuklar gülsün diye

ve kanım
az önce avuçlarımın çizgilerinde tarihe karıştı
parmaklarım ayın on dördünü neştere buladı
yüzümün bir yarısı k/ayıp
embriyo oluşumunda usul usul yanaştı azrail

ayaklarım başımın üzerinde
aklım ayaklarımla kaçıyor sınır vaveylasına
ki çılgılığım ikinci seferinde secde dergâhı
hadi üfle ruhuma çığ bir şiir
düşeyim celi cinayetini çocuk

bilirim tebessümün tecritlidir
yüzünde üşür melekler

adil değildi mahşere kalan bahtiyarlık
benim sıratım kalbimin kıyameti idi
bir gülün gamzesinde
keşke ben bir güvercinin gözlerine

sürgün edilseydim
düş pazarında ağlamasaydı çocuklar

beynimin içi yedi katman
retinamın duvarı lanetlenmeden
tanrım kutsa beni kendime gömülmeden

kelepçe takılmış bir tutanakta ufalandım
yosma kalelerin ateş imgeleriyle
burjuva köpekliğinde dişler salya akıtıyor
soğğun karanlığına gökten boşalırcasına
bin çocuk düşüyor kaldırımlara
kaldırımlar Ervâh-ı habîse

göğsümü kundaklayan tufan
yunusa kapı hüseyine ker/bela
yazgının yarasını deşen tırnak
ateş'e kül tedirginliği
suyun sabrına kıyam

cüz içinden fışkıran kesik yüzler kör
fütursuz akıl ise kendi leşini temizlemekle meşgul
iblis, başı dönmüş et yiyiciliğinde
us'a günah tohumu aşıyor araf geçidinde
dinler mahzeninde yok edilirken aziz kutsallığı
her yer alacakaranlık senaryosu

ve tüm çocuklar
duvarların ense köklerine kızıl lahitten yazılıyor
sökül beni tanrım fars ağzımdan
ha düştüm ha düşeceğim
kemiklerimin kromozomlarına fişlenmiş
yüzyıllar fahişesine

ateş korunda tırnak içlerim
düşük yapmış ceset yığınları
mumyalanmış ra
gök ellerinde yenilen lâ ülkesi

ters ayinde
yeniden dirildim çocuk dudaklarında
tanrım öl beni ya da ol beni

Olgun Onur Abim Can
gülücük kuşlarıyla

Believe / Koray Kzılcan
ikinomısak
lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032175/ters-ayin.html>

Gög

Süt Çocuklarına

I-

parmaklarımın üzerinde yaşayan
katil bekçilerine dem vuramayan ben
içimden taşacak zebanileri durdurmak adına
üç kible göğünde sancılı doğum yapan
süt çocuklarıyla her yeri kana buladım

katil sinekleri kim içti
ey annemin ölü doğurganlığı

II-

ana avrat sövülen küfrün saltanatında
piçlik orkestrası
şeytan kasırgasında kayıp ruhlar dirilecek
mahşere amenna

kalbimin taş kesilen yanını törpüleyip
yüzümün kara uçurumuna yedirdim
rüya girdabından süzülen kibir
teslimiyet karargahında
beynimin atar damarlarına sapladı kırılğanlığını
ters ayinde çürüdü ellerim

III-

terse yatmış ülkenin mayın tımarhanesinde
bombalar insan kalbinden taşan cerrahi morgu
morg ölüm orucunda

sükut ağlayan siyah kanatlılar
aklımın kuşlarına konan
seri cellatları mahzen lahitine okudum
aşka tövbe Bismillah

çürümüşleri uyandırın
kanlı göğ makinesinin semasında uçuşan
d u a kuşları

destur
yedi kat yerin dibine yedi kat
göğün derinliğine delilik hükümlüdür

LöseV/OnaltıncıYılkıyameti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032378/gog.html>

Kirpik Kuşları

Süt Çocuklarına

kuşlar diyorum kuşlar wenda labirenti
neşter kuşları ile yamalanıp dikildiler
tüm yaralı yüzler kelimelerin kaos bekçisinde
virgül kabusunda dikiş atılıp ellerimin leyl parmaklarına
lahit gök uçurumuna gömdüler
sesim a v nöbetinde

II-

şimdi hangi kasırğa duasına yaslansam
adımdan düşerim kirpik kuşlarının masum düşlerine
tanrı kutsallığında ölüm arşı kucaklayıp
yere ve göğe kalpler bırakılacak
beyinler felç damarlarından kayıp

III-

kuduran ırkın ruhları arşı kapladığında
göğü diz kapaklarıma öptürdüm yedi ayetle
gülücük kuşlarını aklımın çekmecesine sakladım
kirpik kuşları karanlığı yırtıp göğün karnına
yaslandılar
gözlerimden siyah kanı şırınga kabusuyla okudular
duvarlarda saklanan varlık tohumları
yaşamıyorum

IV-

şükür parmak aralığında saçlarının sayfasına örülen
çılgınlık süryan-i ülkesinde
ecnebi duası büyüyle piyanonun tuşlarına kazındı
lanet ayakların cehennem kuyusunun dibinden bırakıldı
bitmeyecek diriliş yağmurunda tüm çürümüşler
bebeklerden doğup arşı kırmızı günah cehennemine

inşa edecekler
bebekler aralıksız yer çukurundan uyanıp
ölüm avını salacaklar
göğ uyandı

V-

şükür kuşlarını kimler kurşunladı
ey duamın kanlı meleği

tenime yazılmış ayetle
kaç bölücü çocuklar dağında yok edilecektim tanrım
'sonu gelmeyen'
masal ülkesinin gülücük kuşları artık uçmuyor
duam çürüdü Ya Hû
y e t i ş

LöseV/onaltıncıyılkıyameti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032722/kirpik-kuslari.html>

Efruz II-

Sedaefruz'a

I-

sevgi ne demekti e f r u z
doğum mu ölüm mü

avuçlarımın kudüs yüzünden
eskimiş bir tahta kapının önünden
farsça ektiğim şükürle dilimin çocuklarından
yükseliyorsun gök kuşlarına

II-

nazım öldüğünden beri babamın isminden
ölüyüm efruz
sırlarını kahkaha kuşlarının ağızlarına
saklayan çocuklar gibiydim
masumluk kör ebe oyununda linç edilene kadar

giyotin karasında orhan gencebay dinlemeyeli
on dokuz yıl oldu
hiçbir şarkı nefesimi öpmüyor
hiçbir masal gülücük mutluluk vermiyor
baba katilleri salındığında ben hep
o kuşlarının özgürlük
şarkılarında intihara teşebbüsünden tutuklandım
defalarca katledilip göğün çığırktan evinden kundaklandım

III-

bulutları üzerime giyinin kaçtım efruz
o bulutlar günden güne derime işlenip
varlığımı babamın ölümlüğüne gömdüler

babali'in asma bahçeleri artık su vermiyor ağzımın ölülerine
soluk benizli kuşlar kentimin semasında uçtuklarında
üç el silah sıkıyorum aklımın bitkisel hücre anılarına
biri bulutlara biri masal amcaya biri kör adama
üçünü de öldürelili yıllar oldu

IV-

secdeye eğilirken gözlerimin kızı çekilip
yetim bırakılan süt çocuğu saldırgan dağında doğuyor

duisburg caddelerinin çocukları kan kusuyor

araf'ta takılı kalan ruhlar saplanıyor ruhuma
dudaklarımın ağlayışına hiç süt değmedi efruz
sütünü helal edecek anne yok

insanlık
kirli zihinlerde dinsel kandırmacayla yakılmıştı
işte tam burası araf'tı efruz
yer ve göğ gündüz ölülerinin nasıl cehennemiyse
araf'ta dünyanın üzerinde varlığını sürdüren
günah bekçisiydi
bekçi gün aşırı saçların tartılarını tarıyor

V-

göğün tamircisiyle
saçlarımın ölülerine uçurum kuşlarını astım
e f r u z
o uçurumdan gülümse bana

LöseV/Duisburg
Ölüyıldan

Gülücük kuşlarının kahkahaları sarsın ruhunuzu
Bin teşekkür Sayın Ormancı.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033015/efruz-ii.html>

K'an Ölüşü

suya şükür
düş kırığı lejyon yağmurunda abdestsiz ifritlerin
kulak hapishanesinde leyl düşüğü
intihar düşlerinin k'ayıp iklimlerinde
erozyona uğramış krallığın
soysuz kemikleri
ölüm kelebek diliminde yazılı ayet sonu

ateş ne vakit suya düşse
boynunda urgan toprağı
toprağın kefeninde tensiz sorgu kıyama
su's s'açılımında köhne kavmin solgun yüzü
ritüel canlı çocuk cesetleri

devşirme kalbin kapakçıklarında
kindar yüzlerin çirkefliğı
yemin güzergahı belli olmayan gündüz yürüyenlerin
kiralık kukla manyaklığı
ve cesetler yenme arifesinde çürük göğ kalesi
lal çukurunda kırık kemik tozundan
çıkan seytani çocuğun karanlık doğuşu
doğuş ceninlerin rahmin ağzından
tüketilmesiyle ucube yer ve göğü
gök mezarındaki ağaçları kimler kesti
ey gözlerinde ölüm yazan
üç kere destur
lara'ya

s
us
s

kan ölüşü
ecnebi bir ezgide teyellenen kır'aç yüz
münzevi doruklarda mayalanan kibir hamuru
gök hükmünü bildirdiğinde
sus imparatorluğunda boynu vurulacak hüznün
bebekler erimeden süt akıt
ey gözlerimizin sahibi
ya da hiç yaşatma Meryem'in duasında

Believe & Barış Çiçek[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1044552/k-an-olusu.html>

Hena

delilik sadece bedende olmaz Hena
delilik suyla yoğrulmuş kehanet
yer küre komada çocuklar yok

su'ya ateş'e göğ ve yere
selam kuşlarının kanlı ölüm
merasimleri ilişti
Râbb şahit Hena

ecnebi gök tarikatı uykudan uyandı
yedi süt kuyusundan bebeklerin
seslerine çarmıhın çivilerini çaktılar
kirpik ağaçlara cebrin hapisanesini kazıyıp
çocukları kayıp tapınağa mühürlediler
var oluşu hiçe sayarak Hena

şiiir kuşları dağların uçurum kıyısında
kanatları kırık ve düşünler diye beklemede
p*ç suretler

masallar asılı kaldı
kitapların dillerini kesip
parmak uçlarına sakladıklarından beri
tüm salıncaklar üzerindeki süt bebeklerini
sessizliğin kulağına giydirip attılar
gök yaşlarını durulayamıyor
göğü göğsümüze dikelim Hena

derimizin içine kuşları dövmeleyip
yedi krallığa savaş atlarını yollayalım
ve bozguncu kelebekler ölüm saçsın

Hena boşlukta duran evin
bacasından tüten kokuyu
nefesine sakın çekme

biri masal okusun
tüm gülücük kuşları ölecek
H
E
N
A

lösev/onyedinciyl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081187/hena.html>

Hena II-

Süt Çocuklarına
Ve
Hena'ya

biri masal okusun
tüm gülücük kuşları ölecek
H
e
n
a

yedi ülke kendi krallığını yok ettiğinde
yedi çocuk süttten kesildiğinde ve
yedi kadın göğüslerini katlettiğinde
süt çocukları avlanma mevsimini başlattığında
her yer göğ yolunda ölüm içecek Hena

şimdi
uzanan göğün üstünde duran melek kanatlarını
dua için toplama vakti
melekler olmasa yedi katman boşlukta
çürüyen ölümlerle doğup doğup dirilme lahiti

ürperten aklımızla iliklerini söktüğümüzün
sübyan deliliğinin kanıt raporunu
ellerimizdeki küçük bedenlerin kimlikleriyle
örmedik mi saçlarımıza Hena

kıpkırmızı yeşeren gök seması
kızıl bir ağrıya
sancılı doğum yapar katletme senfonisinde

ölü çocukların ağlayışlarını
duyuyor musun
H
e
n
a

lösev/onyedinciyl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081558/hena-ii.html>

Uyanış

lösev/onikiciyıl
istanbul

ceza hükümsüzdür

u
y
a
n
ı
ş
an

" göğüsleri günah sızlayan kadın
natüralist erkek "

kanatları arasında

" gök gözlü simsiyah iki meleğin "

ruhum şah damarından kesilir
saliseler bulut gözlerimde n e v a
nefsin mertebesinde hesap dönencesi
z a m a n dudağımda kalan son durak
dinle ruhların pepug kuşlarına bulanmış ağıtlarını
vahaların kamburunda bin sinemayla
rahimden düşer c e n i n
kulak kesil sorguların yeryüzü sancılarına
darağacım repliklerime son v e d a
astım ruhumun prematürelliğini boğazıma
olmak olmamak arasında
sol sağ defterimde

ki benim derisine kazımış şiar
dört kutsal kitabı yutar benim
derişleri deviririm beynimin kütüphanesine
ayinsiz kentlerin sarhoşluğunu utanç ve kirle yıkarım
kafatasım kırılır iki g ü n arası
tümör aynalar suretime meyil ederken
us'um k o m a
felç iner kemiklerim hareketsiz
vakit t a ş ı n m a
narsistçe içimin düşleri parçalanır

kiralık kalplerin manifestosunda
ve hangi asrı yakmak lazım
hangi yüzyılı öldürmek lazım
söyle şemsim

k a b r i m
tut içimdeki ağlayan çocuk sesimden
hâr çukuruna katil yüzleri atarım
bıçağın teriyle yüreğimi gömerim
metacarpellerim kopuk abdomenim delik deşik
azap arifesinde kaldırımları soyarım
tırnaklarımı geçiririm susmayan ironi yeryüzüne
istanbul g ü n a h saçlı kadın
taksimde dolaşan kalplere

yürüyüş şeytan üçgenine

her yer k a h p e
boyalı yüzler topuklu ayakkabılar
geziniyor aklımın manyaklığında
beyin ölü
ten günaha davetiye
akla güvenmeyen ceset tene
kurtlaşmış beyninden üfürür tohumlarını
ki ibrik ters bacaklı omurga
c e h e n n e m deccal in ibriğinde
marid in çocukları kahkahadalar
asırlık gayesinde
şeytan kollarda gezinirken

n e f e s i m tutuştu karanlık kuytularda
bin yaşında bir kız çocuğunu vurdular aç ruhlarıyla
tapınak tabularının kallesçe yıkıldığını gördüm
göğün asılı kayıp çocuklar ülkesinde
n a n k ö r içmeyen kalbimi öldürdüler
ruhani aşıkara gidişlerimde
yama yapılır mı ifal edilen siyahi iliğime
o yabancı ülkede kundaklanan yüzümü yırt
topla doğumumun cansız fragmanını ş e m s i m
topla rubailerin konvoy göreceliğinden

r u h y i y e n l a r a
dilin eteğinden doğdu
güneş b ü y ü y e gebe
kentim a m u n - r a
kas yanıklarımın iltihabını soldurdum
gecenin d ö l ü n d e n
yüreğimizin tabut gözlerine
kirpiklerimin sarmaşığında asın beni
köklerim diri mezar

b e k a r e t i n d e n
pakla beni çocukluğumun
ağlayışım s a d e c e kendime a n n e
şifresi kırılmış kalemimin kan ağlayışı
esrik harflerim l a h i t yolcusu kendi içimde
gülüşlere eyzün kalmış doğum günlerimi kefenledim
derime sinmiş g i y o t i n soluğum

" boğulduğuma inansam çırpınmayacağım
Hiçbir imdat çığılığı kurtarmıyor beni "

sükûtum paramparça şeddem mayın
afet n a b z ı m pimi çekilmiş bombayım
akciğerlerim yalancı soluklar içti
yüreğim savaş mağlubu
okçular ateş imgelerini fırlattılar
l a l a örsele derimi kılıçın keskinliği
ötenazi örtüsünden firarlarımda
anarşist hücrelerim panik atak
ağır travma rituelim boş beşik
s
o
n
u
ç
kadrajda tuz bastım insanların dillerine

yol iz bilmeden tutulamayan kaçak ruh
sarkacında hıçkırıklarım
koruyucusunun
a
d
e
n

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081736/uyanıs.html>

Lacivert ıgık

I-

hâki gök ellerinde
üşüyen kadınların duasıydı şiir
merdivenler dolu
tırmanış basamak aralarında
ruh ıgıkıgıkı

II-

fahişe satış tenini
gergefinin çiğ sütünden emziriyor korkusuzca
korkular çürümeye bırakılmış bebekleri eritiyor
iki kadın kaçıyor iftira cenin olup yapıyor
döl piç kusuyor
ah tanrım bizi bize koru

iki uçurum arasına gerilmiş bir urganda
kuşlar bir kızın siyaha bulaşmış çamurundan düşüyor
ölelim mi kuş lehçesinden ey şiirleri ağlayan kadın

muğlak alnın lacivert saçlarından damlayan
yırtıkları yamalanmış yeni bir evrendi
âmâ gözlerimin sargısından sıyırılması

III-

tökezliyor başucumda kirpiklerimin on dörtlüğü
kirpiklerim sakatlanmadı saat eti kemik geçiyor henüz
kale duvarlar ise uç bir kentin kutsallığını yıkıyor
karanlık kent ağız günahı topluyor gün aşırı
kalemler şizofreni bir kadın ağlamaklı
tarihi lahit otopsi sendromu
o yüzden dur şiir
henüz erken azraili çağırma

parmak ucunda virgül kasırgasında incindiğim
hislerim ayaklarımdan topaldı
nefesimi bir kurşunun namlusuna isabetlemişken
sözlerini saçlarının lacivertliğiyle içtim
boğazının susuzluğu dindi mi e y b e n

tırnaklarımdan beyaz yüzlü kıızı sildim
göğün yedi kapılı giriş sığınağında lâl duaya uzanan
ironi hamurlar sırat bekleyişiydi göçebeliğim
sonsuzluk yok ismim silinmiş
ruhum anne göğsünden düşüyor
kafatasım ellerinin ağlayışının sevisinde
eksi sıfırı hisseden kıvranan arş titremesiydi

ısıtır mı feyzalığın
sayfalarının arasında koynumda kanattığım
u ç u r u m çiçeklerimi

IV-

Abraha kuleys tapınağından istilacı ordusuyla
'etleri lime lime dökülerek ölüyorlardı '
çöl ise sanki cehennem kuytusunda
atlılarla kalelerin devşirme zebanisine eşlik eden
gıyabında hançer soluğu
hançer vur sana boğazımın kınına

her insan kendi içinde biraz deli biraz gelgit akıllıydı
tanrılar arabalarını kaybettiklerinde delirmemişler miydi
mitolojide safran bir gözyaşıydı ironi kılıçlar dansı
mabet küfürlere gebe tanrılar intiharda
aslı tek tanrıya çıkan kabul gök evi kapalıydı oysa

oysa'ya ilişmeden
tanrım aklımı bana koru
ya da lacivert saçlarında bir kızın
gök evinde ölümümü ertele

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla

buşiiiryasıyor
ocakonüç
lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082002/lacivert-ciglik.html>

Hena III-

Hena'ya ve Süt
Çocuklarına

ölü çocukların ağlayışlarını
duyuyor musun
H
e
n
a

kirpik duasında kilitli gözkabaklarının
içre vaveylası bir içimlik şedde amini
kanlı göğün üstünde uçuşan sema kuşlarının
ölüm kanatları yok Hena

hiçbir şiir öpülemiyor
kar şiirlerinin derinliğinin boyutu eksi
akıl lejyon ayakları üfürme seansında
süt çocukları neredeler Hena

Besmele şükürüyle bulutların kaburgalarını soydum
var oluş kuşlarıyla
içimden bir dolu kış eylülü aktı
yaşlarımı okuyor musun ey kaburgasından var olduğum

üç asır üç insan üç kent üç aziz ve üç rahiple yundum
içimden çığlık kuşları kalktı
yedi katmanın ucubelerini içtim gözlerim cinnet

iki ayaklı varlıklar mutasyon kimlikleriyle dirildiğinde
beynimin ince çizgisi kendini fırınladı
bebeklerim arşa savruldu
bir iki üç tıp oyununda aklımı burktum
ebe kimdi kaçan kimdi Hena

kahpe tuzağın içinde oynanan sözde merhametle
tüm kent rayları ağlayacak bakire kan kalmayacaktı
rengarenk kelebekleri çoktan yok ettiler
göğün giriş kapısı yok

beynimin kuyusuna kol parmaklarıyla örüldü
gülücük kuşları
derisiz bebekler neden ölüler
H

e
n
a

ben hiç var olmak istemedim
H
e
n
a
aklıma kaçan kuşlara yemin
olsun ki

lösev/onyedinciyl

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083299/hena-iii.html>

Şükür Kuşları

chaotica ve süt
çocuklarına

I-

Tükürük bezlerinde kanserli piyano aksanlığı
viyonselın çapraz dilinde ise keman gıcirtısı
tüm sesli insan çalgılar namus vakasında aranan

s
a
b
ı
k
a
l
ı

mahkemeler kan revan yargıç öldü

maşşerin atlıları evlerin duvarlarında
kanayan süt çocukları
avuçlarım iris gözünde içre bir boşluk
bulut adamların öldürücü demir ellerinde
kaç çocuk katledilmişti chao

II-

rengarenk uçurtmaları mayın döşeli
akıllarına kazıdılar
süryanilerin çocukları insanlıktan
doğmamışmıydı

ecnebi bir şarkının içinde savrulan
şükür kuşlarıyla
yer gök ruhları ölüm seansından uyanıyor
masallar kendilerini katlettiklerinde
çocuk ruhları göğ kubbesinden
düşecekler chao

III-

kirpik dergahında
semazenler dua etmeyi bıraktılar
boğulan kaldırım şiielerini gözümün önünde kurşunlayıp
çember çevrilmesinde kanamalı eşkiyaları vurdular
ağız dolsu cümlelerimin ağlayışı
düşlerimin intihar mangasıydı
yüzyıllar çalındığında süt kuşları
artık uçuşmayacaklar kalp suskunluğumda chao.

IV-

ölümümüz sübyan kıymetleriyle
yıllara ihtilâl olsun

şükür kuşlarıyla
ezan ol camilerin kubbelerine
ve oradan oku
yer gök uyanışın amini olsun
a
m
i
n
i
olsun chao.

lösev/onyedinci yılın
son şiiri

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083955/sukur-kuslari.html>

Göğümden Kuşlar Uçuştı

Süt Çocuklarına

I-

otuz iki dişimin eti'ne sürülmüş
çığlık meleklerimi
ebabil taşlarından savurdum görüntü yok
çığlık çığlığa susamış şiirleri
kol kola geçmiş kent raylarında vurdum
hükümsüzdür tüm süt şiirlerim

II-

Rabbim saçımı göğün gözüne ördüm
utanma kuşlarının paçasından düştüm
kalbimin mülteci yalvarışına

III-

iki rekatta şükür kuşlarıyla bismillah ekdim
derimin doğum ölümüne
harfsiz parmak çocuklarına kaç ölüm
yazılmıştı ey göğünde öldüğüm

IV-

azap içen
merceklerim sükût tamircisinde
yağmur bebekleri
kaldırım aklımın loplarını felç ettiler
ben denizinde bir damla olamadım Ya Hû
dergah girişine

d
e
s
t
u
r

V-

kül bulutlarını kefen yaptım
fecri gecenin zikrinden ruhumun
düğmelerini kopardığımda
gögümden kuşlar uçtu

I-

bir elif şeddesiyle göğün kucağına
yerin toprak doğumuna
şükür kuşlarıyla Bismillah

lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084826/gogumden-kuşlar-ucustu.html>

Ateşin İntiharı

ateş
küsmüştü kendi krallığına

havariler iplerinden asılan
iki ayaklı ulema paradoksu
paranoyakça uzanılan yatağın başında
yıllardan kalan eskimiş bir mum
ışığında dans eden gölgeler
kendi kendilerini kırbaçlayan misyon körpeliği

ve ateş usulca fısıldadı
sönmeliyim suda

içimdeki şeytanı yok etmeliyim diye söylendi
elleri terse yatmış bir sokak kadınında
ruj ayininde mırıldanan yağmurun sesi yükseldi
sen bende asla sönemezsin

a t e ş üşüdü ilk kez

cebrin defteri karanlıktı
ve tüm bebekler ölü doğuruyorlardı
ateş kendini öldürmeye karar verdiğinde

gece uyudu
sönmeliyim suda
sönmeliyim çılgınlıkları arasında

dünbugünyarınılı
lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1092197/atesin-intihari.html>

Baba Özgürlük Bir Kuşun Kanadında Hâlâ Saklı Mı

Babasızlığım'a

a n n e sen ne zaman
kanatlarımı kanatmaya başlasan
ben bir kez daha ölüyorum
boş beşikte mezarın sırtında
yılları deviren b a b a m l a

y a ğ m u r yağma gözlerimin diline
yağsan biliyorum
ellerimi tutamam bu zemheri ayazda
çekilir mi parmaklarımın kangren hali
a n n e
ne vakit zamanlar seni gösterse
sarmalanmayan yüreğim üşüyor
yaşayan tabutumda yalnızım
tıpkı b a b a m gibi

geceler azrail
n a b z ı m d a n yüreğim kan içiyor
karanlığın ucube yırtığından
kuklalar ele geçirmiş arşın bulutlarını
ben b a b a m a özlem duyarken
saliseler d e d e korkutu oynuyor

ve hangi el ellerimden tutsa
k o r k u y o r u m
bir korku ki
kalbim ölü rolünü oynamaya
ç ı k ı y o r
ülkelerin kayıp ütopyalarına

aklım uçuyor doğduğum o el ülkesine
k e j e m büyümüyor ki büyümek
sıratın çizgisinde yürümek gibi

martın her yirmibeşi ölüm senfonisi
tutuşan tenim prangaları kusuyor
gök ağlıyor mu kayıp çocukluğuma

zaman a h d i n i dolduramayan
sesimi tarumar etmekle meşgul
s ü v a r i l e r geçiyor
tırnaklarımın toprağından

ey aklım
bozgununu sal bilmediğin kuşlar ülkesine
belki o ülkede sular krallığının büyülerinden

doğarsın
bir zerre dua avuçlarınla

doğum nüfusum
göbeğimden kesilen kurban
arşın t a v a f ı n d a
kirpiklerim son vedasını oynuyor
siyah perdeden sahne kusar
her yer b a b a rolünde
a n k a gözlerimden kanıyor
b a b a m a esir gömülmelerimde

büyümeyen s ü b y a n kalbimde
çocukluğum intihar ediyor göğün
tezgahında

b
a
b
a
özgürlük bir kuşun kanadında
hâlâ saklı mı
s
a
k
l
ı
m
ı

ylölümküsrüyok
limansızkent
sarıvurgun
lösev

Bellam
Bin kez sevgimle ruhuna.
Var ol her dem var ol...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1092370/baba-ozgurluk-bir-kusun-kanadinda-h-l-sakli-mi.html>

Kejê

ş i z o f r e n gecede
kangrenli hüzün sokağında
ağlayan bir kızın sesi katlediliyor evlerin duvarı
s
a
ğ
ı
r
iki yasaklı g ü n a h evriminde dar uçurumun
düşük yapan rahimin ç o c u k l a r ı ölüyor

bir vücudun iskeletinde kemiklerin
çürümelerini yiyen a m u n - r a
şimdilerde a v c ı rolünde

kent ucubeleri hiç bu kadar kanatmamıştı
avuçlarımda büyüttüğüm k e j ê y i
saçlarının sarısını ü ç kere yıkadım
ü ç kere kendimce dirilip dirilip gömüldüm
s e n demir parmaklıklarına
volta h/avlusunda asılan adam kayıp

ş ü k ü r
öptü dudaklarımı
peygamber çiçeği ağlıyor
yollarıma p u s u kurulmuş
bir yanım kominist senden emanet
bir yanım A l l a h aşkı
zelal anamdan kalan
göğsümün hiçkırıklarına kurşun yağdı
sübyan e y l ü l d e gamzelerim kaçak mülteci

ah fikrimin s û r'u k e j ê
beni de vurdular hemde ruhumun seccadesinden
i k i vakte kadar yanına gelemesem
bil ki b a b a m ı n koynunda uyanmışımdır

ölümde s u s t u
dudaklarımın dikişleri yamalarından aktı
göğün giriş kapısı y o k

k
e
j
ê

ö l ü m ü n içinde ö l ü m/ü kokuyorum
saçlarımdan kefenle l â l e y l ilticamı

Ahmet Ormancı'ya
Saygılarımla

lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1092643/k-e-j.html>

Hû

Bekir Keskin'in Son Göğümün
Doğum Günleri Ve Süt Çocuklarının
Günü Musmutlu olsun.

I-

ve Tanrı dokunduğunda sol merceğimde bir kız çocuğu ile kanıma
yanaklarım kendi kendilerini ateş çukurundan iltica eyledi
ben yeniden annemin rahminden doğmuştum
doğum kirpiklerimde üşüyen kavimler lehçesinde giyotin soluğu
ölü bilgeler saçlarımdan uçup arzın bekçi kapısında
susuz dil kasırgalarında ölü bedende çenesi çekilen
var olamayan insan çürüğüydü
Tanrı merhamet edecek miydi
ruhumun isyan tarafına

El-Hayy beni hiç olmamış gibi öldürebilir miydi
süt dudaklarımı mühürleyip tenimi bulutlara asıp
repliklerime imzasını atıp Bismillah'la
sen hiç var olmadın Tülay diyebilir miydi ey o ğ u l
oğul bilmiyorsun sen ben çoktan öldüm
secdem dokuz ay on gün gergefinden ağlıyor
peygamber çiçeği ise
zihnimin saatinde 'iki harf eti'

aklımın bıçak teri notları yalın ayak çocuk kıyametliği
çocukların tenini çiğneyen şizofren varlıkların
parmaklarını kemiklerinden sıyırıp tükürdüm
tükürüğümden yakalayıp ağzımı dikip şırıngalara çektiler
bu yüzden Tanrım
ağzımın içi sübyan uçurumları
' Bismillahi's-şah Bismişâh Allâh '

II-

Habil ve Kabil'in ve Şi'râ'nın Rabbine
Ağartalı rahiplerin irşatlarına
mu dininin akılları linç eden keskinliğine H û

Tekbir Rab'ba
Tevrat
Zebur
İncil
Kur'an-ı Kerime Hû

yedi arş hükmüne yedi kat ruhsal varlıklara
Adem'in kanına küfür bulaştıran kukla gövdelere
and olsun ki
ölümle gecenin yenmiş ayaklarında katledilip dirilecekler
Musa Davut İsa ve Muhammed'le dört kez arz kendini düğümleyip

iplere üfleyenler cehennem torunda etleri söküldüğünde
işkençe çukurunda kızgın demirlerde secdeye durdurulduklarında
ruhlar kıyameti sırat saçında boğazlarından hüküm edilip
susturulacaklar

yerini yadırgayan şiirlere körpe sûr ezbercilerine
ürperişler sorgu cellatının yüz yarısında
asır lahit sendromu terapilerle
ölü kuşlarla intihar mangası
terapiler saf rahmin ağzından beslenirken
kız çocuklarının ayak izlerini kuma örttüler
hangisi Tanrı'nın çocukları
hangisi İblis'in çocuklarıydı Cebrâil

inkarla akıl bozgunluğuna uğramış
bedensiz ve bedenli varlıkların
tabure organlarıyla güzargâh çizen
ironi sakat masalıdır
bu masal kördür
Hû Rab'ba Hû

Lât Uzza ve Menat'a tapanlara ceza zebani toynaklarıdır
bu ceza kaynayan kazanlarda irinle karışık
sol defterden avuç içine verilen
inisiyatik ma'bedlerden yükselecek sâlâ uçurumudur
insan akıyla yazılmış uçurum maşiah kitaplarına inananlara
dip kuyu rahminden içine alıp pis kanla kemiklerini yiyecek
avcı vampirlerinin dişleri asla boş olmaz asla

havariler ömrümüze cücelerle birlikte karanlıklarını akıttıklarında
su ateş toprak ve hava gözyaşlarını kıyamet dirilişiyle yağdıracaklar
eziyet ses tutanaklarını üzerimize oğul
yer ağlarken Hz. Hamza'ya bize kim ağlayacaktı
kim dua yağdıracaktı arınma sonunda
mezarlar asla dolu olmazlar asla

III-

tuz basıp gözlerine
imanını kahinlerin toprak büyülerinden bertaraf edip
yasa dışı kelimeleri aklının abaküsünden toparlayıp
yırtıcı insan kuşları katlet o ğ u l
salın sonra göğün kınalı meleklerine
tenin yüzelli bin aleme süvari askeri olsun
Geburah'a H û

dilini içine yiyip
Mısır rahiplerinin küflü bıçaklarında sırrını sakla
ikrâ kelimesinde Mikâil'in kanatlarında semayı öpüp
genzinden insleri tükürüp âmâ omuriliğinden yeninden doğ
bu doğuşla
menfur kanlı tırnak ucu cinayetlerime bir şiir ada o ğ u l
ki bekirler ölmesin

gözlerimi ruh yiyici bir kadının günahında bıraktım
tecrübesiz bir adamın durağında bakirelerin elleri yoktu
çocuk ruhlarının katillerini göğün ezan sesine yazdım
bu yüzden
yaşayan ölüleri yakıyorum sığınağımın ortasını kurşunlayıp
namlunun ucunu öpüyor dudaklarımın Kudüs ganimeti
Amed kaldırımları göğsümün ortasını söküp
tımarhane kaçkınlarını kefenleyip

önce içime sonra dışıma dikiyor asrın lanetini
taş caddeler abdestsiz abattoir
içimdeki misyon ayinleri x cesette idam mangasına dönüşüyor
ben nazi fikrinde asılan jilet kesiği partizanlığı
Lâ'nın lugatını parçalıyorum

IV-

kirli bir cuma akşamı
karabasan baskınlarını iki yoksulun çamuruyla
kafatası çukurundan söküp
yeniden gözlerime dikiyorum kirpiklerim eşkiya
eşkiyalar uyumazlar asla uyumazlar

kalemi kırıp gök celbinde
kendimi çürütmeye ayarlıyorum
solum sağım gardiyan
nikahımı kırmızıya boyayıp
tabutumu kara kapkara uçurum gelinliğiyle
üzerime mızraklıyorum
mızrak ten hiçkırığı H û

sokakları üşüyüp Firavun gazaplarını üzerime düğmeliyorum
düğmeler ateş çiçeği
bir bebeğin linç senfonisinde amadeusun besteleri kayıp
'son dem'de kalbim titrek gök yağmur dualarında
günahlarımızı kim çoğalttı arap kavminde o ğ u l kim çoğaltı
günahkarlar asla uyumazlar asla

'Ebû Leheb'in elleri kurusun'
Yusuf'un gömleği kanıyor inşirah suresine
destur
eylül kefensiz
boşalan kanda ağlayan sübyan çığlığa
H
û

Mai Kelebeğim
Yüreğine ömür kuşu kona.
Var ol can'ım var ol.

Juli August September 2013
Duisburg/Amed
Lösev

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1092804/h.html>

Kûn Aşkına

Savrulsam
Sökülsem
Ankanın küllerinden mezarıma
Cesedimin iadesinde ağlamasa a n n e m

avuç içlerimden göğe dualarım
u ç u ş u r l a r
besmeleyi dil altına çiğ ruhuma
m ı h l a y ı ş l a r ı m d a
kendi sesimde tutuklanır nefsim
ney sesleri göğsümü sıkıştırır
ardıma kadar ölüm doğururken
kırık cümlelerim
cennet kayıp veriyor Fîl suresinde
kıyametimi yaşarım aklımın katmanında
mateme boğulurum tırnakların arasına
yerleşen
ş e y t a n ı n
çocuklarıyla

az ö l ü m içse içim
cellat
k ı r b o y n u m u
darağacında

and olsun içimdeki ruhuma
sâlâ seslerinde ölsün
ölsün ki
Yaradanın varlığını Esmâ-yı Hüsna' da içsin
kanayan gözlerimle
mıh ile mahında vursunlar r u h u m u
göğün gözünden düşer kırgın hayallerim
mestanında ayetler yetişir gönlümün
aciz kurak damarlarına

H i r a ' n ı n heybetinde yok olsam
içimdeki saklanan çocuk benliğimle
y e t i ş imdadıma N u r u m y e t i ş
aşk yol eylesin Rabia' nın dualarında

koruyorum tepkili alev yiyen
yeğ tutmuş kalbimden
şimdi yan diyorum yan kendine
kırgın kor alevler içinde y a n
yan ki yanmayı öğrenesin
zina düşmüş yeryüzü cehenneminde
sus olan cennet vadilerimde

dudaklarım a s e n sürülürken
lâl kesilmiş yüzümde gamzem içredir
akıtığım her göz yaşımda
Hüda' da aklanmama vesile olur mu
Ey Kûn aşkına vurduğum H â y

şerha şerha ışıkların nurunda doğarsın
varlığın
ay gecenin koynunda zikriyle parlar
rahimde demlenirken bir bebek
dokuz ay on günün gergefinde
" nideydim " aşkı
" sen yüz çevirsen ay kapkara olur "
Meryem k ı z ı ruhumda

meallerinin saçlarıma yansımasında
d ü ş s e m
ölüm kundağına
d o ğ s a m
mezarın sırtında
sevaplarımla ve günahlarımla
A r a f' a düşmeden ruhum
geçer mi Sırat' ın kılıcından
tespih tanelerimin hıçkırıkları

E y G ü l
korkularımı alsan
ısıtsan doyumun gerçekliğinde
Nuh Aleyhisselâm' ın şükründe
doğumum gerçekleşe mahşerde
kıyametin beddusunda İbrahim' in
nefsinde dirilsem

K
û
n
A
ş
k
ı
n
a

Yâr olduğum Rabb
dağla beni
beşiğimde yeniden ölmelerimde

Anne yüreğim Nebia Ablama
Çok sevgimle
Lösev

Kestim Durmadan Kestim Saçlarımı

kestim , durmadan kestim saçlarımı
bu öyle kolay olmadı
günahını aldım örgülerin
bin acı taşıdı her teli
kızgın asfaltlarda yürüdüm
gölğem yandı ben soğudum
nihai bir karardı saçlarımın intiharı

gözlerimdeki siyanür zehirledi yağmurları
yağmurlar ıslattı hep intiharları

suyu bulanık hayallerde yüzdüm
kireçledim alnımdan akıttığım kederle
papatyaların bedduasını aldım
çok sonra nasırlarında boy verince anladım

tek aşımı hasretim
kavruldu durmadan hârlı yüreğimde
ağzımda ulu bir tattı
karınca duası okumuştı dudakların dudaklarıma
bereket bugün de uğramadı susamış topraklarıma

gözlerimdeki siyanür zehirledi yağmurları
yağmurlar ıslattı hep vuslatları

(şiir berenis)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099958/kestim-durmadan-kestim-saclarimi.html>

Susma Sana Mirim Susma

I-

susma sana
m
i
r
i
m
susma

virane sarayın eskimiş bir köşesinde unuttum
sevdamin alacakaranlık matemini
tüm kentler sessizliğiyle gömülü
kirpiklerimin karasından kanatlanıyor
yokluğunun çığılığı

II-

“ Rüyayla Araf ın arasında “
sana gelen tüm garların biletlerini kestim
pusulası şaşmış gemileri yaktım
bulutları içtim göğün gözünden
yağdırmasınlar diye yağmurları
bir yağmur zamanı kapalı kapılarımdan
girmiştin
yüreğimin a ş k korkusuna
şimdi
rahlenin yağmurlarını satıyorum
köle tüccarlarına
ve oku
son demde yoktan var edilişini
kanımı kuruttum şırıngaları batırırken
tenimin sen emanetine
üryan yüzümde cehreni karalıyorum
duvarlarıma kan sıvıyorum
ruhum bedenimden sıyrılırcasına
düşüyorum araf'a
seni sustuğum dilimle

III-

hafızamın oyunları midemi
bulandırıyor
üşüyorum son kez
cellat'im olan s e n i

dili kopmuş yarınlarda
yaşıyorum
taş duvarlar meskenim
miladım sensizlikle başlar
cumaya hazırlık sâlâ sesinde yankılanır
sana kayıplığım
şimdi sevdanın ölü yaşlarını içiyorum
yasak koydun soluma dair
ve çile bitmiyor aşkın körlüğünde

sussan susar mıydı
sana yangın kalan girdaplarım
susma sana m i r i m
susma
m
i
r
i
m

çürük bedenimde aşk olur muydu
sevginin hazan sarısı gözleri
olur muydu
mahşerimin intihar nöbetlerinde

IV-

boğuk bir sis akşamında katilim olan
seni vuruyorum
şarapnel parçaları dağlıyor
yüreğimin kanlı geçitlerini
kıpkızıl şafağın bileğini kesiyor gözlerim
ayrılık yaşında
kirpiklerim seriliyor kaldırımlara
ay ışığı ağlıyor
sevdamin son deminde
adresimi ıssız
sokak köşelerine saklıyorum
uzak bir masal ülkesinin
peri kızları yatar kalbimin içsel düşlerinde
büyülü asalarında seni dilemek adına
duam olan s e n i gizliyorum

nü şarkısı aryanın notalarından düşüyor
kirpiklerimin biletlerini kestim
akortsuz göğün üşümelerinde
beyin ölümüm gerçekleşir
görmüyor musun sevgili
cüzzamlı v e b a hastalığımın tanısını
dilimin lâl oluşunu gömüyorum
gözlerinin âmâlîğine

kulaklarım sağır
ses yok
sesine dair
sesin kayıp iklimlerde yok olup gidiyor
yeşilden sarıya dönen sevdama
ürkütücü şiirler oturuyor

yetimsizliğimin yaşları damlarken
fırçalara buluyorum benliğimin aklını
cinnet basar
mızrağın ucunda kesilir derinliğin
dizlerimin bağı tutuklanır
uçuşurlar gönlümün beyaz kumruları
mısralarımı döverim otur derim
kır kalbinin dibine yaslan
sökülse
söksem katre katre damarlarımın
geçitlerinden
" Rüyayla Araf'ın arasında "
gelgitlerde boğulurum
puşt gecelerin kahbeliği yankılanır

doğumu bitmiş lâl suretlerde

V-

ütopyam sisin içinde ağlayan
mezar kabul
tabutum simsiyah kısırken
içimdeki ölümleri doğururum
sükûtun sessizliğine
katran gecenin süvarileri
dimağımdan savrulurlar
ceset yemiş gözlerime

eylül yolculuğunda
saçlarım sonbaharın rüzgarlarıyla
kaçıyorlar
sarı yaprakların ayrılık estirdiği
isimsiz kentlere
sen
ben
yazılamıyoruz yazgıya
parçalanıyor güneşin alevleri
hicrî zamanların amansız
boşluğunu kurşunluyorum
gergefimden uçuyorsun
elvedamın kaçak yolculuğunda

gitsen
gitsem
uçurumları devirsek
bedenlerin konuşamayan rolleriyle
sonra kalsak
s e n benden gitsen
b e n senden gitsem
ve gözlerin tüllerini iliştirsek
ayın karanlık suretine
ışıkları söndürsek
yarınların isimsiz aşk vurgununa
sonra
kum fırtınası olsak çölde
toprağın içine gömülü sarayda
kalsan
kalsam
ve bulunmasak
unutulsak
cennetin saklı kalan
aşk mahzeninde
susma sana m i r i m
susma sana
ruhun rahme üflenmesinde
yazılmış mıydı
Kâl-û Belâ'da
alnımıza bir evlilik masalı
susma
m
i
r
i
m
susma

eskiyıldan
Lösev
Duisburg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100805/susma-sana-mirim-susma.html>

Kurşun Kuşları

Sevgiliye.

I-

atan bi kalbin içinde
kaç kurşun kuşu uçar sevgili

yüzümün yarısına konan
mezar serçelerinin dua ayinleri
gibiymdim
aklının kör kuyusunda kaybolan

II-

derilerin sürgün gününde
kuşlar tek tek intihar ettiler
sağır evi gömülü

şems çocukları kirpiklerime
kaçtı
sevgili göğ ateşini söndür
s e n duam yakılmadan

III-

içimin kemikleri kırılıp düşüyor
göz güzergahımdan yanaklarıma
yaşlar kemik olarak dökülüyor
tamir göğüne

IV-

sevgili yürüdüğüm bulut rahminde
orkestra akıl katillerini iğneyle deştim
katil ben miyim
ey yanaklarında öldüğüm
öl dedin öldüm

V-

saçıma mezar sürdüğünden beri
gögümde kurşun kuşları

IV-

ben seni gökte sevdim sevgili
v
e
ben hep gökten koştum kalbine
defalarca defalarca defalarca

Löse
Duisburg
Onyedinciyl

Ay Göğüm
Varlığın gülücük kuşlarımla armağandır.
Sesine gülücük kuşlarınının musmutlukları
Konsun mahşer sevgimle.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101144/kursun-kuşları.html>

Su Yaşları

gece tüm matemini giydirirken üstüme
metacarpallerim idam hazırlığı yapan
boş beşik
anka ülkesi ayaklarımın ucundan düşen
eski bir film kadraji
ve o kadraji beynime sıktım
yırtık rüyalarımı göğün zincir salıncağında
b i l e k l e r i m e t e l ö r g ü l e r l e g i y d i r d i m

başlangıcı ve sonu
hep aynı başlayan ve biten
sana dair umutlarım
ay tülünün gözlerinde bir es v â v
sükuttan katlettim kendimi sende
d u y s a n a s e v g i l i

aforozun kör bacağını kırılı
kemiklerim tek tek kırıklarından
toparlanan m i l i t a n kaçınılığı

tüm denizleri içtiğim gün
bil ki ben sende
s
u
y
a
ş
l
a
r
l
na gömülmüş
mezar senfonisi

öptüğümde dudaklarının kenarından
tüm mola vermiş gemileri kaldırmıştım
k a l b i m i n k a n l ı a t l a s ö r t ü s ü n d e n

uzaklara seyir edercesine

vira bismillah korsanlığında
ellerim ellerine düğüm atmış
y ü z y ı l l a r e n k a z ı y d ı

yarınlar merceklarine mıhladığım
esaret türkümdü
aylar kölelikten kurtulmuş azat defteri
yıl ise ö m ü r imzasıydı

şimdilerde sensizlikle boğuşmalarımı
kare kalemde resmeden ben
s i m a n ın her ayrıntısını
susuz kentin iskelesinde tenime çektim

belki bir gün
o iskelede yeniden ve bin umutla
gözlerime düşersen
bil ki ben hâlâ sende boğulan
s u y a ş l a r ı

Sayın Ormancı
Saygılarımla Var olun.

eylülsonu
oniki lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101602/su-yaslari.html>

Kuş Melodileri

Gölücük Kuşlarırma

I-

gönlümün babil krallığında su kuşları
dağ mahzeninde kayıpları oynuyorlar
salıncaklar intihar etmiş saçımın
tırmanma merdiveninden
sarısı sen siyahı kurşun kuşları

II-

yetmişbin bulut göğsünden kanatsız
masal kuşlarını öldüm
akıl göğünden rüyaları toplayarak
uzandım kirpiklerinin oyuncakçı ülkesine
bella kirpiklerim cımbız tamircisinde

III-

oruç güzergahında dilimin bağcıklarını
kaç dua secdesinde ateş çiçekleriyle
üzerime iliklediysen göğ üstüme düştü
ağıt sütleri yok

IV-

gri " gayya " çiçeklerimden ne vakit çocuksu
düşler uça göğümde bin kurşun sürüsü
süt kuşları göğümün kafesini yediye bölüp
yedi kralığa gelin yaptılar
ah bella kafesimin serçe rüyalarını yediler
oysa
mutsuz ülkelerin çocukları
gibiydim zeryada var olamayan

V-

göğün kıkırdamalarında amin
kahkahaları
parmaklarımın kasırğa vav cümlelerinden
kucakla beni
ve öp çocukluğumun rengârenk balonlar ülkesini

VI-

gök kanatlarını
seriyor üzerimize ölü bebekleriyle
amor şarkısının aksanında takılı kalan
kuş melodileri gibiyiz
sen dünya ben ölüm bella

harfler mezarlığından geliyorum
oyuncaklar mayın içmiş süt dokunulmazlığında
kırk şiir kundakladım göğün göğsünden ölüm sağarak
ateş krallığında su zindana atılmış
içinde karanlık ve aklımın idamlık masal çığlıklarım

bella kucağımın rengârenk sübyanlarını
karnına inşa et
gülücük kuşlarım cellat krallığında
öldürülmeden

I-

Ah
B
e
I
I
a

Dokun saçımın göğşe uzanan merdiven
aminine

Löse
Onyedinci
Melodim sesinden öperim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101739/kus-melodileri.html>

Araf

" Ant olsun zamandan boşluğa
sürüklenen sesimin çırpınına
ey gül,
bedenimin var oluş sırrını
unutacak kadar ruhumu kattım sana "

Araf
Ebabel kuşlarının ağızlarındaki
ateş taşlarının içinden
süzülür ceset bedenime
Gök
yok
Sınır
ihlal yemiş kirpiklerimin battığı yerden
Ölüm geziniyor beynimin ağrılarında
" Yarasa çığlıklarıyla çirkinliğinden
susmalar türeten
koca bir yalandı alfabe dilimde "
Dilimi yedim içimin gece matemiyile

Şimdi yakıyorum her yeri
İbrahim'in ateşini salıyorum karanlığa
Kıyametin yakınlığını
Dabbet-ül Arzdan içiyorum

Düşüyorum cesedimin a r a f'ına
Meryem kızlarının kirletilmiş ruhlarına
Savrulsam damarlarımdan şırıngaları batırsam
Çeksem sevabımı günahımı kapanmış
a r a f gözlerimden
Ve
ölse kuşlar yeryüzünün gün değişmelerinde
Sevdasız yolların
çıkartınlarını kırbaçlasa
küf gözlerin âmâlîği
Musa'nın kavmiyle denizleri aşsam
Yaradan Rabbin adıyla

Susmalarımı yedirdim içimin gözlerine
Sükûnet damlıyor kefenimin cebinden

Yer
Ebedi uyanış
Bismillah yerleşsin
Dilimin gömülmelerinde
Sus
Kaldığım a r a f'ta

Göğün gözünden düşüyor ruhlar

Kayıp acıların güftesi tütsüleniyor
ölümün sesiyle
Sıkışan günahların boşluğu
vurur
ezanların seslerine
Musalla taşından ceset kokusu esiyor
gözlerimin mezarına
" Yüzüm diyorum yüzüm
üç arşın kefen bezi "
İçimin çatlakları ağlıyor
Kara gecenin sırrına düşüyor
gamzelerim
Toprağın sırtında ekiliyor
günahların Cehennemi
Vur
Kahpeliye
İşit
Kulaklarının ateşini
Bak
Zina yemiş gözlerinin şeytanına
Boğ
gök yırtığının yedi katmanında
yaşayan isyankar nefisleri

" Şimdi dinlen,
soluklan saçlarının uzunluğunca.
Çünkü boğulmaya meylederken
sur üfleniyor ağızıma "

Uyu beni Şems'im
göğün kutsal ruhlar ülkesinde
Azrail'in kanatları arasında
Uyu beni Şems'im u y u

Löse

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102605/araf.html>

Hâr-ı Aşk

I-

titreyen aksanımda
" karnında dağ eriten zehrine de
köle bir alem aralığıym şimdi
irksız bir aşkın esiriyim
dilimde kırk yerinden
yamalı yeminlerle "
Şimo

günah çıka gelir
ısırlan elma
kehaneti doğrudan sıyrık
sona
bir zamir
üstüme nifak yığılır

" lâl sayhalarım tül sersin
ay konuğumdan düşen fikrime "
ki fikrim doyumsuz yaşamlar emiyor
g ü n a h ı n g ö ğ s ü n d e n

ey sevgili
" guslet beni " bir es elifle yüreğine

II-

ölse yeryüzü
bir sıkımlık göğümden uçsa kuşlar
ayinleri yutsa arzın bekçileri
sen ölsem avuçlarımda
r u h u m a karşılık

vahalarının ürperten yırtık haresi
repliklerimin karasından kanatlanıyor
ki repliklerim âmâ çukuruna
gömülü

gömsek kendimizi
hicri kıyamet zamanlarına eş
meryem'in kirlenmemiş bedeninden
d ü ş s e k
yeryüzüne aşk olarak
bozulmamış anne sütüyle

topal kaldı kalbim
aklım düştü düşecek
zemheri geceye
vakitler sağır
tarumar edilmiş
hârları saldım kentimin
ecel sokaklarına
bir esre duayla

III-

gecelerin l â l koynuna
sürgün dudağımdan akıyorsun
ironi rüyalarım korku seli vuruyor
sönmeye yüz tutmuş
derme çatma gönül dergahımda
çok sesli
m ü n z e v i pürtelâşlar eser
çığlık uyanmalarımda
sol suskunluğum
asıyor kendisini rahlede
kürt yeşili gözlerini ezbere
rüzgara savurmalarımda

eteklerimin ucundan düştü
ö l ü ç o c u k l u ğ u m
topla beni kendimden
topla yazgımı
Azrail'in ayak uçlarından
kan saati içer göç boğulmalarım
kırbaçladım kalbimin sesini
akortsuz ölümler serpiliyor
yaşayan yüreğime gece gibi

siyah mektupları parçalasa
kafesimden uçan düş perisi
çocukların silüetlerini işledim
tenimin s e n mercanlarına
kurşun geçirmez menzilinde
çocuksu ümitlerle kalakalırım
düş ülkesinde
kırık kemiklerimin sızılardan
s ı z a r
merhem k e j e m
s ü b y a n
aminlerimin yalvarışlarında

IV-

ellerim k u d ü s e kanatlanırken
g e l s e n
mülteci taşkınlığıma karşılık
hücrelerimden büyü'sen
kutsanmış bilge kaynağıma
e ş o l u r c a s ı n a

sen bana ben sana çocuk olsak

o y n a s a k
topal aşkın bacağı kırarak
düşsem
düşsen
göğümüzün d e l i k cebinden
k a l p l e r i m i z e
kar soğukluğunda
tutuş'sam
tutuş'san
kavimden kovulmuş Musa'nın
yüreğinden
y e ş e r s e m
yeşer'sen

Hatice'nin sevgisinden içsek
yedi katmanın suskun hıçkırıklarıyla
avuçlarımızdan doğ'sak birbirimize
gecenin tezgahında işlense
m e l e k l e r l e
bir ömürlük
biraz
e ş k i y a
biraz
i l t i c a
sevdamız

bir n û n miktarınca sevgili
parmaklarının imanıyla
göğün yamacına bir dua yaz
içinde küllenmeyen
h
â
r
ı
a
ş
k
olsun

Bin sevgi uçurdum kalbine
Bellam.
Montajında emeği geçen
de_soulmate sevgimle
var olun.

onbironiki
Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102791/h-r-i-ask.html>

Kaçak Ruh

"Gülsem, aşk anıldığında hep sızlayacak.
Gülmesem, gülüşüm gül kalacak.
Havva Âdem'in boğazında kalan elma ısırığıydı.
Ne zaman tekrar tekrar sevilse Havva,
biliyorum boğazımda kekremsi bir yutkunuş olacaksın.
Bu yüzden ben seni tövbelerle sevdim ey yâr!.... "

kahvelerimde bir içimlik aşktın
yüreğimin köle sevdasında
siyahi yanımda d u a
beyaz yanımda
hercai bir vurgundun
arzın lâl doğuşunda

şimdilerde
bir şarkının içine gömdüğüm küllerini
salıyorum rüzgârın ölüm yaşlarına
sevdasına aşık olan
gözlerimin damından akıyorsun
odamın sessiz duvarlarına
tenimin beyazlığında ay düşüm
şirlerimde saklı bir yakut yeşili
ki, âmâlîğimde yazılırsın harf harf
alnımın eskimiş çizgilerine
tırnaklarımdan sökölür l â l a ş k ı n
hazan sevdanın acımasız rollerinde
renklerimi soldurduğun yaz ayında
kışı yaşıyor
sana bağımlı h a s t a r u h u m

boğazıma düğümlediğim sevdam kanıyor
kulaklarımı susturduğum yerden
tam da
sensizliği karalanmış
bir resmin içine ezberden saklamalarımda
susun kalbimin feryatları
gözlerimin yangınlarına ilişiyor
her yerde s e n
yürüdüğüm adımlarımda
nefes alışlarımda

cehennem zebanileri taşlardan çıkıyor
karanlığın çarşafını yırtarcasına
sen tövbelerimin günahı olursun
gelişlerinde
bense sevdasına mahkum edilen
k
a
ç
a
k
r
u

h
demlenirken kahır kahvehanesinde
dalgaların aksanlarında
sahilin sessiz ıgık iletileri duyulur
serzenişlerde sesini öldürürüm
unuttuğın kalbinden kesiyorum
yaramın en hasarlı yerini
yani yüreğimde öldürürken sesini
gülen dağıtıyor
aklımın sensiz ölümlerini
gölgelerde hayalin uçuyor
mezarımda sen yatıyorsun
teğet geçiyorum kahvelerimde
bir içimlik aşkını
her şey ölüyor gecenin kan yaşlarında
bir tek sen ölmüyorsun ölen kalbimde

yoksulluğumu duanın ardına
seni de yetimsizliğimin adresine
uçuruyorum
güvercinlerin beyaz duvaklarıyla
ezberden okuduğın yasin ayetinin
her mısrasından damlıyorsun
ruhum doyarken
eliflerin esreleri çekiliyor
kansızlığında kan olmayı dileyen
ahmak ruhumda
bir türlü öldüremediğim
aşkına çokluk koyamadığım
mülteci bir sevda olursun

dağlarımaya kar yağarken
izbe zamanları asıyorum yüreğine
selamını aforozlara hediye ediyorum
öldün ve kovuldun
bu filmin son sahnesinde
yüreğini ciğerimden söküp atıyorum
üryan ölümlerin kefensizliğini iliştirirken
göğün ellerine tutunurum
lâl prangalarını dilime yazıyorum
melekler ruhumdan öperken
arzın kabul kapısında
hecesinde sensizliği fısıldayan
ağıtların yolculuğunda gidiyorum

ruhumun saf duruşundan katre katre kanıyorsun
kalbimde y a r a d a n aklımda peydahladığım
provasız ölümlerle gidiyorum
azalarımı yüreğimin
sükûnutuna emanet ediyorum
eskimiş göğüs kafesimden
uçuyorsun

pusularında mayın
gözlerinden sinene işlenen nazım olurum
git ölümleri dudaklarından içiyorken
ve sayki eşkiya bir masalız
b i r s a r ı v u r g u n z a m a n ı n d a

Ömrüne gülücük kuşlarıyla.
Onbir
lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104893/kacak-ruh.html>

Ey Aşk Tükendim Süleyman Dokundu Ben Çürüdüm

I-

parmaklarımın şeddesinde kırk haramiler
kanımın içine baksın yapıp alıyorlar
kana sususuz kalmış kimliğimi
aklım kangren vaveylasındayken
masal düşleri ayaklandı

II-

kuş kalbimin sesi tut içimin
yeşermeyen iklim kavgalarını
ve öl beni kendinle
asal sayıların ülkesinde ağıt yakıp
sal küllerimi ganj sularına
ankanın kanatları ateş krallığında
duygu deliliğinde tetikçi kenti
cinayetlerim hükümlüdür nefesine
hasret kaldığım

cümle mezarlığından tüm kelimeleri
gök terzisinde toplayıp yama yaptım
gözlerimin hüznü salıncaklarına

III-

irksız bir dilde sevdim oysa sevgiliyi
kuşların kanatlarında ateş ülkesinde yanarken
günah bekçisinin ellerinde tükendim ey aşk

rüzgar içmiş kirpiklerim kayıp
solum çığlık intiharında
uçurum saçımdan havalandı
kalbimin süt emmemiş dudak ağlayışı

IV-

yüzümün yarısına işlenmiş ayette tükendim
süleyman dokundu ben çürüdüm
dualarım kabul kapısında araf geçişinde
tükendi ey aşk

harfler mezarlığından kalkan süt kuşları
atar damarımın kanını çekerek giriş yaptılar
kafesimin çürümüş evine

V-

Ey Aşk
günah mıydın
ey benim içinde ben olan
gözlerimin gülümsemesini çalan sevgiliyi
kaçkez daha kurşun kuşlarıyla vurup
üzerime dikmem lazımdı

göğ üstüme düştü düşeli
cesedimi bulamıyorum
tüm ölüler saçımın sarısında
kelebek öpücüğünde

VI-

ben hiç düş kurmadım sevgili
başkaların düşlerinde yan dublör rolünde
intihar senfonisinde öldüm ya da
suyla dolduruldu defalarca
ciğerlerim ansızın patladı

ç

Kuş kalbimin şedde çekiminde
Ey ömrüne su olduğum
Şimdi üfle ruhuma tüm bulut çocuklarını
Ağlamayacağım

Sevgili Hicran montaj için
Şükran.
Gülücük kuşlarıyla yaşa.
Sevgimle.

Onyedi
Lösev
Duisburg

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105123/ey-ask-tukendim-suleyman-dokundu-ben-curudum.html>

Ölüm Isırığı

Aylan ve Galip Kurdi
süt çocuklarına.

I-

üç kere sağıma
üç kere soluma yaslansın babamın
kim vurduya giden cinayet insanlığı
mahkemeleri kim katletti
ey annemin karın doğurganlığı

II-

m e r h a m e t
bulutların içinde kalan ağlayış yağmuru
Allah ne zaman dökse yağmurun ateşini
kaburgalarım delinen çocuklar ölümü

III-

usulca tüm şiirleri yaktım suyun varlığıyla
"su utandı" ağladı sağanak sağanak içinde
saklananlara
hangi ülkenin toprağında kendisini
öldürdüğü günü unuttu
ve su ateş'e ateş suya karıştı
yer gök tarumar k u ş l a r ı

kuşlar paçalarından kirletilmiş sübyanlara
yas tutan ö l ü m ı s ı r ı ğ ı
misyon köleler hapisane tükürüğünde yıkanan
vurucu tim postalları
kurşun illegal namlunun ucunda ateş alan
sağ sol görüşü
hapisaneler neden düşünce akıllarıyla dolu
ey duamın m e l e ğ i

bir ceninin vâv halinde
aklım tutukluluk yapan secde merhameti

merhametse suni teneffüsle
nefes aldırılan geçici yas matemiydi
ayaklanma kilometrelerce mülteci
güvercinlerin gagasında ağıt annesi
ağıt saatlerin kucağında işgal edilen
geçici kriz senoryalarıydı
ne çok kör sağır ve akılsızdık

IV-

süt dudaklarım hiç kanamamıştı
Allah dudaklarıma elif'i ismarladığı gün
yanmıştım yeryüzüne selam verdiğimde

ey sütsüz bırakılan dualarımın şahidi
babamın karnına yaslandığımda
ateş'i suyun haşmetiyle karıştır gözlerimin
ceset çukurlarına
suskunluğum beynimin duvar etlerinden
yol bulamayan kayıp ırkçılık ağlayışları
kayıplığım hükümsüzdür
hükümsüzlüğüm şehadet etsin sonuma

gün ölüm sonrası yok ettiğim ben
vakit s ı r
dudaklarıma kimler kırbaç vurmuştu
ve kimler çalmıştı ey kiblesinde
s a k l a n d ı ğ ı m

bir avucumda keje
diğer avucumda ölüm ısıriğı
ve öldür beni anne
vurulduğum kundağımdan

Deniz cân'ımsın
Var ol var ol.

Mart Isırđı
Onu
Löseu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105432/olum-isirigi.html>

Nebia Ve Kaçkez Daha Sen Olurum Ölümün Ütopyasında

Nebiha Muradi'ye
ne.m

tökezleyen yüreğime küf yeşili yalnızlık eşlik ediyor
sessizliğin ayazı çalınıyor gözlerimin hüznü basmış
a l b e n i s i n e

eğer
susaydı dilim ağlamazdı sana böylesine
saçlarıma sarı yıldızları iliştiirdim
ayrılık rüzgarlarını sonbahara hediye ediyorum
gecenin ölü saatlerinde mırıldanmalar esiyor
odamın sessiz duvarlarında
en masum rüyalarım
güneşin batışında mahşer olup yürüyor
dağlar denizler y a ş d ö k ü y o r
vakti sen kıyametinde
ölüm senfonisi çalıyor y ü r e ğ i m d e
işitiyor musun

cenaze töreninde adımlar kör topal ilerlerken
düşüyor göğün iplerinden
meleklerin kanatlarında
yaşamaya çalışan a ş k ı m ı z

gülümsememe acı bir matem yanaştı
sebebi sensiz vedalar
ölümün ütopyasında avuçlarım yarılıyor
kirpiklerime mühür diye
n e b i a s ü r d ü m

tamda
arş sükûtunu bozduğunda
yani
mahşer saati yeryüzünü sardığında
safların toplanmasında yüzüm yüzüne değsin
terazilerde tartılırken tüm günahların benim olsun
y â r

kaçkez daha işgal eder ruhumu sevdan
n e b i a

ve kaçkez daha
sen olurum ölümün ütopyasında

Sevgili Fundam
Çok sevgimle
Var ol her dem var ol.

İkiBinOnbir
Lösev

Melodi bir çiğlktır aşk...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105642/nebia-ve-kackez-daha-sen-olurum-olumun-utopyasinda.html>

Ah İçine Tükürdüğüm Aşka Bir Tokat Atasım Var

bir samurayın ölüm kılıcında
ten yolculuğumuzla başlamıştı
birbirimize tutkunluğumuz
şimdi o tutkum
gözlerimde deliren öfke artığı

usulca yanaştı kalbime ayrılık küfrü
ağzımda tonlarca lehçe ne biriktirdiğim
ölü bezli tutanak raporu

ve tüm raporlar sende biriken
adsız şiirsiz ayaklarda hedef tutan
kovalamacada kaybeden
ben kimliğinden sen kimliğine
geçiş hakkını yok eden
sen kaçkınılığı

adımlarım şimdilerde
kendi duvarına tırmanan
yürüyüş sloganları
bir slogan ki tüm kent sesimde
ölüm artık yanaşsa diyordu

ah içine tükürdüğüm aşka bir tokat atasım var
solumda mesken kurmuş eşkıyalığına

dağlar yıkıldı az önce avuçlarıma
kulaklarım konuşmuyor
dilim duymuyor artık
gözlerimin tadını katlettiğin gün
neron gibi bende sen şehrinin
boy boy ateşe verdim
tırnaklarım artık seni yazmıyorlar
kirpiklerimin örtüsünden taşan
kahpe ihanetine haykırdım şeriat 'a
sığınarak

e y ş e r i a t
ihanet edene de cezan var mıydı ?

Deniz Pınar'a
Çok Saygıyla
Var ol can.

Lösev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105926/ah-icine-tukurdugum-aska-bir-tokat-atasim-var.html>

Raperin

Raperin'e

I-

ey kefenin olmayan cebi
söyle kaç kere daha Hâbil ve Kâbil
tabutunu üzerime dikip
ten düğmelerimi söküp söküp ihanetin
barbar senfonileriyle
göz kapaklarıma sürme niyetine
mühürleyecektim

II-

ölü bir çocuğun içine sakladığım
tüm şiirlerimi
uçurdum göğün " kan çiçeklerine "
" kan çiçeklerini " kimler kopartmıştı
r a p e r i n

yanaklarının üzerinden süzülen yaşının
katillerini kendime mızrakladım
mızrak kemiklerimin kromozonlarından
eşkıya sürgünüydü
göğsünün dibine işlenen acıları
suyun varlığıyla yıkadım
sonra kendime düştüm yağmurun
gök hücre lahitinden
suya çizdiğim yüzünün
beyaz umutsuz gelinliğini kirlettirme
r a p e r i n

III-

kızılca kıyametle tüm
" tahta tarakları " ve tüm " bez bebekleri "
savaş köpekleriyle katlettim
kahinler yalan söylemez raperin
umut çiçekleri
gülüşlerinde açılacak yeni dünya olacak
senden sonra o günün geceye döndüğü saatlerde
bir tokat attım sağımda solumda duran çamuruma

öl dedim öl
ve ben yine ölemedim
isteyince ölünmüyor raperin

tüm sevgi serçelerinin kısa uçuşlarını
sana döndürdüm
ben içinde saklanan büyümeyen beni bile

soğuk binaların duvarlarında gizlediğimiz
çıgıllıklarımızı kimse okuyamaz
biz bizden yok oluruz usulca ağlayışlarımızı
kimse ezber edemez
su ateş'e küser ateş suya kangren olur da
beş vakit darağacından düşer
Meryem'in göğsündeki İsa oluşuna
o çok sevdiğimiz özgürlük kuşları varya
o kuşlar aslında ölümler raperin ölümler
tıpkı sen ben ve onlar gibi

IV-

yer gök ölüm uykusunun rüya kadrajında
rüyalar asıldır
kim demiş gerçek değıllerdir diye
var olan ruhumdan sarıl raperin
orada uyu koynumun anne eşgalsizliğinden

unutma raperin unutma ' Ölümleri
ölümler götürür '
ve ağlama raperin ağlama
döl düşmeyen rahmin yatağına
kimse iftira atamaz

Cân'ımsın
Varlığına şükürle.

Mart Isırığı II
Amed / Duisburg
Ondördüncü yıl

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106245/raperin.html>

Abraham

Abraham Süt Çocuklarına
Ve Kızlarımıza.

-I

a b r a h a m
bir rahmin içinde tohumuz büyüyen iblis
Tanrı'nın merhametinden mahrum mu kalacaktı

öfke gökte deliren dipsiz bir kuyu uçurumu
ki bu uçurum
temu yüzlü adamların cinayetleri ile dolu
kimse Müntakim'nin yerine geçemezdi
destur fuhuş yırtığının günah çukuruna

kim güneşin şükrüne küfür bulaştırıyordu
ve kimler Basîr'in çağrısına çığ düşürüyordu
kim abraham kim Habîr'in yerine geçebilirdi
dördüncü çocuğun doğumuyla
hangi asır kanlı yazılmıştı

-II

sakat bırakılmış göğümün hıçkırıklarıyla
kemirgen diş eti sürüngenlerini
bir es boşlukta kesip azı dişlerimde bırakıyorum
ki azı dişlerim tecavüz tuzaklarını kalemleyen
yedi ülke krallığında omurgasız ruh

omurgasız ruhumla
piç bir çocuğun kalbinden öptüm abraham
sadece Tanrı gördü

kâv- mine üç kere ölen bir kadının
şiiir çığlığında ellerini bedev-i güzergâhında yiyen
içsel sövülmüş
tüm cümlelerini mide boşluğundan geriye püskürtüp
boğazından taşan kahpe kurşunlara
yas tutan abraham soluğu

-III

ateş cehennem demek değildi
cehennem merkezi insanın fikrinde peydahladığı
zoraki doğurtulan kadınlar kıyameti
birde başsız adamlar aynalarıydı
aynalar sahtekardırlar
tıpkı orospu dölü içmiş genelev avcıları gibi
kaç kadın ve kaç kız daha
katledilecekti
kör ülkenin toprakları mı kurudu

abraham
ben ne vakit babamın karnına gömülecek'tim

tüm ölü şairler dirildiklerinde ve yer yer açtığında
altı fişlenmiş kadın ve erkek
üryan boşluğun kucağında emzirilmemiş bebeklerin
ceninlerini kustuklarında
tüm ölü şairler azrail olacak
kirpiklerini çocuk tenlerde
besleyen delirmiş sakat ruhlara

-IV

yüzümün nemli kelimeleri sol yanağımdan işgal yiyip
sağımdan kurtulamayan öcü kabuslarıydı
zaman sarkığında asılan yelkovan ise
beynim en iç merkezinde
hiroşima tutanağı

bu tutanak zapta geçtiğinde
ben kendimi yeniden diriltip
sokak köpeklerinin ağızlarında ki salyaları alıp
bir şişenin içine döktüğümde
o gün yağmur geceye salya yağdıracak
şişeler içinden dökülecek pisliği
pislikle temizleyen çığlıklarım
zehirli kadeh şiirinde
pozavak a d a m l a r a mezar olacak

abraham kendimi sana bıraktığımda
beni ya ateşin korundan koru
ya da o ateşi giyindir bedenimin hücreler gömleğine

başımı omurga terzisinde kayıp ettim abraham
başım başında parçalanamıyor

-I

ellerim diyorum ellerim a b r a h a m
bel kuşaklarında ölüm esareti